

Smernice za zahteve za snovi v izdelkih

junij 2017
Različica 4.0

PRAVNO POJASNILO

Namen tega dokumenta je uporabnikom pomagati pri izpolnjevanju obveznosti iz uredbe REACH. Vendar uporabnike opozarjamo, da je besedilo uredbe REACH edini verodostojni pravni referenčni dokument in da informacije v tem dokumentu niso pravni nasveti. Za uporabo informacij je odgovoren izključno uporabnik. Evropska agencija za kemikalije ne prevzema nobene odgovornosti za uporabo informacij iz tega dokumenta.

Smernice za zahteve za snovi v izdelkih **Različica 4.0**

Referenčna št.: ECHA-17-G-19-SL
Kat. št.: ED-02-17-733-SL-N
ISBN: 978-92-9020-026-0
DOI: 10.2823/461863
Datum objave: junij 2017
Jezik: SL

© Evropska agencija za kemikalije, 2017

Če imate v zvezi s tem dokumentom vprašanja ali pripombe, jih pošljite na obrazcu za povratne informacije o smernicah (navedite referenčno številko dokumenta, datum izdaje, poglavje in/ali stran dokumenta, na katero se nanaša vaša pripomba). Obrazec za povratne informacije je na voljo na spletni strani s smernicami na spletišču agencije ECHA ali neposredno na naslednji povezavi: https://comments.echa.europa.eu/comments_cms/FeedbackGuidance.aspx.

Izjava o omejitvi odgovornosti: To je delovni prevod dokumenta, ki je bil v izvirniku objavljen v angleščini. Izvirni dokument je na voljo na spletni strani ECHA.

Evropska agencija za kemikalije

Poštni naslov: P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki, Finska
Naslov za obiskovalce: Annankatu 18, Helsinki, Finska

Predgovor

Dokument je del zbirke smernic, ki so namenjene za pomoč interesnim skupinam pri pripravah na izpolnjevanje njihovih obveznosti v skladu z uredbo REACH.¹ Ti dokumenti vsebujejo podrobna navodila za vrsto pomembnih postopkov REACH ter nekatere specifične znanstvene in/ali tehnične metode, ki jih morajo v skladu z uredbo REACH uporabljati industrija ali organi oblasti.

Prva različica teh smernic je bila zasnovana in obravnavana v okviru izvedbenega projekta REACH (RIP), ki so ga vodile službe Evropske komisije in v katerem so sodelovale vse interesne skupine: države članice, industrija in nevladne organizacije. Evropska agencija za kemikalije (ECHA) po potrebi posodablja te in druge smernice na podlagi [postopka posvetovanja o smernicah](#). Te smernice so dostopne na spletišču agencije [ECHA](#).

V sodbi Sodišča z dne 10. septembra 2015 v [zadevi C-106/14](#)² je bil pojasnjen obseg obveznosti prijave in sporočanja iz členov 7(2) in 33 uredbe REACH, ki veljajo tudi za izdelke, prisotne v kompleksnih proizvodih (tj. v proizvodih, sestavljenih iz več izdelkov), dokler ti izdelki ohranijo posebno obliko ali površino in ne postanejo odpadki. V skladu s sodbo Sodišča:

1. Člen 7(2) uredbe REACH si je treba razlagati tako, da za namene uporabe te določbe pomeni, da izdelovalec sam odloči, ali je snov s seznama kandidatnih snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost, v katerem koli izdelku, ki ga proizvaja, prisotna v koncentraciji nad 0,1 % m/m, medtem ko uvoznik proizvoda, sestavljenega iz več izdelkov, za vsak izdelek odloči, ali je takšna snov prisotna v koncentraciji nad 0,1 % m/m tega izdelka.

2. Člen 33 uredbe REACH si je treba razlagati tako, da za namene uporabe te določbe pomeni, da se dobavitelj proizvoda, sestavljenega iz enega ali več izdelkov, vsebujočega(ih) snov s seznama kandidatnih snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost, v koncentraciji nad 0,1 % m/m tega izdelka, sam odloči, ali bo prejemnika, in na zahtevo tudi potrošnika, obvestil o prisotnosti te snovi tako, da jima bo sporočil vsaj ime zadevne snovi.

Po sodbi je agencija ECHA začela skrajšani postopek posodobitve in decembra 2015 objavila posodobljeno različico 3.0 teh smernic, s katero je popravila ključne dele smernic, ki niso bili več v skladu s sklepi sodbe Sodišča, še zlasti pa je odstranila primere.

Sedanja različica 4.0 je izčrpnjša posodobitev smernic in upošteva običajni postopek posvetovanja o smernicah v treh korakih, vključno s posvetovanjem s partnersko skupino strokovnjakov (PEG), izbrano izmed akreditiranih interesnih skupin agencije ECHA. Cilj te različice je zlasti nadaljnja uskladitev besedila smernic in uvedba novih primerov, ki so skladni s sklepi sodbe Sodišča.

¹ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. Decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006).

² Sodba Sodišča v zadevi C-106/14 je na voljo na naslovu:
<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&td=ALL&num=C-106/14>.

Zgodovina dokumenta

Različica	Spremembe	Datum
Različica 1	Prva izdaja	maj 2008
Različica 2.0	Druga izdaja – prenovljena zgradba in posodobljena vsebina	april 2011
Različica 3.0	Posodobitev po skrajšanem postopku, da se opravijo „hitri“ popravki v delih, ki se sklicujejo na omejitev 0,1 % in niso več skladni s sklepi sodbe Sodišča z dne 10. septembra 2015 v zadevi C-106/14. Preoblikovano glede na sedanjo celotno podobo agencije ECHA. Sklic posodobljen glede na direktivo o varnosti igrač (Direktiva 2009/48/ES).	december 2015
Različica 4.0	<p>Popolna prenova smernic, kar zadeva njihovo zgradbo in vsebino delov, ki obravnavajo obveznosti prijave in sporočanja v zvezi s snovmi s seznama kandidatnih snovi. V ostalih delih smernic je prenova vključevala popraviljanje ali brisanje napak in neskladij, da se odražajo najboljše dosedanje prakse in izkušnje v zvezi z obveznostmi izdelovalcev, uvoznikov in drugih dobaviteljev izdelkov iz členov 7 in 33 uredbe REACH.</p> <p>Glavni povod za posodobitev je bila pojasnitev v sodbi Sodišča z dne 10. septembra 2015 v zadevi C-106/14 v zvezi z obveznostmi prijave in sporočanja glede snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih. Smernice so bile posodobljene, da se zagotovijo nadaljnje smernice glede teh obveznosti za kompleksne predmete, tj. predmete, sestavljene iz več izdelkov.</p> <p>V splošnem je bila izboljšana zgradba, da je dokument jasnejši, se lažje bere in je uporabniku prijaznejši.</p> <p>Posodobitev obsega naslednje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - spremembo poglavja 1 s premikom vsebin, zajetih v drugih smernicah, v nov dodatek 1, posodobitvijo diagrama na sliki 1 ob upoštevanju zgradbe novih smernic in dodajanjem seznama primerov, vključenih v smernice, s čimer se razloži namen vsakega posameznega primera. Uvodno poglavje sedaj vsebuje razlago obsega uporabe in zgradbe smernic, določitev ciljne publike in seznam primerov; - spremembo poglavja 2 z uvedbo novega podpoglavja 2.4, da se razloži pojem „kompleksnega predmeta“, ki se uporablja v celotnih smernicah. To poglavje med drugim zagotavlja podporo pri uporabi opredelitve pojma „izdelek“ v praksi; - popolno spremembo poglavja 3 (prej poglavje 4) glede zahtev za snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih, da se njegova vsebina uskladi s sodbo Sodišča. Razprava o izvzetjih iz obveznosti prijave je bila premaknjena v to poglavje (delno združuje vsebino prejšnjih poglavij 4 in 6 različice 3.0 smernic); - spremembo poglavja 4 v zvezi z zahtevami za snovi, ki naj bi 	junij 2017

	<p>se sprostile iz izdelkov, zaradi večje jasnosti in vključitve izvzetja iz obveznosti registracije (delno združuje vsebino prejšnjih poglavij 3 in 6 različice 3.0 smernic);</p> <ul style="list-style-type: none">- spremembo poglavja 5 zaradi večje jasnosti in posodobitve vsebine, da se upoštevajo izkušnje, pridobljene od objave različic 2.0 (in 3.0) smernic;- spremenjeno prejšnje poglavje 6 različice 3.0 je bilo združeno v novi poglavji 3 in 4. Prejšnje poglavje 6 je bilo črtano;- prejšnji dodatek 7 k različici 3.0 v zvezi z deli uredbe REACH, ki so posebej pomembni za dobavitelje izdelkov, je bil premeščen v nov dodatek 2;- prejšnja dodatka 1 in 2 k različici 3.0 o mejnih primerih sta bila premeščena v dodatka 3 in 4;- oblikovanje novega dodatka 5, ki dopolnjuje poglavje 5 z dodatnimi namigi, zlasti glede tega, kako obravnavati „zelo kompleksne predmete“;- spremembo prejšnjega dodatka 3, ki je postal dodatek 6, o ponazoritvenih primerih za preverjanje, ali veljajo zahteve iz členov 7 in 33. Nedoslednosti v primeru odišavljene otroške igrače so bile popravljene in dodan je bil nov primer (kolo);- odstranijo se prejšnji dodatki od 4 do 6 o virih informacij, metodah za vzorčenje in analizo, ter drugi zakonodaji, ki omejuje uporabo snovi v izdelkih (ustrezni izvlečki iz prejšnje vsebine bodo na voljo na spletišču agencije ECHA, da se omogočijo pogostejše posodobitve).	
--	--	--

Kazalo

1	SPLOŠNI UVOD	9
1.1	Kaj vsebujejo te smernice in komu so namenjene?	9
1.2	Zgradba smernic.....	10
1.3	Primeri v smernicah	13
2	ODLOČANJE O TEM, KAJ JE IZDELEK V SKLADU Z UREDBO REACH	16
2.1	Funkcija predmeta	16
2.2	Oblika in površina predmeta	16
2.3	Odločanje o tem, ali je predmet izdelek.....	17
2.4	Kaj je kompleksni predmet?	22
2.5	Embalaža.....	23
2.6	Sklepi.....	23
3	ZAHTEVE ZA SNOVI V IZDELKIH S SEZNAMA KANDIDATNIH SNOVI	25
3.1	Snovi s seznama kandidatnih snovi.....	25
3.2	Sporočanje in prijava snovi v izdelkih s seznama kandidatnih snovi.....	26
3.2.1	Posredovanje informacij po dobavni verigi navzdol	26
3.2.2	Prijava snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih	27
3.2.3	Kako določiti koncentracijo in količino snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih (obveznosti sporočanja in prijave)	34
3.3	Izvetja iz obveznosti prijave.....	47
3.3.1	Izvetje za snovi, ki so že registrirane za to uporabo	47
3.3.2	Izvetje na podlagi „izključitve izpostavljenosti“	50
3.4	Katere informacije je treba sporočiti in prijaviti.....	51
3.4.1	Sporočanje informacij v skladu s členom 33	51
3.4.2	Sporočanje informacij agenciji ECHA v skladu s členom 7(2)	53
4	ZAHTEVE ZA SNOVI, KI NAJ BI SE SPROSTILE IZ IZDELKOV	55
4.1	Namerno sproščanje snovi iz izdelkov	55
4.2	Obveznost registracije za snovi, ki naj bi se sprostile iz izdelkov	56
4.2.1	Kritična raven koncentracije za snovi v <i>zmesi, ki naj bi se sprostila</i>	59
4.3	Izjeme od obveznosti registracije za snovi, ki naj bi se sprostile.....	60
4.3.1	Splošna izvetja iz obveznosti registracije	60
4.3.2	Izvetje za snovi, ki so že registrirane za to uporabo	61
4.4	Registracija snovi v izdelkih	61
5	PRIDOBIVANJE INFORMACIJ O SNOVEH V IZDELKIH	62
5.1	Obveščanje v dobavni verigi	62
5.1.1	Standardizirane informacije od dobaviteljev v EU v skladu z uredbo REACH	62
5.1.2	Prostovoljna orodja za izmenjavo informacij o izdelkih	63
5.1.3	Pridobivanje informacij navzgor po dobavni verigi	63
5.1.4	Ocenjevanje informacij, prejetih od dobaviteljev	64
5.2	Kemijska analiza snovi v izdelkih.....	65
5.2.1	Izzivi kemijskih analiz	65
5.2.2	Načrtovanje kemijske analize snovi v izdelkih	65
	DODATEK 1. TEME, ZAJETE V DRUGIH SMERNICAH	67

DODATEK 2. DELI UREDBE REACH, KI SO ZA DOBAVITELJE IZDELKOV ŠE POSEBNO POMEMBNI	71
DODATEK 3. MEJNI PRIMERI MED IZDELKI IN SNOVMI/ZMESMI V VSEBNIKI H ALI NA NOSILNIH MATERIALIH	72
DODATEK 4. PRIMERI DOLOČANJA MEJE MED SNOVMI/ZMESMI IN IZDELKI V ZAPOREDJU OBDELAVE NARAVNIH ALI SINTETIČNIH MATERIALOV	80
DODATEK 5. NASVETI ZA LAŽJE IZPOLNJEVANJE ZAHTEV ZA SNOVI S SEZNAMA KANDIDATNIH SNOVI V IZDELKI H	92
DODATEK 6. PONA ZORITVENI PRIMERI ZA PREVERJANJE, ALI VELJAJ O ZA HTEVE I Z ČLENOV 7 IN 33	98

KAZALO VSEBINE – PREGLEDNICE

Preglednica 1:	Obveznosti, opisane v teh smernicah.....	9
Preglednica 2:	Seznam primerov v smernicah in njihov namen.....	13
Preglednica 3:	Scenariji, ki prikazujejo obveznosti prijave v dobavni verigi za predmete, ki so sestavljeni, združeni ali prevlečeni v EU.....	28
Preglednica 4:	Scenariji, ki prikazujejo obveznosti prijave ¹⁸ za uvoznike kompleksnih predmetov v EU	31
Preglednica 5:	Scenariji prikazujejo, kako določiti koncentracijo snovi s seznama kandidatnih snovi (m/m) v izdelkih.....	34
Preglednica 6:	Povzetek mejnih primerov, opisanih v Dodatku 3.....	72
Preglednica 7:	Mejni primeri za snovi/zmesi v vsebnikih (se nadaljuje v preglednici 8)	73
Preglednica 8:	Mejni primeri za snovi/zmesi v vsebnikih (nadaljevanje preglednice 7)	74
Preglednica 9:	Dodatna okvirna vprašanja za mejne primere za snovi/zmesi v vsebnikih.....	76
Preglednica 10:	Mejni primeri za snovi/zmesi na nosilnih materialih.....	77
Preglednica 11:	Uporaba okvirnih vprašanj za samolepilne trakove	78
Preglednica 12:	Uporaba dodatnih okvirnih vprašanj za samolepilne trakove	78
Preglednica 13:	Uporaba okvirnih vprašanj za različne faze predelave aluminija (del 1)	82
Preglednica 14:	Uporaba okvirnih vprašanj za različne faze predelave aluminija (del 2)	83
Preglednica 15:	Uporaba okvirnih vprašanj za različne faze predelave tekstila/netkanih proizvodov.....	86
Preglednica 16:	Uporaba okvirnih vprašanj za različne faze predelave polimerov	89
Preglednica 17:	Uporaba okvirnih vprašanj za različne faze predelave papirja	91

Kazalo slik

Slika 1: Glavni postopki za opredelitev obveznosti za snovi v izdelkih v skladu s členoma 7 in 33	12
Slika 2: Odločanje o tem, ali je predmet izdelek	18
Slika 3: Vrste kompleksnih predmetov	22

Slika 4: Prikaz zelo kompleksnega predmeta	23
Slika 5: Procesi ali dejavnosti iz uredbe REACH, ki bi lahko vplivale na izdelovalce in uvoznike izdelkov, ter ustrezni sezname snovi.	68
Slika 6: Prehod od boksita do končnih aluminijastih proizvodov	81
Slika 7: Prehod od surovin do končnih tekstilnih/netkanih proizvodov	85
Slika 8: Prehod od surove nafte do plastičnih proizvodov	88
Slika 9: Primer splošne točke prehoda od lesa do izdelkov iz papirja	90

1 SPLOŠNI UVOD

Te smernice se medsebojno dopolnjujejo s številnimi smernicami agencije ECHA. Splošno načelo je, da se v tem dokumentu ne podvaja vsebina drugih smernic, razen če je to nujno potrebno za namene teh smernic. Zato vsebuje številna napotila na druge smernice in orodja, ki jih je mogoče najti na spletišču agencije [ECHA](#).

1.1 Kaj vsebujejo te smernice in komu so namenjene?

Te smernice pojasnjujejo in ponazarjajo določbe Uredbe (ES) št. 1907/2006 (uredba REACH), ki se uporabljajo za snovi v **izdelkih**³. Smernice zlasti pomagajo podjetjem pri odločanju o tem, ali morajo izpolniti zahteve za registracijo (člen 7(1)), sporočanje (člen 33) in/ali prijavo (člen 7(2)) v zvezi s snovmi v izdelkih (te obveznosti so navedene v preglednici 1). To se lahko nanaša na podjetja, ki proizvajajo, uvažajo in/ali dobavljajo izdelke in morajo, tako kot vsa industrija, določiti svoje obveznosti iz uredbe REACH. Te smernice so zato namenjene:

- osebam, odgovornim za skladnost z uredbo REACH v podjetjih, ki proizvajajo, uvažajo in/ali dobavljajo izdelke v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP, v nadaljevanju preprosto „EU“)⁴, zlasti vodjem nabave, proizvodnje in prodaje;
- edinim zastopnikom podjetij, ki nimajo sedeža v EU ter proizvajajo in izvažajo izdelke v EU (izdelovalci izdelkov, ki nimajo sedeža v EU, lahko imenujejo edine zastopnike, da izpolnijo vse zahteve iz uredbe REACH glede obveznosti uvoznikov svojih izdelkov v EU⁵. Vloga in obveznosti edinega zastopnika so podrobno razložene v poglavju 2 [Smernic za registracijo](#)).
- strokovnjakom iz industrijskih združenj in drugih organizacij interesnih skupin, ki obveščajo podjetja o zahtevah za snovi v izdelkih iz uredbe REACH.

Podjetje je **izdelovalec izdelka**⁶, če izdeluje izdelke v EU, ne glede na to, kako so proizvedeni in kje se dajejo na trg. **Uvoznik izdelka**⁷ je podjetje s sedežem v EU, ki uvažata izdelke iz držav s sedežem zunaj EU. Izdelovalci in uvozniki izdelka (in drugi udeleženci dobavne verige, kot so trgovci na drobno) so tudi **dobavitelji izdelka**⁸, če dajejo izdelke v promet v EU. Vloga dobavitelja izdelka zato ni odvisna od tega, ali dobavitelj izdelke sam izdeluje ali jih kupuje (znotraj ali zunaj EU).

Upoštevajte, da imajo lahko podjetja tudi vloge, ki niso omenjene zgoraj, zato bodo imela poleg obveznosti, opisanih v teh smernicah, še nadaljnje obveznosti (glejte Dodatek 1). Za določene snovi v določenih izdelkih lahko veljajo tudi druge določbe uredbe REACH, npr. zahteve za avtorizacijo, omejitve (glejte Dodatka 1 in 2).

Preglednica 1: Obveznosti, opisane v teh smernicah

³ „Izdelek“ pomeni predmet, ki med proizvodnjo dobi posebno obliko ali površino, ki bolj določa njegovo funkcijo kot njegova kemična sestava“ (člen 3(3) uredbe REACH).

⁴ Uredba REACH se uporablja za Evropski gospodarski prostor (EGP), to je za 28 držav članic EU ter Islandijo, Lihtenštajn in Norveško. Kadar je v besedilu teh smernic naveden izraz „EU“, ta vključuje tudi Islandijo, Lihtenštajn in Norveško.

⁵ Če v teh smernicah ali *Smernicah za registracijo* ni drugače določeno, se obveznosti za uvoznike iz tega dokumenta nanašajo na edine zastopnike, kadar so ti imenovani.

⁶ Izdelovalec izdelka: pomeni fizično ali pravno osebo, ki izdeluje ali sestavlja izdelek v Skupnosti (člen 3(4)).

⁷ Uvoznik: pomeni fizično ali pravno osebo s stalnim bivališčem oziroma sedežem v Skupnosti, ki je odgovorna za uvoz (člen 3(11)); [u]voz: pomeni fizični vnos na carinsko območje Skupnosti (člen 3(10)).

⁸ Dobavitelj izdelka: pomeni vsakega izdelovalca ali uvoznika izdelka, distributerja ali drugega udeleženca dobavne verige, ki daje izdelek na trg (člen 3(33)), vključno s trgovci na drobno (člen 3(14)).

Obveznost:	Registracija snovi v izdelkih (poglavje 4)	Prijava snovi v izdelkih (poglavje 3)	Sporočanje informacij o snoveh v izdelkih (poglavje 3)
Pravna podlaga v uredbi REACH	člen 7(1)	člen 7(2)	člen 33
Zadevni udeleženci	izdelovalci izdelkov in uvozniki izdelkov	izdelovalci izdelkov in uvozniki izdelkov	dobavitelji izdelkov
Zadevne snovi	snovi, ki naj bi se namerno sprostile iz izdelkov	snovi, vključene na seznam snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, za katere bo morda potrebna avtorizacija	snovi, vključene na seznam snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, za katere bo morda potrebna avtorizacija
Količinski prag	1 tona na leto	1 tona na leto	-
Mejna koncentracija v izdelku	-	0,1 % (m/m)	0,1 % (m/m)
Izvetje iz obveznosti je mogoče:			
če je snov že registrirana za to uporabo (člen 7(6)) (podpoglavji 3.3.1 in 4.3.2)	da	da	ne
na podlagi „izključitve možnosti izpostavljenosti“ (člen 7(3)) (podpoglavje 3.3.2)	ne	da	ne

1.2 Zgradba smernic

Ta dokument je zgrajen tako, da omogoča lažjo opredelitev in izpolnjevanje obveznosti iz členov 7 in 33 uredbe REACH za snovi, ki jih vsebujejo izdelki. Vsako poglavje vsebuje smernice, ki zagotavljajo odgovor na eno od vprašanj v nadaljevanju. Zgradba navodil in vprašanj v nadaljevanju je urejena glede na pogostost obveznosti, tj. najpogosteje uporabljena obveznost je navedena prva.

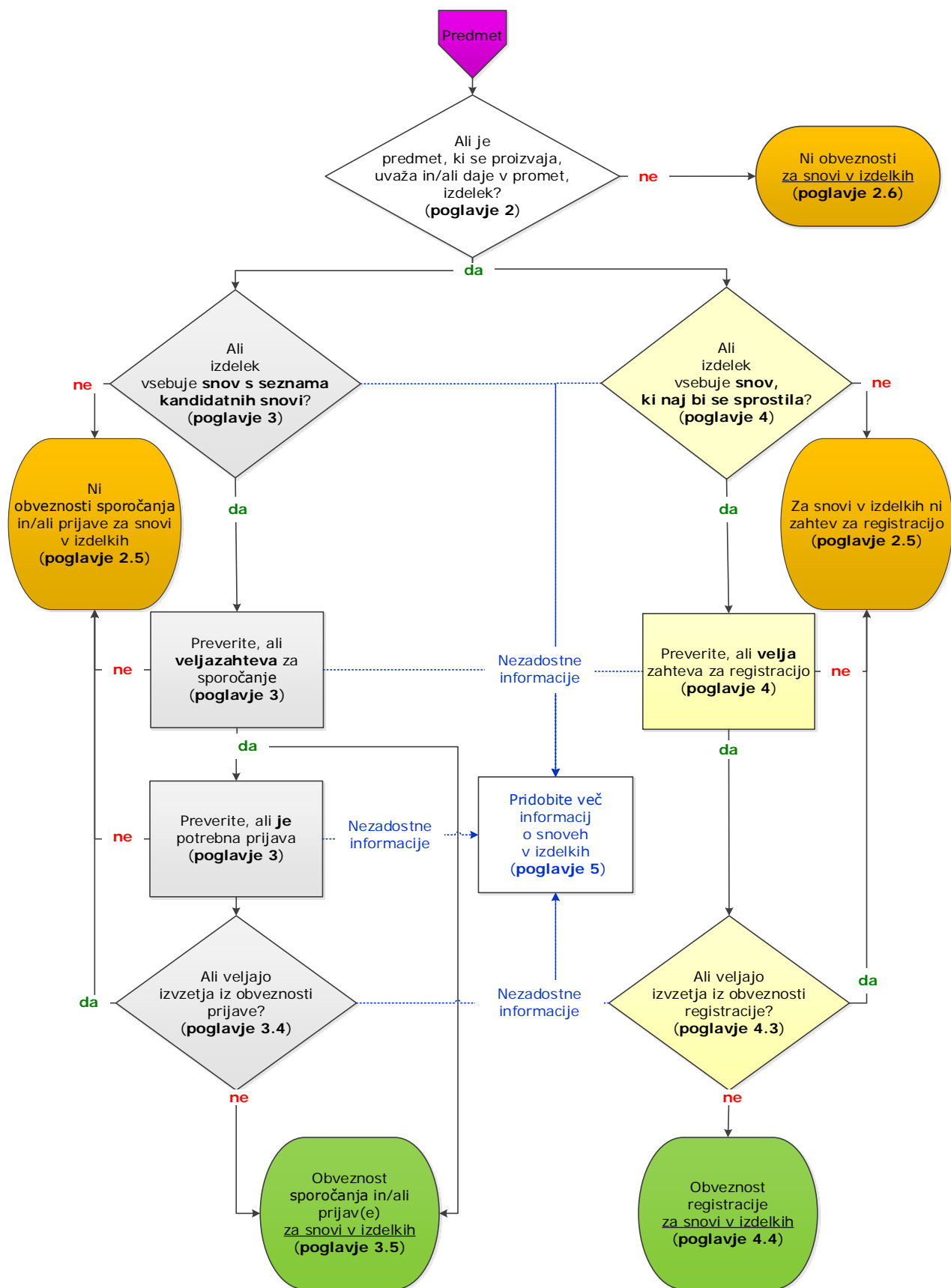
1. Ali potrebujem te smernice? (glejte poglavje 1)
2. Ali imam izdelek? (glejte poglavje 2)
3. Ali privede sestava mojega izdelka do obveznosti prijave in sporočanja? Ali lahko v mojem primeru velja izvetje iz obveznosti prijave? (glejte poglavje 3)

4. Ali prihaja do namernega sproščanja snovi iz mojega izdelka in kakšne so posledice tega? Ali lahko v mojem primeru velja izvzetje iz obveznosti registracije? (glejte poglavje 4)
5. Kako lahko pridobim nadaljnje informacije o snoveh v svojem izdelku? (glejte poglavje 5)

Diagram v nadaljevanju (slika 1) predstavlja pregled glavnih korakov pri opredelitvi obveznosti za snovi v izdelkih in napotuje bralca smernic do ustreznih poglavij.

Dodatki od 3 do 6 vsebujejo dodatne primere in informacije k zgoraj navedenim poglavjem.

Da bi bili razumljivi čim več ciljnim uporabnikom, so vsi izračuni predstavljeni opisno in z matematičnimi enačbami. Slednje so navedene v poljih (glavno besedilo) ali na sivem ozadju (v primerih).

Slika 1: Glavni postopki za opredelitev obveznosti za snovi v izdelkih v skladu s členoma 7 in 33

1.3 Primeri v smernicah

Glavno besedilo smernic in dodatkov 3 in 4 vsebuje več primerov, ki prikazujejo, kako ravnati pri preverjanju, ali veljajo zakonske zahteve za snovi v izdelkih. Ti primeri niso izčrpani.

Dodatek 5 s primeri ponazarja izzive pri določanju snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih, vgrajenih v kompleksne predmete, in njihovo obravnavanje v praksi.

Dodatek 6 vsebuje primere, s katerimi je mogoče na bolj splošen način zajeti več vprašanj.

Zaradi dinamične narave „regulativnega statusa“ v večini primerov posebne snovi niso omenjene.

V preglednici v nadaljevanju je povzet namen posameznega primera, vključenega v smernice.

Preglednica 2: Seznam primerov v smernicah in njihov namen

Poglavje /dodatek	Primer	Namen
Odločitev, ali je predmet izdelek		
Poglavje 2.2	1. primer: Pesek za peskanje 2. primer: Razglednica	Za prikaz, da se fizikalne lastnosti , ki so rezultat kemije materiala(ov), iz katerega(ih) je predmet narejen, ne smejo zamenjevati z obliko ali površino predmeta.
Poglavje 2.3	3. primer: Voščenska	Za preprost primer, kako ločiti zmes od izdelka ob upoštevanju funkcije predmeta.
Poglavje 2.3	4. primer: Kartuša za tiskalnike	Za prikaz uporabe prve stopnje okvirnih vprašanj (korak 4 diagrama na sliki 2) za odločanje o tem, ali je predmet kombinacija snovi/zmesi in izdelka.
Poglavje 2.3	5. primer: Termometer	Za prikaz uporabe druge stopnje okvirnih vprašanj (korak 5 diagrama na sliki 2) za odločanje o tem, ali je snov/zmes sestavni del izdelka ali kombinacija te snovi/zmesi in izdelka.
Kako se odločiti, za katere izdelke v kompleksnem predmetu velja zahteva za prijavo?		
Poglavje 3.2.2	6. primer: Barvane pregibne sponke	Za prikaz, kako odločiti, za katere izdelke v kompleksnem predmetu velja zahteva za prijavo.
Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih		
Poglavje 3.2.3.1	7. primer: Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku, narejenem iz zmesi	Za prikaz, kako določiti koncentracijo snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku, narejenem iz snovi ali zmesi.

Poglavje /dodatek	Primer	Namen
Poglavje 3. 2.3.1	8. primer: Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi v prevlečenih izdelkih	Za prikaz, kako določiti koncentracijo snovi s seznama kandidatnih snovi, kadar je izdelek prevlečen , z vgraditvijo zmesi za premaze, ki vsebuje to snov, v izdelek.
Poglavje 3. 2.3.1	9. primer: Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu, sestavljenem iz dveh izdelkov, združenih z uporabo zmesi	Za prikaz, kako določiti koncentracijo snovi s seznama kandidatnih snovi, ki presega celotno maso kompleksnega predmeta , sestavljenega z uporabo zmesi, ki vsebuje to snov, za združitev dveh (ali več) izdelkov.
Izračun skupne količine snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih		
Poglavje 3. 2.3.2	10. primer: Izračun skupne količine snovi s seznama kandidatnih snovi v različnih izdelkih	Za prikaz, kako določiti skupno količino snovi s seznama kandidatnih snovi v različnih izdelkih .
Poglavje 3. 2.3.2	11. primer: Izračun skupne količine snovi s seznama kandidatnih snovi za kompleksni predmet	Za prikaz, kako določiti skupno količino snovi s seznama kandidatnih snovi za predmet, sestavljen iz dveh (ali več) izdelkov, združenih z uporabo zmesi .
Katere informacije sporočiti za kompleksne predmete		
Poglavje 3. 4.1	12. primer: Katere informacije se sporočajo pri dobavi kompleksnega predmeta	Za prikaz, katere informacije sporočiti pri dobavi kompleksnega predmeta (npr. sestavljenega iz dveh izdelkov, združenih z uporabo zmesi).
Oprelitev izdelka z namernim sproščanjem snovi		
Poglavje 4. 1	13. primer: Namerno sproščanje snovi iz izdelkov	Za prikaz izdelka , ki izpolnjuje pogoje, na podlagi katerih se šteje, da vsebuje snovi , ki naj bi se sprostile .
Količinski prag za registracijo snovi, ki naj bi se sprostile		
Poglavje 4. 2	14. primer: Izračun količine snovi, ki naj bi se sprostila	Za prikaz, kako izračunati količino snovi, ki naj bi se sprostila iz izdelka.
Poglavje 4. 2.1	15. primer: Kritična raven koncentracije za snov v zmesi, ki naj bi se sprostila	Za prikaz, kako izračunati kritično raven koncentracije za snov v zmesi, ki naj bi se sprostila.
Mejni primeri za odločanje, ali je predmet izdelek		

Poglavje /dodatek	Primer	Namen
Dodatek 3	Več mejnih primerov pri odločanju, ali je predmet izdelek (uvrščeni v preglednico 6 v Dodatku 3).	Za prikaz mejnih primerov med izdelki in snovmi/zmesmi v vsebnikih ali na nosilnih materialih.
Dodatek 4	Primeri od 16 do 19 glede odločanja o tem, ali je predmet izdelek v zaporedju obdelave naravnih ali sintetičnih materialov.	Za prikaz primerov določanja meje med snovmi/zmesmi in izdelki v zaporedju obdelave naravnih ali sintetičnih materialov.
Izzivi, povezani z opredelitvijo snovi s seznama kandidatnih snovi v kompleksnih predmetih		
Dodatek 5	20. primer: Pristop k določanju, kateri izdelki lahko vsebujejo določene snovi s seznama kandidatnih snovi	Za prikaz pristopa k določanju, kateri izdelki lahko vsebujejo določene snovi s seznama kandidatnih snovi.
Dodatek 5	21. primer: Izdelki, združeni ali sestavljeni v zelo kompleksni predmet	Za prikaz, kako opredeliti in razlikovati vse izdelke, združene ali sestavljene v zelo kompleksni predmet.
Splošni primeri		
Dodatek 6	22. primer: Odišavljene otroške igrače – igrača z vonjem po limoni (d-limonen)	Splošni primer za preverjanje, ali veljajo zahteve iz člena 7 za namerno sproščanje snovi/zmesi iz izdelkov, z uporabo splošnega pristopa, ki je prikazan v diagramu na sliki 1.
Dodatek 6	23. primer: Kolo – ročaji krmila, napihljive notranje zračnice pnevmatik, barvani kovinski okvir, pnevmatike	Splošni primer za preverjanje, ali veljajo določbe iz členov 7 in 33 za snovi v izdelkih s seznama kandidatnih snovi, z uporabo splošnega pristopa, ki je prikazan v diagramu na sliki 1.

2 ODLOČANJE O TEM, KAJ JE IZDELEK V SKLADU Z UREDBO REACH

Pri določanju, ali in katere določbe iz uredbe REACH za snovi v izdelkih veljajo za določen predmet⁹, ki se proizvaja, uvaža in/ali daje v promet v EU, je treba najprej preveriti, ali predmet velja za izdelek v skladu z uredbo REACH. Predmeti so lahko preprosti, kot je list papirja, lahko pa so zelo kompleksni, kot je prenosni računalnik, ki je sestavljen iz številnih izdelkov.

Člen 3(3) uredbe REACH opredeljuje **izdelek** kot „predmet, ki med proizvodnjo dobi posebno obliko ali površino, ki bolj določa njegovo funkcijo kot njegova kemična sestava“.

Iz te opredelitve izhaja, da je izdelek predmet, narejen iz ene ali več snovi ali zmesi, ki so med proizvodnim procesom dobile določeno obliko ali površino. Lahko je proizveden iz naravnih materialov, kot je les ali volna, ali iz sintetičnih, kot je polietilen (PE). Večina predmetov, ki se običajno uporabljajo v zasebnih gospodinjstvih, so izdelki že sami po sebi (npr. plastične žlice iz enega kosa, vrtni stoli, izdelani z brizgalnim vlivanjem v kalupe) ali vključujejo izdelke (npr. kavč, vozilo ura, elektronska oprema).

Da bi določili, ali predmet ustreza opredelitvi izdelka iz uredbe REACH, je treba oceniti funkcijo ter obliko ali površino predmeta.

Izdelki, ki so sestavljeni ali združeni, ostanejo izdelki, dokler obdržijo svojo posebno obliko ali površino, ki bolj določa njihovo funkcijo kot njihova kemična sestava¹⁰, ali dokler ne postanejo odpadki¹¹.

2.1 Funkcija predmeta

Izraz „funkcija“ v opredelitvi izdelka si je treba razlagati tako, da pomeni predvideni namen, za katerega se predmet uporabi. Pomagalo bo, če boste bolj pozorni na rezultat uporabe predmeta in manj na kakovost rezultata. Namen kartuše za tiskalnike je na primer prenesti črnilo na papir. Višja stopnja tehnične zahtevnosti predmeta „kartuša za tiskalnike“ lahko izboljša delovanje in kakovost rezultata, funkcije kot take pa ne spremeni. Predmet ima lahko več funkcij in te imajo lahko različne stopnje pomembnosti (npr. „dodatna funkcija“), zato je treba vse te funkcije upoštevati pri odločanju, ali je predmet izdelek.

2.2 Oblika in površina predmeta

Oblika in površina predmeta predstavljata njegov videz in jih lahko razumemo kot lastnosti, ki niso kemijske lastnosti. **Oblika** pomeni tridimenzionalno obliko predmeta, kot so globina, širina in višina. **Površina** pomeni najbolj zunanjo plast predmeta. Zasnova pomeni ureditev ali kombinacijo „elementov zasnove“ tako, da se najboljše doseže želen namen predmeta, pri čemer je treba med drugim upoštevati varnost, koristnost/primernost, trajnost in kakovost.

Oblike in površine predmeta **ne smemo zamenjevati s fizikalnimi značilnostmi, ki so rezultat kemije materiala(ov), iz katerega(ih) je narejen predmet**. Primeri takšnih lastnosti ali značilnosti materialov vključujejo: cepitev, gostoto, razteznost, električno prevodnost, trdoto, magnetizem, tališče, itn.

⁹ V teh smernicah se lahko izraz „predmet“ načeloma nanaša na kateri koli proizvod v dobavni verigi.

¹⁰ Za nadaljnje razmisleke glejte primer nog, ki se uporabljajo pri izdelavi pnevmatik koles v 23. primeru (priloga 6).

¹¹ „Odpadek“, kot je opredeljen v okvirni direktivi o odpadkih (Direktiva 2008/98/ES).

1. primer: Pesek za peskanje

Pesek za peskanje mora biti predvsem trd in imeti ostre robove, da ga je mogoče uporabljati kot sredstvo za peskanje (npr. za graviranje stekla ali jedkanje kamna). Njegove funkcije so na primer drgnjenje, glajenje, poliranje ali čiščenje površin. Trdota in cepitev robov sta v tem primeru glavni lastnosti peska za peskanje.

Trdota in cepitev robov materialov, ki se uporabljajo kot pesek za peskanje, kot je korund ali jeklo, sta odvisna od kemije teh materialov. Funkcija(e) peska za peskanje je (so) odvisna(e) zlasti od teh fizikalnih lastnosti in ne od oblike ali površine delcev peska. Zato se pesek za peskanje šteje kot snov ali zmes.

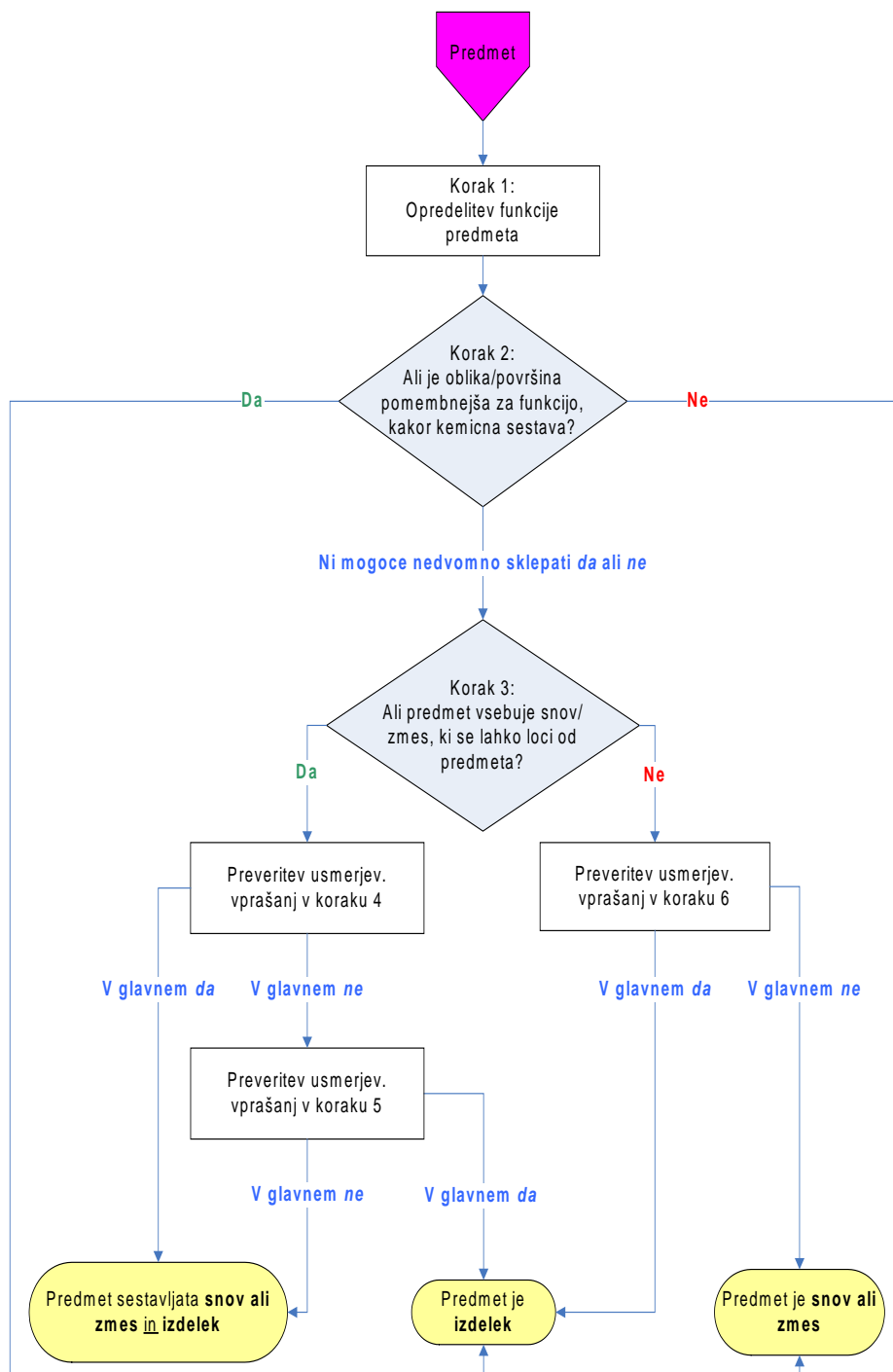
2. primer: Razglednica

Razglednica zagotavlja podporo sliki ali risbi in mora biti zlasti primerna za pisanje ali tiskanje. Površina ali vlakna papirja morajo podpirati grafit iz svinčnika, črnilo iz nalivnega peresa ali tiskarsko barvo. Vse te lastnosti so v večji meri odvisne od oblike in/ali površine razglednice kot od ostalih fizikalnih lastnosti, ki izhajajo iz kemije materialov, iz katerih je izdelana razglednica. Primeri takšnih lastnosti so npr. odpornost na trganje, lahkost, mehkoba in prožnost, ki izboljšajo kakovost razglednice, ne določajo pa njene uporabe. Zato je oblika ali površina razglednice pomembnejša za njeno funkcijo kot kemična sestava. Razglednico je treba šteti kot izdelek.

Poleg tega je treba opozoriti, da člen 3(3) uredbe REACH opredeljuje izdelek kot predmet, ki med proizvodnjo dobi posebno obliko ali površino, ki bolj določa njegovo funkcijo kot njegova kemična sestava. To pomeni, da je treba izdelku **med proizvodno fazo namenoma določiti in dati obliko ali površino**. Proizvedeni trdni materiali se po definiciji pridobivajo v posebnih oblikah in s posebnimi površinami (npr. zrnca, kristali, kosmi, praški, itn.). Te oblike in površine so lahko povezane s fizikalnimi lastnostmi proizvedenih materialov. Lahko jih določajo izključno uporabljeni kemični začetni materiali in pogoji, ki veljajo za proizvodni proces. V obeh primerih je zelo verjetno, da bodo proizvedeni materiali snovi (kot take ali v zmesih), čeprav se lahko oblike in površine namerno nadzorujejo predvsem zaradi optimiziranja nadaljnje predelave in/ali ravnanja s trdnimi materiali.

2.3 Odločanje o tem, ali je predmet izdelek

Potek dela v nadaljevanju vsebuje navodila za odločanje, ali je predmet izdelek.

Slika 2: Odločanje o tem, ali je predmet izdelek

Korak 1: Opreделите funkcijo predmeta v skladu z oddelkom 2.1.

Korak 2: Primerjajte pomembnost fizikalne oblike in kemijskih lastnosti za doseganje funkcije predmeta. **Če je mogoče nedvoumno ugotoviti, ali je oblika ali površina predmeta pomembnejša za funkcijo kot njegova kemična sestava, potem je predmet izdelek.** Če je oblika ali površina enako ali manj pomembna kot kemična sestava, je snov ali zmes.

3. primer: Voščenska

Voščenska je sestavljena iz parafinskega voska in pigmentov ter se uporablja za barvanje in risanje na papir. Parafinski vosek deluje kot vozilo (nosilec) za pigmente. Ker oblika/površina za funkcijo barvice (nanos pigmenta na papir) ni pomembnejša od njene kemične sestave, se šteje za zmes.

V tem koraku je zelo priporočljivo opraviti oceno, ali naj se izdelek šteje kot „izdelek z namernim sproščanjem snovi/zmesi“, kot je opredeljeno v poglavju 4.1, preden nadaljujete z naslednjimi koraki.

Če ni mogoče nedvoumno ugotoviti, ali predmet ustreza opredelitvi izdelka iz uredbe REACH, je potrebna poglobljena ocena; v ta namen **nadaljujte s korakom 3**. Koraki od 3 do 6 so namenjeni kot podpora za poglobljeno oceno za nekatere velike (pod)skupine predmetov s skupnimi značilnostmi. Upoštevajte, da ne zajemajo vseh možnih predmetov, zato morda ne bo mogoče sprejeti končne odločitve za določen predmet, za katerega se izvaja ocenjevanje. V teh primerih je treba v oceni upoštevati druge posebne ugotovitve, na podlagi katerih bo mogoče odgovoriti na vprašanje v koraku 2 v poteku dela zgoraj.

Korak 3: Določite, ali predmet, ki je lahko sestavljen na zelo enostaven ali zelo zapleten način, vsebuje snov ali zmes, ki jo je mogoče fizično ločiti od predmeta (na primer z izlivanjem ali ožemanjem). Zadevna snov ali zmes, ki je lahko trdna, tekoča ali plinasta, je lahko zaprta v predmetu (kot na primer tekočina v termometru ali aerosol v pločevinki z razpršilom) ali pa jo lahko predmet nosi na svoji površini (kot na primer vlažna čistilna krpa).

Če to velja za predmet, nadaljujte s korakom 4, sicer nadaljujte s korakom 6.

Korak 4: Za ugotavljanje, ali je kemična vsebina predmeta njegov sestavni del (in je zato predmet kot celota izdelek, kot je opredeljeno v uredbi REACH) ali pa je snov/zmes, za katero preostali del predmeta deluje kot vsebnik ali nosilni material, je treba odgovoriti na naslednja okvirna vprašanja:

Vprašanje 4a: *Če bi snov/zmes odstranili ali ločili od predmeta in jo uporabili neodvisno od njega, bi snov/zmes načeloma še vedno (čeprav morda brez primernosti ali prefinjenosti) lahko izvajala funkcijo, opredeljeno v koraku 1?*

Vprašanje 4b: *Ali deluje predmet predvsem (tj. v skladu s funkcijo, opredeljeno v koraku 1) kot vsebnik ali nosilec za sproščanje ali nadzorovano oddajanje snovi/zmesi ali njenih reakcijskih produktov?*

Vprašanje 4c: *Ali se snov/zmes med uporabno fazo predmeta porablja (tj. zmanjšuje npr. zaradi kemične ali fizične spremembe) ali odstranjuje (tj. sprošča iz predmeta), zaradi česar postane predmet neuporaben in pomeni to konec njegove uporabne dobe?*

Če na večino vprašanj lažje odgovorite z da (tj. na dve ali tri od treh) kot z ne, potem je predmet kombinacija izdelka (ki deluje kot vsebnik ali nosilni material) in snovi/zmesi.

Opozoriti je treba, da se tudi uvoznik ali dobavitelj takega predmeta šteje za uvoznika ali dobavitelja snovi/zmesi. Zato ima lahko tudi obveznosti, ki se razlikujejo od obveznosti uvoznikov in dobaviteljev izdelkov, opisanih v teh smernicah. To pomeni, da je morda treba snovi v vsebniku ali na nosilnem materialu na primer registrirati ali dobaviti z varnostnim listom. **Uvozniki in dobavitelji „kombinacije izdelka in snovi/zmesi“ morajo zato ločeno preveriti, ali veljajo obveznosti za izdelek in obveznosti za snov/zmes.** V poglavjih 3 in 4 je opisano, kako opredeliti obveznosti za izdelek; da bi lahko opredelili obveznosti za snov/zmes (ki je na površini izdelka ali je v njem zaprta), naj bralci zaženejo orodje [Navigator](#).

4. primer: Kartuša za tiskalnike

Odgovori na zgornja okvirna vprašanja: 4a) če se toner/črnilo odstrani iz kartuše, ga je še vedno mogoče nanesti na papir, čeprav je slabše kakovosti in manj primerno; 4b) funkcija kartuše je zadrževati toner/črnilo znotraj tiskalnika ter nadzorovati hitrost in način sproščanja; 4c) kartuša se odstrani brez tonerja/črnila, ki se porabi med uporabno dobo kartuše. Na podlagi odgovorov na vprašanja pridemo do zaključka, da je kartuša za tiskalnike kombinacija izdelka (ki deluje kot vsebnik) in snovi/zmesi.

Korak 5: Če je večina odgovorov na okvirna vprašanja v koraku 4 *ne*, je treba uporabiti naslednja vprašanja za navzkrižno preverjanje, ali je predmet kot celoto zares treba obravnavati kot izdelek in ne kot kombinacijo izdelka (ki deluje kot vsebnik ali nosilni material) in snovi/zmesi.

Vprašanje 5a: Če bi snov/zmes odstranili iz predmeta ali ločili od njega, bi postal predmet nezmožen izpolniti svoj predvideni namen?

Vprašanje 5b: Ali je glavni namen predmeta drug kot oddajanje snovi/zmesi ali njenih reakcijskih produktov?

Vprašanje 5c: Ali se predmet običajno zavrže s snovjo/zmesjo ob koncu uporabne dobe, tj. ob odstranjevanju?

Če na ta vprašanja lažje odgovorite z *da* kot z *ne*, potem bodo funkcijo predmeta verjetno določale njegove fizikalne lastnosti, kot sta oblika in površina, ne pa njegova kemična sestava. Predmet se v tem primeru šteje za izdelek z vgrajeno snovjo/zmesjo (tj. snov/zmes predstavlja sestavni del izdelka). Snovi (kot take ali v zmesi), ki so sestavni del izdelka, je mogoče registrirati le pod pogoji, opisanimi v podpoglavju 4.2.

5. primer: Termometer

Odgovori na zgornja vprašanja: 5a) prazen termometer ne kaže temperature, zato predmet ne bi bil več uporaben; 5b) glavna funkcija termometra je, da kaže temperaturo, kar ni oddajanje snovi ali zmesi; 5c) termometer se običajno zavrže skupaj z njegovo kemično vsebino.

Odgovori na ta vprašanja običajno vodijo do zaključka, da je termometer izdelek, tekočina v njem pa njegov sestavni del.

V Dodatku 3 je več mejnih primerov za snovi/zmesi v vsebnikih ali na nosilnih materialih.

Korak 6: Predmet v skladu z oceno iz koraka 3 ne vsebuje snovi ali zmesi, ki jo je mogoče fizično ločiti. Vendar pa je v nekaterih primerih morda še vedno težko ugotoviti, ali predmet ustreza opredelitvi izdelka iz uredbe REACH. Običajni primeri so surovine in polizdelki, ki se dalje predelujejo v končne izdelke, možni pa so še drugi primeri. V teh primerih je mogoče zaradi lažjega ugotavljanja, ali je predmet izdelek, uporabiti naslednja okvirna vprašanja. Ta vprašanja se lahko uporabijo le kot podpora oceni pomembnosti kemične sestave v primerjavi z obliko/površino v zvezi s funkcijo in omogočajo lažje izvajanje opredelitve izdelka.

Vprašanje 6a: *Ali ima predmet še kakšno drugo funkcijo razen nadaljnje predelave?
Če ima predmet pretežno druge funkcije (tj. funkcije v zvezi s končno uporabo), je to lahko dokaz, da je v skladu z opredelitvijo iz uredbe REACH izdelek.*

Vprašanje 6b: *Ali daje prodajalec predmet v promet in/ali je kupec zainteresiran za pridobitev tega predmeta zlasti zaradi njegove oblike/površine (in ne toliko zaradi njegove kemične sestave)?*

Če se predmet daje v promet ali pridobiva zlasti zaradi njegove oblike/površine, je to znak, da je predmet izdelek.

Vprašanje 6c: *Ali se predmet nadalje predeluje le s postopkom „lahke predelave“, tj. brez velikih sprememb oblike?*

„Lahka predelava“, tj. vrtanje, brušenje površine ali nanašanje premazov, lahko izboljša ali spremeni obliko ali površino predmeta glede funkcije in se zato pogosto uporablja za predmete, ki so že izdelki. Če se torej uporablja le „lahka predelava“, je to dokaz, da je predmet izdelek.

Postopki, ki vodijo do velikih sprememb oblike, tj. globine, širine in višine predmeta, se ne štejejo za „lahko predelavo“. To so lahko na primer primarni postopki oblikovanja (kot je vlivanje ali sintranje) ali postopki izdelave (kot je iztiskanje, kovanje ali valjanje). Če ohrani predmet pri nadaljnji predelavi vsaj eno od svojih značilnih dimenzij (globino, širino in/ali višino), se lahko postopek šteje kot „lahka predelava“.

Vprašanje 6d: *Ali ostane kemična sestava predmeta pri nadaljnji predelavi enaka?*

Sprememba kemične sestave v nadaljnjih fazah predelave lahko dokazuje, da je predmet zmes. Vendar pa se lahko zaradi nekaterih obdelav predmeta, ki je izdelek, spremeni njegova celotna kemična sestava, vendar to ne vpliva na status predmeta, ki je izdelek. Primeri so tiskanje na površino, barvanje, nanašanje premazov itn.

Ni nujno, da so vsa vprašanja ustrezna za vse predmete, in zanesljivost dokazov na podlagi odgovorov na vprašanja se lahko razlikuje od primera do primera. Vendar se pri odločanju o tem, ali je predmet izdelek, upoštevajo odgovori na vsa ustrezna okvirna vprašanja in ne le odgovor na eno tako vprašanje. **Če je večina odgovorov na vprašanja da, to dokazuje, da je predmet izdelek. Če je večina odgovorov na vprašanja ne, to dokazuje, da je predmet snov ali zmes.** Dodatek 4 prikazuje, kako se uporabljajo ta okvirna vprašanja, in vključuje primere iz štirih različnih industrijskih sektorjev.

Korak 6 je bil oblikovan v podporo določanju prehodne točke iz snovi/zmesi v izdelek za surovino med njeno obdelavo ter za ocenjevanje predmetov, ki se nadalje obdelujejo. Odgovor na okvirni vprašanji 6a in 6b morda ne bo v pomoč pri sprejetju končne odločitve za predmete, ki niso namenjeni za nadaljnjo obdelavo (in za katere vprašanji 6c in 6d nista ustrezni). To na primer velja za predmete, ki vsebujejo snov ali zmes, ki je ni mogoče fizično ločiti od njih, in se ne pridružujejo ali izdelujejo za nadaljnjo predelavo ampak za izvajanje posebnih funkcij med njihovo končno uporabo (npr. ogljikove elektrode za proizvodnjo aluminija, brusilno orodje, izdelano le iz brusilnega materiala). V takih primerih bi bilo morda treba opraviti poglobljeno oceno, da bi bilo mogoče natančneje odgovoriti na vprašanje v koraku 2. Pri tem je treba upoštevati posebne ugotovitve, ki veljajo za določen predmet, ki se ocenjuje.

2.4 Kaj je kompleksni predmet?

V teh smernicah se izraz „kompleksni predmet“^{12,13} nanaša na vsak predmet, ki ga sestavlja več izdelkov. V kompleksnih predmetih je lahko več izdelkov združenih ali sestavljenih na različne načine. Več kot je izdelkov, iz katerih je predmet sestavljen, bolj kompleksen postane.

Primeri, kako so lahko izdelki vgrajeni v kompleksne izdelke, so vključeni v sliko 3.

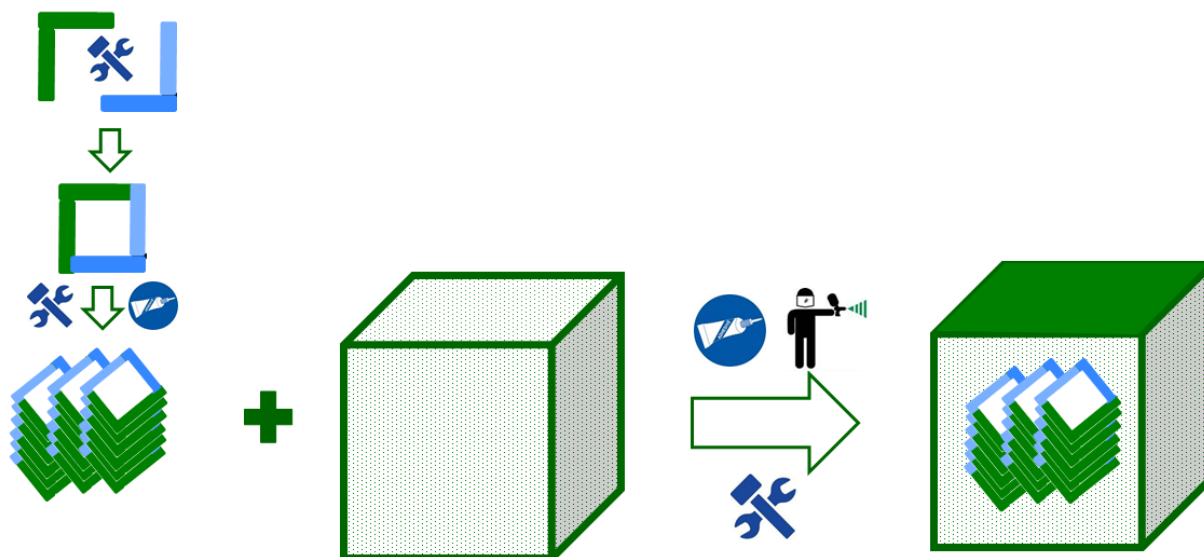
Slika 3: Vrste kompleksnih predmetov

Naslednji primer kompleksnega predmeta je termometer (glejte 5. primer), ki zajema več izdelkov in vsebuje snov/zmes kot sestavni del.

Izraz „zelo kompleksni predmeti“, ki so na splošno prikazani na sliki 4 spodaj, se v teh smernicah uporablja za sklicevanje na nadaljnje kombinacije preprostejših kompleksnih predmetov, kot so opisani na sliki 3, in nadaljnje izdelke. Primeri zelo kompleksnih predmetov so podaljški z več vtičnicami, kavči, kolesa, mobilni telefoni, računalniki, video kamere, avtomobili in zračna plovila.

¹² Izraz „kompleksni predmet“ v tem dokumentu ustreza izrazu „kompleksni proizvod“, ki se uporablja v Sodbi Sodišča v zadevi C-106/14.

¹³ Izdelki, ki so združeni ali sestavljeni v kompleksnem predmetu, ostanejo izdelki, dokler ne izgubijo statusa izdelka, kot je razloženo v uvodu k Poglavju 2. Ali lahko kompleksni predmet sam ustreza opredelitvi izdelka, je odvisno izključno od opredelitve na podlagi meril iz člena 3(3) uredbe REACH, kot je razloženo v prejšnjih pod poglavjih.

Slika 4: Prikaz zelo kompleksnega predmeta

2.5 Embalaža

Snovi, zmesi in izdelki so lahko vsebovani v embalaži, kot je lepenka, plastični ovoj ali pločevinka. Načeloma so lahko glavne funkcije embalaže zadrževanje in dostav npr. snovi ali zmesi, zaščita za zapakiran proizvod ter predstavitveni ali estetski namen. V številnih primerih embalaža prispeva tudi k varnosti ljudi in okolja med rokovanjem z vsebino ali njeno uporabo. Embalaža se zato šteje za izdelek, ker je za zgoraj navedene funkcije njena oblika ali površina pomembnejša od kemične sestave. **Embalaža ni del snovi, zmesi ali izdelka**, ki je zapakiran. **Zato se na podlagi uredbe REACH šteje kot ločen izdelek** in veljajo zanjo enake zahteve kot za vsak drug izdelek.

2.6 Sklepi

Izdelovalce izdelkov, ki pri proizvodnji svojega izdelka uporabljajo snov ali zmes, je treba v skladu z uredbo REACH obravnavati kot nadaljnje uporabnike snovi. Izdelovalci izdelkov, ki pri izdelavi svojih izdelkov uporabljajo snov (ali zmes), iz katere v skladu z uredbo REACH izhajajo obveznosti, morajo v skladu s členom 36(1)¹⁴ uredbe REACH imeti na razpolago vse informacije, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih obveznosti iz uredbe REACH.

Izdelovalcem in uvoznikom se zelo priporoča, da kljub ugotovitvi, da ne veljajo obveznosti iz uredbe REACH, dokumentirajo rezultate svoje ocene skladnosti. To na primer vključuje dokumentiranje:

- zahtev po informacijah, ki so jih poslali svojim dobaviteljem snovi, zmesi ali izdelkov;
- informacij, ki so jih prejeli od teh dobaviteljev, vključno s potrdili in drugimi zadevnimi informacijami, ki so jim bile posredovane;
- odločanje o tem, ali so določeni predmeti izdelki, snovi ali zmesi;

¹⁴ „Vsak proizvajalec, uvoznik, nadaljnji uporabnik in distributer zbira vse informacije, ki jih potrebuje za izvajanje svojih nalog iz te uredbe, ter jih hrani najmanj 10 let po tem, ko je zadnjič proizvedel, uvozil, dobavil ali uporabil snov kot tako ali v zmesi.“

- preverjanje, ali določene zahteve veljajo za predmete, med drugim na podlagi informacij, prejetih od dobaviteljev.

Dokumentiranje teh elementov običajno opravijo **izdelovalci** in **uvozniki** izdelkov. S tem se olajša dokazovanje izpolnjevanja zahtev iz uredbe REACH kupcem in (inšpekcijskim/izvršilnim) organom.

Kontrolni sezname in druga standardizirana orodja, ki so jih razvila industrijska združenja in druge organizacije, lahko pomagajo podjetjem pri dokumentiranju preverjanja skladnosti z uredbo REACH.

3 ZAHTEVE ZA SNOVI V IZDELKIH S SEZNAMA KANDIDATNIH SNOVI

V skladu z uredbo REACH je vsak izdelovalec, uvoznik in dobavitelj izdelkov odgovoren za zagotovitev varne uporabe izdelkov, kij jih daje v promet v EU. To še zlasti velja, kadar izdelki vsebujejo snovi, ki imajo lahko resne učinke na zdravje ljudi ali okolje. Da bi zagotovili visoko raven zaščite pred uporabo takšnih snovi v izdelkih, za katero si prizadeva uredba REACH, je treba njihovo prisotnost v izdelkih in vse ustrezne informacije o varni uporabi dati na razpolago in jih posredovati v dobavni verigi, ker je to predpogoj za določanje in izvajanje ustreznih ukrepov za obvladovanje tveganja.

3.1 Snovi s seznama kandidatnih snovi

Snovi, ki izpolnjujejo eno ali več meril iz člena 57 uredbe REACH, se lahko opredelijo kot snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost (SVHC), in se vključijo na [seznam kandidatnih snovi](#) za avtorizacijo. Te snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, so lahko:

- snovi, ki izpolnjujejo merila za razvrstitev kot rakotvorne, mutagene za zarodne celice ali strupene za razmnoževanje, iz kategorije 1A ali 1B;
- snovi, ki so obstojne, se lahko kopičijo v organizmih in so strupene (PBT), ali snovi, ki so zelo obstojne in se zelo lahko kopičijo v organizmih (vPvB);
- snovi, za katere je za vsak primer posebej znanstveno dokazano, da imajo lahko resne učinke na zdravje ljudi ali okolje, kar vzbuja enako stopnjo zaskrbljenosti, npr. endokrini motilci.

[Seznam kandidatnih snovi](#) je na voljo na spletišču agencije ECHA. Pripravljen je bila na podlagi postopka, opisanega v členu 59 uredbe REACH (identifikacija snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost). Če vsebujejo izdelki snov, uvrščeno na seznam kandidatnih snovi, lahko to sproži določene obveznosti za podjetja, ki te izdelke proizvajajo, uvažajo ali dobavljajo. Te obveznosti se nadalje obravnavajo v podpoglavjih v nadaljevanju.

Upoštevajte, da se seznam kandidatnih snovi redno posodablja, ko se več snovi opredeli kot snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost. Interesne skupine lahko dobijo vnaprejšnje obvestilo o snoveh, za katere naj bi se predlagala vključitev na seznam kandidatnih snovi kot snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, prek [evidenca namer](#) na spletišču agencije ECHA.

Preden pristojni organi države članice ali agencija ECHA predložijo namero za pripravo dokumentacije iz Priloge XV za identifikacijo snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, pogosto pripravijo analizo možnosti za obvladovanje tveganja. Analiza možnosti za obvladovanje tveganja je prostovoljni postopek, tj. ni opredeljen z zakonodajo, kar spodbuja zgodnjo razpravo o snoveh, ki lahko terjajo nadaljnji ureditveni ukrep.¹⁵ Sporočanje o snoveh, za katere je analiza možnosti za obvladovanje tveganja v pripravi ali je bila dokončana, poteka prek [orodja za usklajevanje javnih dejavnosti \(PACT\)](#) na spletišču agencije ECHA. Orodje za usklajevanje javnih dejavnosti vključuje tudi informacije o snoveh, za katere se izvaja neuradna ocena nevarnosti za lastnosti snovi PBT/vPvB ali lastnosti endokrinih motilcev ali za katere je bila takšna ocena zaključena. Na podlagi objavljene analize možnosti za obvladovanje tveganja se zaključi, ali je potrebno zakonodajno upravljanje tveganja. Takšno vnaprejšnje obveščanje v orodju za usklajevanje javnih dejavnosti interesnim skupinam in splošni javnosti na primer

¹⁵ Več informacij o analizi možnosti za obvladovanje tveganja je na voljo na posebni spletni strani na spletišču agencije ECHA: <https://echa.europa.eu/si/addressing-chemicals-of-concern/substances-of-potential-concern/rmoa>.

omogoča informacijo o tem, katere snovi agencija ECHA ali pristojni organi države članice obravnavajo glede morebitne identifikacije snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost. Če se na podlagi analize možnosti za obvladovanje tveganja zaključi, da je identifikacija snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, najustreznejši ukrep za zakonodajno upravljanje tveganja, je treba ustrezno namero vključiti v register namer. Orodje za usklajevanje javnih dejavnosti in register namer omogočata pravočasno pripravo na usklajevanje z morebitnimi obveznostmi, ki bi lahko nastale, če bi se snov vključila na seznam kandidatnih snovi. **Izdelovalcem, uvoznikom in dobaviteljem izdelkov se priporoča, da redno preverjajo orodje za usklajevanje javnih dejavnosti in register namer na spletišču agencije ECHA.**

Treba je opozoriti, da veljajo zakonske obveznosti, opisane v nadaljevanju tega poglavja, le za snovi, vključene na [seznam kandidatnih snovi](#). Drugi viri informacij, podobni zgoraj navedenim, naj bi bili podjetjem le v pomoč pri določanju snovi, za katere organi izvajajo pregled in bi jih bilo v prihodnosti mogoče vključiti na seznam kandidatnih snovi.

3.2 Sporočanje in prijava snovi v izdelkih s seznama kandidatnih snovi

Opredelitev snovi kot snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost, in njena vključitev na seznam kandidatnih snovi pod določenimi pogoji sproži obveznosti sporočanja in prijave za izdelovalce in uvoznike izdelkov, ki vsebujejo snov, v EU. Prav tako lahko sproži obveznosti sporočanja po dobavni verigi navzdol za druge dobavitelje izdelkov, npr. distributerje. Namen teh zahtev je zagotoviti varno uporabo kemikalij v proizvedenih in uvoženih izdelkih ter prispevati k zmanjšanju tveganj za zdravje ljudi in okolje.

3.2.1 Posredovanje informacij po dobavni verigi navzdol

Cilj člena 33 je zagotoviti, da se po dobavni verigi navzdol posreduje dovolj informacij, da se končnim uporabnikom, vključno s potrošniki, **zagotovi varna uporaba izdelkov**. Tok informacij vzdolž dobavne verige vsem udeležencem omogoča, da na svoji stopnji uporabe izdelka izvedejo ustrezne ukrepe za obvladovanje tveganja, s katerimi zagotovijo varno uporabo izdelkov, ki vsebujejo snov s seznama kandidatnih snovi. Na podlagi informacij lahko uporabniki v dobavni verigi in potrošniki sprejemajo ozaveščene odločitve v zvezi z nakupom izdelkov, ki jih kupujejo.

Vsak dobavitelj izdelka, ki vsebuje snov, mora prejemniku izdelka (člen 33(1)) ali potrošniku (člen 33(2)) zagotoviti ustrezne informacije o varnosti, ki so mu na voljo, če sta izpolnjena oba pogoja, navedena v nadaljevanju:

- snov je vključena na seznam kandidatnih snovi za avtorizacijo in
- snov je v izdelkih, ki se proizvajajo in/ali uvažajo, prisotna v koncentraciji nad 0,1 % m/m.

Informacije se posredujejo **prejemniku**¹⁶ izdelka ob prvi **dobavi izdelka** po vključitvi snovi na seznam kandidatnih snovi, **potrošniku pa na njegovo zahtevo** brezplačno v 45 koledarskih dneh od zahteve.

Če za zagotovitev varne uporabe izdelka, ki vsebuje snov s seznama kandidatnih snovi, niso potrebne posebne informacije, npr. če je mogoče izpostavljenost izključiti na vseh stopnjah življenjskega cikla izdelka, vključno z odstranjevanjem¹⁷, je treba prejemnikom

¹⁶ Izraz „prejemniki“ se nanaša na industrijske ali poklicne uporabnike in distributerje, ne na potrošnike.

¹⁷ Priporoča se dokumentiranje razlogov, ki so privedli do zaključka, da za varno uporabo izdelka ni treba posredovati drugih informacij kot ime snovi (glejte podpoglavje 2.6).

izdelka ali potrošnikom **posredovati vsaj ime zadevne snovi**. Iz posredovanih informacij mora biti razvidno, da je snov vključena v najnovejši posodobljen seznam kandidatnih snovi in da je to razlog za posredovanje informacij.

V zvezi z obveznostmi posredovanja informacij o snoveh v izdelkih na splošno (tj. sporočanje prejemnikom in potrošnikom) opozarjamo, da:

- zgornja meja koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi 0,1 % m/m velja za vsak dobavljeni izdelek. Ta zgornja meja velja za vsak izdelek predmeta, ki ga sestavlja več izdelkov, ki so bili združeni ali sestavljeni (kompleksni predmeti);
- za te obveznosti ni količinskega praga;
- distributer, ki dobavlja potrošnikom izdelke, ne izpolnjuje svoje obveznosti sporočanja potrošniku na zahtevo, ampak potrošnika le napoti na njegovega dobavitelja ali izdelovalca/uvoznika izdelkov;
- obveznosti sporočanja nastanejo na podlagi prisotnosti snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku. Te obveznosti veljajo ne glede na to, ali se dobavitelj zaveda prisotnosti snovi ali ne. Zato je v interesu dobavitelja, da poišče informacije o prisotnosti snovi s seznama kandidatnih snovi;
- sporočanje informacij na zahtevo potrošnika ni odvisno od tega, ali je izdelek kupil prav ta potrošnik.

3.2.2 Prijava snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih

Cilj obveznosti prijave, ki jo imajo uvozniki in izdelovalci izdelkov na podlagi člena 7(2) uredbe REACH, je zagotoviti agenciji ECHA in pristojnim organom države članice informacije o prisotnosti snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih. Te informacije se lahko uporabijo za ugotavljanje potrebe za začetek regulativnih postopkov za obvladovanje tveganja iz uredbe REACH (avtorizacija in omejitve) ali druge zakonodaje EU. Nezaupne informacije iz prijav se prav tako dajo na voljo interesnim skupinam in širši javnosti na spletišču agencije ECHA. To predstavlja del prispevka agencije ECHA k povečanju količine informacij, ki so na voljo širši javnosti, o prisotnosti snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih. V zameno mora udeležence v dobavni verigi spodbuditi k izpolnjevanju njihovih zakonskih obveznosti sporočanja ustreznih informacij za varno uporabo izdelkov.

Prijava snovi v izdelkih je obvezna za izdelovalce in uvoznike izdelkov, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji iz člena 7(2):

- snov je vključena na seznam kandidatnih snovi za avtorizacijo in
- snov je v izdelkih, ki se proizvajajo in/ali uvažajo, prisotna v koncentraciji nad 0,1 % m/m, in
- skupna količina snovi, prisotne v vseh izdelkih, ki se proizvajajo in/ali uvažajo in vsebujejo več kot 0,1 % m/m snovi, presega 1 tona na udeleženca na leto, in
- izjeme ne veljajo (za več podrobnosti glejte podpoglavje 3.3).

Zgornja meja koncentracije snovi 0,1 % (m/m) velja za vsak izdelek, ki je proizveden ali uvožen. Ta zgornja meja velja za vsak izdelek v kompleksnem predmetu. Uvoznik kompleksnega predmeta je uvoznik različnih izdelkov, iz katerih je narejen kompleksni predmet, zato mora imeti potrebne informacije za vsak izdelek, da lahko izpolni obveznosti prijave.

Izdelovalcu kompleksnega predmeta v EU, ki vsebuje izdelek z ustrežno koncentracijo snovi s seznama kandidatnih snovi, ni treba prijaviti snovi s seznama kandidatnih snovi,

prisotne(ih) v tem izdelku, če mu jih je dobavil dobavitelj v EU. V tem primeru je moral uvoznik ali izdelovalec izdelka v EU snov s seznama kandidatnih snovi že prijaviti udeležencem navzgor v dobavni verigi.

Ker gre za prijavo snovi v izdelku in ne za prijavo izdelka, je potrebna ločena prijava za vsako snov s seznama kandidatnih snovi v istem izdelku, če so izpolnjeni zgoraj navedeni pogoji. Nasprotno pa v primeru, ko udeleženec v EU proizvaja ali uvaža več izdelkov, ki vsebujejo isto snov s seznama kandidatnih snovi in sprožijo obveznost prijave, zadostuje ena prijava za to snov.

6. primer: Barvane pregibne sponke

Barvana pregibna sponka je izdelana tako, da se sestavi barvani ukrivljeni trak iz jekla z zankami na obeh koncih in dva ročaja iz ukrivljene trde kovinske žice.

- Zgornjo mejo koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi 0,1 % m/m je treba oceniti glede na barvani ukrivljeni trak iz jekla in vsak ročaj.
- Uvoznik barvane pregibne sponke mora od svojega dobavitelja, ki nima sedeža v EU, pridobiti potrebne informacije, da oceni pogoje prijave za vsak izdelek in, če so pogoji izpolnjeni, agenciji ECHA predloži prijavo. Pri prijavi je mogoče ročaje združiti, ker so to izdelki iste vrste.
- Izdelovalcu barvanega ukrivljenega traku iz jekla v EU mora(jo) njegov(i) dobavitelj(i) barve posredovati potrebne informacije, da bi ocenil pogoje prijave za svoj proizveden izdelek in, če so ti izpolnjeni, agenciji ECHA predložil prijavo.
- Udeleženec v EU, ki samo sestavlja ročaje in barvani ukrivljeni trak iz jekla, da nastane barvana pregibna sponka, nima obveznosti prijave. Obveznosti prijave veljajo za udeležence navzgor po dobavni verigi (tj. izdelovalce in uvoznike žice, jeklene folije ali barvanega ukrivljenega traku iz jekla).

Prijava ni potrebna za snov v izdelkih, ki so bili proizvedeni ali uvoženi, preden je bila snov vključena na seznam kandidatnih snovi za avtorizacijo.

Preglednici 3 in 4 vsebujeta nekaj značilnih scenarijev, ki prikazujejo, kdo je v dobavni verigi odgovoren za prijavo izdelkov, vgrajenih v kompleksne predmete, prevlečenih izdelkov in prevlečenih kompleksnih predmetov. Preglednica 3 vključuje predmete, ki so sestavljeni, združeni ali prevlečeni v EU, preglednica 4 pa uvožene kompleksne predmete. Upoštevajte, da so prikazana osnovna načela za preproste scenarije, ki pa veljajo tudi za bolj kompleksne primere in kompleksne dobavne verige.

Preglednica 3: Scenariji, ki prikazujejo obveznosti prijave¹⁸ v dobavni verigi za predmete, ki so sestavljeni, združeni ali prevlečeni v EU

Predmeti, ki so sestavljeni, združeni ali prevlečeni v EU

Scenarij 1: Izdelki, ki so mehansko sestavljeni v EU

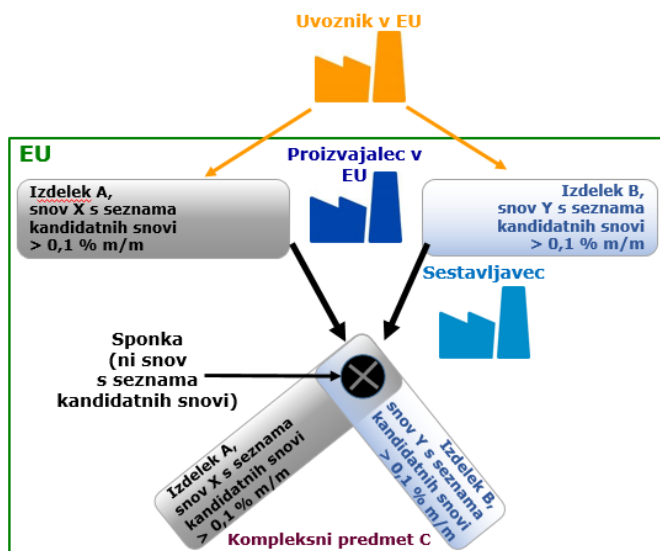
Opis: udeleženec v EU, ki se imenuje „sestavljavec“, mehansko sestavlja izdelka A in B s povezovalnim elementom, tj. ne da bi uporabil novo snov ali zmes.

¹⁸ V vseh scenarijih v nadaljevanju se predpostavlja, da je presežen prag 1 tone na leto na udeleženca.

Predmeti, ki so sestavljeni, združeni ali prevlečeni v EU

- Izdelek A vsebuje snov X s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji nad 0,1 % m/m;
- izdelek B vsebuje snov Y s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji nad 0,1 % m/m;
- sponka ne vsebuje snovi s seznama kandidatnih snovi.

Sestavljavec med sestavljanjem kompleksnega predmeta C ne uporablja nobene snovi s seznama kandidatnih snovi kot take ali v zmesi.

Obveznosti prijave:

Uvoznik ali izdelovalec izdelkov A in B v EU mora predložiti:

- prijavo za snov X s seznama kandidatnih snovi v izdelku A;
- prijavo za snov Y s seznama kandidatnih snovi v izdelku B.

Sestavljavec kompleksnega predmeta C: prijava se ne zahteva, ker je za prijavo odgovoren uvoznik ali izdelovalec izdelkov A in B v EU (navzgor po dobavni verigi).

Snov CL: snov s seznama kandidatnih snovi

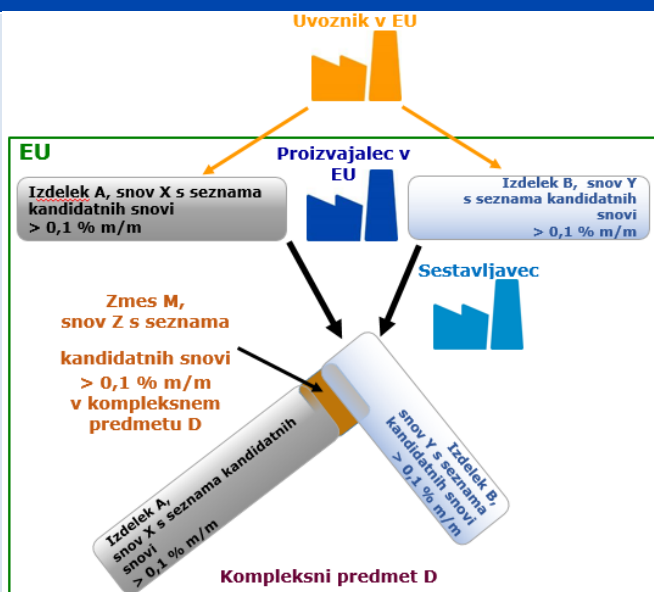
Scenarij 2: Sestavljavec združuje izdelke v EU s snovjo ali zmesjo

Opis: udeleženec v EU, ki se imenuje „sestavljavec“, pri izdelavi kompleksnega predmeta D združuje izdelka A in B z zmesjo, ki vsebuje snov s seznama kandidatnih snovi.

- Izdelek A vsebuje snov X s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji nad 0,1 % m/m;
- izdelek B vsebuje snov Y s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji nad 0,1 % m/m;
- zmes M (npr. lepilo, varilo), ki je bila uporabljena za združevanje izdelkov A in B, vsebuje snov Z s seznama kandidatnih snovi; koncentracija te snovi v kompleksnem predmetu D je nad 0,1 % m/m.

V tem primeru sestavljavec med postopkom sestavljanja kompleksnega predmeta D uporablja zmes, ki vsebuje snov Z s seznama kandidatnih snovi.

Predmeti, ki so sestavljeni, združeni ali prevlečeni v EU

Obveznosti prijave:

Uvoznik ali izdelovalec izdelkov A in B v EU mora predložiti:

- prijavo za snov X s seznama kandidatnih snovi v izdelku A;
- prijavo za snov Y s seznama kandidatnih snovi v izdelku B.

Sestavljaivec kompleksnega predmeta D mora predložiti:

- prijavo za snov Z s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu D.

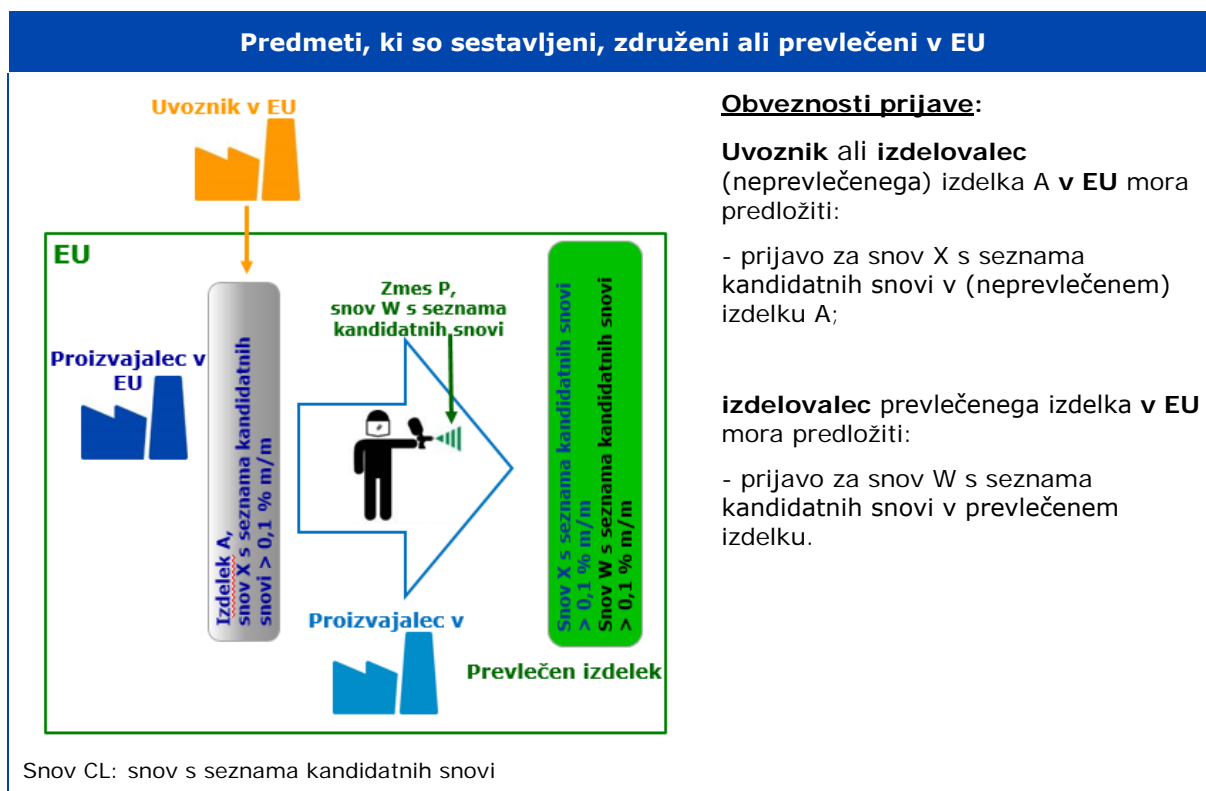
Snov CL: snov s seznama kandidatnih snovi

Scenarij 3: Proizveden ali uvožen izdelek, ki je v EU prevlečen s snovjo ali zmesjo

Opis: izdelovalec v EU nanaša premaz na izdelek z uporabo zmesi (za premaz), ki vsebuje snov s seznama kandidatnih snovi.

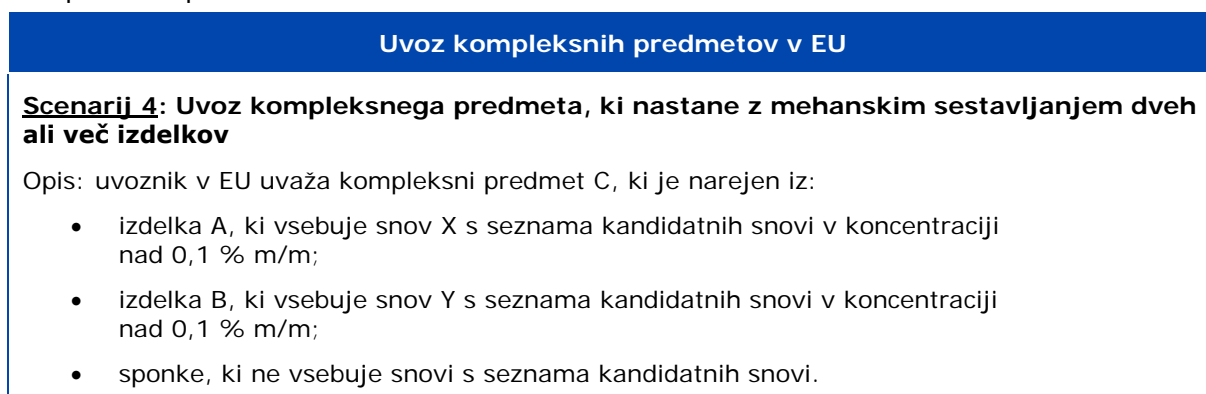
- (Neprevlečen) izdelek A vsebuje snov X s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji nad 0,1 % m/m;
- zmes P (npr. barva), ki je bila uporabljena za nanašanje premaza na izdelek A, vsebuje snov W s seznama kandidatnih snovi; koncentracija te snovi v prevlečenem izdelku je nad 0,1 % m/m.

Udeleženec v EU, ki nanaša premaz na izdelek, vgradi v izdelek med postopkom nanašanja premaza snov W s seznama kandidatnih snovi.

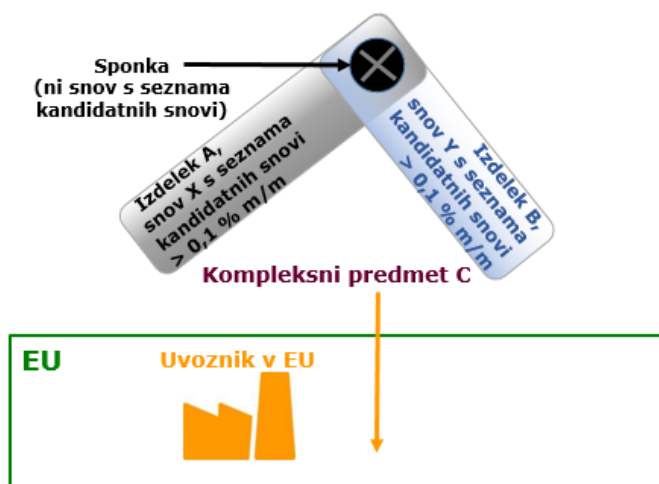
Udeleženec v EU, ki sestavlja, združuje ali nanaša premaze na izdelek, dobavljen od dobavitelja v EU, ki ga je v skladu s členom 33(1) obvestil, da vsebuje izdelek snov s seznama kandidatnih snovi, bi moral domnevati, da je njegov dobavitelj opravil potrebno prijavo iz člena 7(2). Vendar če želi udeleženec v EU prostovoljno pripraviti in predložiti prijavo, da se ponovno prepriča, ali so izdelki, ki jih daje v promet, skladni z uredbo REACH¹⁹, agencija ECHA takšno predložitev sprejme. Upoštevajte, da to ni pravni instrument.

Preglednica 4: Scenariji, ki prikazujejo obveznosti prijave za uvoznike kompleksnih predmetov v EU

¹⁹ Če na primer takšen udeleženec od svojega dobavitelja v EU ni uspel pridobiti potrdila, da je prijavo pred tem predložil izdelovalec ali uvoznik izdelkov, ki se uporabljajo v njegovem(ih) proizvodnem(ih) procesu(ih) (ker ni izrecne zakonske obveznosti, v skladu s katero bi moral dobavitelj dati informacijo o tem, ali je bila prijava opravljena).

Uvoz kompleksnih predmetov v EU

Snov CL: snov s seznama kandidatnih snovi

Obveznosti prijave:

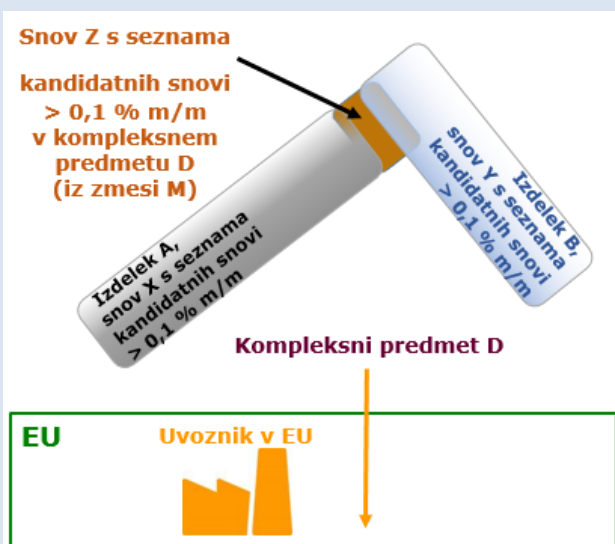
Uvoznik kompleksnega predmeta C v EU mora predložiti:

- prijavo za snov X s seznama kandidatnih snovi v izdelku A;
- prijavo za snov Y s seznama kandidatnih snovi v izdelku B.

Scenarij 5: Uvoz kompleksnega predmeta, ki nastane z združevanjem dveh ali več izdelkov s snovjo ali zmesjo

Opis: uvoznik v EU uvaža kompleksni predmet D, ki je narejen iz:

- izdelka A, ki vsebuje snov X s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji nad 0,1 % m/m;
- izdelka B, ki vsebuje snov Y s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji nad 0,1 % m/m;
- (suhega) materiala, ki nastane pri uporabi zmesi M (npr. lepilo, varilo), ki vsebuje snov Z s seznama kandidatnih snovi, za združitev izdelkov A in B; koncentracija te snovi v kompleksnem predmetu D je nad 0,1 % m/m.

Snov CL: snov s seznama kandidatnih snovi

Obveznosti prijave:

Uvoznik kompleksnega predmeta D v EU mora predložiti:

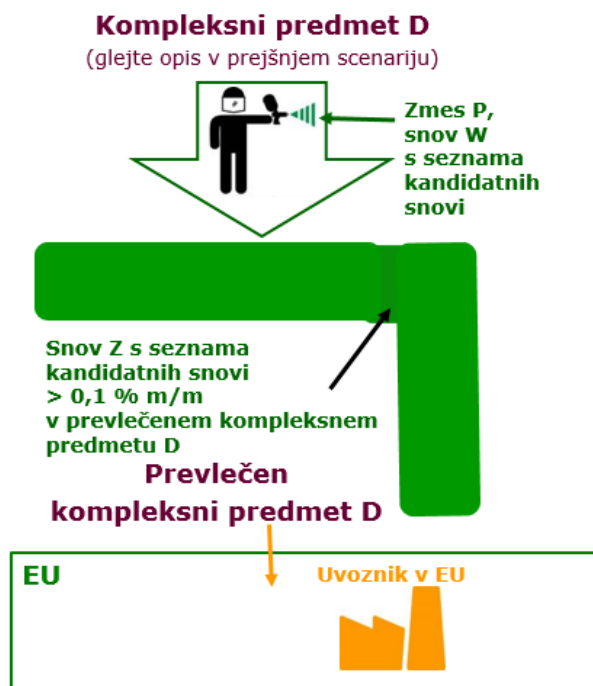
- prijavo za snov X s seznama kandidatnih snovi v izdelku A;
- prijavo za snov Y s seznama kandidatnih snovi v izdelku B;
- prijavo za snov Z s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu D.

Scenarij 6: Uvoz prevlečenega kompleksnega predmeta

Opis: uvoznik v EU uvozi kompleksni predmet D, opisan v scenariju 5, ki je bil dodatno prevlečen z zmesjo P (npr. barva), vsebujočo snov W s seznama kandidatnih snovi; rezultat tega premaza

Uvoz kompleksnih predmetov v EU

je suha nanosena plast in skupna koncentracija snovi W s seznama kandidatnih snovi za celotno maso kompleksnega predmeta D, ki presega 0,1 % m/m .

Snov CL: snov s seznama kandidatnih snovi

Obveznosti prijave:

Uvoznik prevlečenega kompleksnega predmeta D v EU mora predložiti prijave, omenjene v scenariju 5. Poleg tega mora uvoznik predložiti še:

- prijavo za snov W s seznama kandidatnih snovi v prevlečenem kompleksnem predmetu D.

3.2.3 Kako določiti koncentracijo in količino snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih (obveznosti sporočanja in prijave)

3.2.3.1 Kako določiti koncentracijo snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku

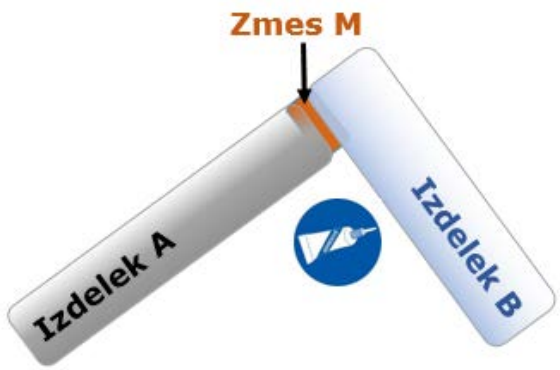
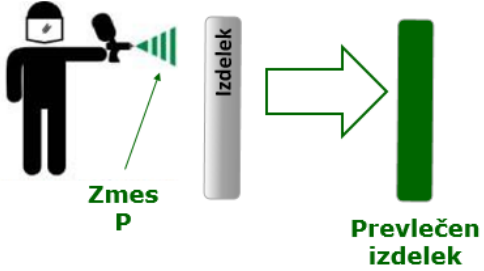
Določitev koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi je bistvenega pomena za preverjanje, ali veljajo obveznosti **sporočanja** in **prijave**.

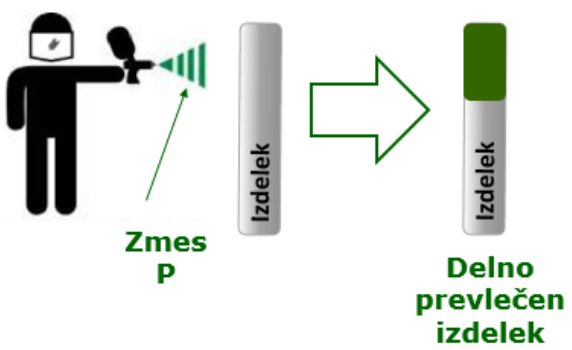
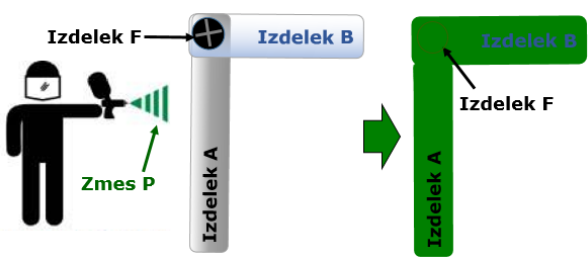
Snov s seznama kandidatnih snovi se lahko vgradi v izdelek med njegovo izdelavo. Prav tako se lahko pozneje vgradi v/na obstoječ izdelek (izoliran ali vključen v kompleksni predmet) z uporabo snovi s seznama kandidatnih snovi kot take ali vsebovane v zmesi (npr. premazi, temeljni premazi, lepila, tesnilne mase) in s tem postane sestavni del izdelka (ali kompleksnega predmeta).

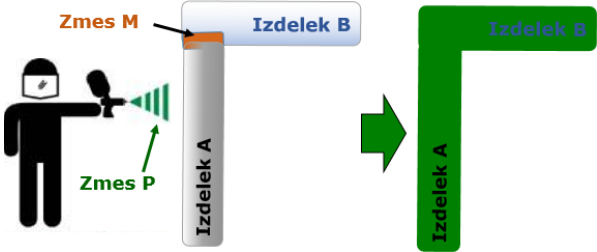
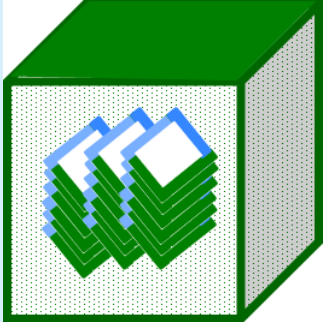
V preglednici 5 je prikazanih več scenarijev, kako določiti koncentracijo snovi s seznama kandidatnih snovi (masni delež m/m) v izdelku. Ti scenariji predstavljajo najpogostejše načine vgraditve snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelek (izoliran ali vgrajen v kompleksni predmet). Za vsak scenarij je prikazano, kako se izračuna koncentracija snovi s seznama kandidatnih snovi. Pristopi za scenarije izdelkov, vgrajenih v kompleksne predmete, in delno prevlečenih izdelkov temeljijo na praktičnih preudarkih, da bi premagali posebne izzive v zvezi z izračunavanjem koncentracije v teh primerih in hkrati zagotovili, da so izpolnjena glavna načela in cilji določb v zvezi s snovmi v izdelkih. Treba je opozoriti, da se koncentracija snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku vedno določa za vsak primer posebej.

Preglednica 5: Scenariji prikazujejo, kako določiti koncentracijo snovi s seznama kandidatnih snovi (m/m) v izdelkih

Scenarij	Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi (m/m)	Opis/primer(i)
I. Izdelek, narejen iz snovi s seznama kandidatnih snovi kot take ali v zmesi	Koncentracija snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku se izračuna za celotno maso izdelka, tj. masa snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku se deli s skupno maso izdelka.	Primer: izdelek iz umetne mase, narejen iz zmesi (npr. vrtni stoli, narejeni z brizgalnim vlivanjem v kalupe, plastično tiskanje za majice), ki vsebuje snov s seznama kandidatnih snovi.

Scenarij	Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi (m/m)	Opis/primer(i)
<p>II. Snov s seznama kandidatnih snovi kot taka ali v zmesi, ki se uporablja za združitve dveh ali več izdelkov (kompleksni predmet)</p>	<p>Koncentracija snovi s seznama kandidatnih snovi se izračuna za celotno maso kompleksnega predmeta, tj. masa snovi s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu se deli s skupno maso kompleksnega predmeta.</p>	<p>Kompleksni predmet, narejen z združitvijo dveh izdelkov A in B z uporabo zmesi M (npr. lepilo, varilo), ki vsebuje snov s seznama kandidatnih snovi.</p> <p>Skupna masa kompleksnega predmeta se dobi tako, da se seštejejo masa izdelka A, masa izdelka B in masa zmesi M. Običajno je treba upoštevati suho obliko zmesi M v kompleksnem predmetu.</p>
<p>III. Snov s seznama kandidatnih snovi v premazih</p>		<p>Primeri zmesi za premaze: barva, lak, funkcionalni premaz</p>
<p>III. A) Popolnoma prevlečen izdelek</p>	<p>Koncentracija snovi s seznama kandidatnih snovi v (popolnoma/delno) prevlečenem izdelku se izračuna glede na celotno maso prevlečenega izdelka, tj. masa snovi s seznama kandidatnih snovi v prevlečenem izdelku se deli s skupno maso izdelka.</p>	<p>Izdelek, popolnoma prevlečen z zmesjo P, ki vsebuje snov s seznama kandidatnih snovi.</p> <p>Skupna masa izdelka je vsota mase (neprevlečenega) izdelka in mase suhega premaza (plasti).</p>

Scenarij	Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi (m/m)	Opis/primer(i)
<p>III. B) Delno prevlečen izdelek</p>		<p>Izdelek, delno prevlečen z zmesjo P, ki vsebuje snov s seznama kandidatnih snovi.</p> <p>Skupna masa delno prevlečenega izdelka se izračuna kot v scenariju III. A) zgoraj.</p>
<p>III. C) Prevlečen kompleksni predmet</p>	<p>Koncentracija snovi s seznama kandidatnih snovi se izračuna za celotno maso kompleksnega predmeta, tj. masa snovi s seznama kandidatnih snovi v prevlečenem kompleksnem predmetu se deli s skupno maso prevlečenega kompleksnega predmeta.</p>	<p>Ko je kompleksni predmet sestavljen, se prevleče s snovjo P, ki vsebuje snov s seznama kandidatnih snovi.</p> <p>i) Skupna masa prevlečenega kompleksnega predmeta, ki nastane z mehanskim sestavljanjem izdelkov A, B in F in se nato prevleče z zmesjo P, se izračuna na naslednji način: seštejejo se masa izdelka A, masa izdelka B, masa izdelka F in masa zmesi P (suh premaz).</p> <p>Primer: barvani ključki na zadrgi</p>

Scenarij	Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi (m/m)	Opis/primer(i)
		<p>ii) Skupna masa prevlečenega kompleksnega predmeta, ki nastane z združitvijo izdelkov A in B z zmesjo M in se nato prevleče z zmesjo P, se izračuna na naslednji način: seštejejo se masa izdelka A, masa izdelka B, masa zmesi M in masa zmesi P (suh premaz).</p> <p>Primer: barvani okvir za kolo</p>
<p>IV. Zelo kompleksni predmeti</p>	<p>Pravila za izračun, ki so določena za scenarije od I do II zgoraj, veljajo za vsak izdelek ali preprostejši kompleksni predmet.</p>	<p>Zelo kompleksni predmeti so kombinacije preprostejših kompleksnih predmetov in nadaljnjih izdelkov.</p> <p>Primeri: kavč, kolo, mobilni telefon, avto in zračno plovilo</p>

Polji 1 in 2 v nadaljevanju prikazujeta, kako se izračuna koncentracija snovi s seznama kandidatnih snovi (m/m) v izdelkih ali kompleksnih predmetih z uporabo matematičnih enačb. To dopolnjuje opis v preglednici 5.

Polje 1

Če predstavljajo informacije, ki so na voljo izdelovalcu ali uvozniku, maso snovi s seznama kandidatnih snovi v proizvedenem ali uvoženem izdelku, ki je lahko izoliran ali vgrajen v kompleksni predmet (glejte preglednico 5), se lahko koncentracija snovi v določenem izdelku določi kot masni delež (m/m) z naslednjo enačbo:

$$Conc_{CL\ subst.\ in\ article} = \frac{m_{CL\ subst.\ in\ article} [kg / article]}{m_{article} [kg / article]} \quad (1)^{20}$$

Conc *CL subst. in article*

m *CL subst. in article*

*m*_{article}

kg/article

Konc. *snovi CL v izdelku*

m *snovi CL v izdelku*

*m*_{izdelka}

kg/izdelek

Pri tem velja:

Konc. snovi CL v izdelku je koncentracija (m/m) snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku ali kompleksnem predmetu;

m snovi CL v izdelku je masa (v kilogramih) snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku ali kompleksnem predmetu;

m izdelka je masa (v kilogramih) izdelka ali kompleksnega predmeta.

Zgornja enačba (1) se uporablja za vse scenarije v preglednici 5: koncentracija se izračuna glede na scenarij za celotno maso izdelka (scenariji I, III. A) in III. B)) ali kompleksnega predmeta (scenarija II, III. C)).

Polje 2

Če ima izdelovalec ali uvoznik na voljo informacije o koncentraciji snovi s seznama kandidatnih snovi v zmesi (m/m), vgrajeni v izdelek(Ike), in o koncentraciji te zmesi (m/m) v izdelku ali kompleksnem predmetu, se lahko koncentracija snovi s seznama kandidatnih snovi izračuna z naslednjo enačbo:

$$Conc_{CL\ subst.\ in\ article} = Conc_{CL\ subst.\ in\ mixture} \times Conc_{mixture\ in\ article} \quad (2)^{21}$$

Conc *CL subst. in article*

Conc *CL subst. in mixture*

*Conc*_{mixture in article}

Konc. *snovi CL v izdelku*

Konc. *snovi CL v zmesi*

Konc. *zmesi v izdelku.*

Pri tem velja:

Konc. snovi CL v izdelku je koncentracija (m/m) snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku ali kompleksnem predmetu;

Konc. snovi CL v zmesi je koncentracija (m/m) snovi s seznama kandidatnih snovi v zmesi²²;

²⁰ Upoštevajte, da izraz *Konc. snovi CL v izdelku* v m/m v enačbi (1) pomeni masni delež; vrednosti med 0 in 1 (100 % m/m = 1; 50 % m/m = 0,5; 25 % m/m = 0,25; 20 % m/m = 0,2 itn.). *Konc. snovi CL v izdelku* v % m/m se dobi tako, da se vrednost masnega deleža pomnoži s 100.

²¹ Upoštevajte, da izraz *Konc. snovi CL v izdelku*, *Konc. snovi CL v zmesi* in *Konc. zmesi v izdelku* v m/m v enačbi (2) pomeni masni delež; vrednosti med 0 in 1 (100 % m/m = 1; 50 % m/m = 0,5; 25 % m/m = 0,25; 20 % m/m = 0,2 itn.). *Konc. snovi CL v izdelku*, *Konc. snovi CL v zmesi* in *Konc. zmesi v izdelku* v % m/m se dobijo tako, da se vrednost masnega deleža pomnoži s 100.

²² Upoštevajte, da se lahko izraz *Konc. snovi CL v zmesi* v enačbi (2) uporablja za zmesi, kjer je izguba mase zmesi med vgraditvijo v izdelek zanemarljiva ali je po vgraditvi v izdelek v suhi obliki. Če prihaja med vgraditvijo raztopine ali drugih sestavin iz zmesi v izdelek do znatnega izhlapevanja, je treba izraz *Konc. snovi CL v zmesi* korigirati s faktorjem, tako da se upošteva povečanje mase zmesi (glejte primer 8). Isti izraz v enačbi (2) tudi upošteva, da je izhlapevanje ali pretvorba snovi s seznama kandidatnih snovi zanemarljiva. V nasprotnem primeru je uporabiti drug korekcijski faktor, da se to upošteva.

Konc. zmesi v izdelku je koncentracija (m/m) zmesi v izdelku ali kompleksnem predmetu.

Zgornja enačba (2) se uporablja za vse scenarije v preglednici 5: koncentracija se izračuna glede na scenarij za celotno maso izdelka (scenariji I, III. A) in III. B)) ali kompleksnega predmeta (scenarija II, III. C)).

Primeri v nadaljevanju prikazujejo, kako se uporabljajo „pravila“ izračunavanja za scenarije I, II in III. A) iz preglednice 5.

7. primer: Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku, narejenem iz zmesi

Izdelovalec v EU proizvaja izdelek G z brizgalnim vlivanjem v kalupe s skupno maso 3,0 kg (glejte scenarij I v preglednici 5). Narejen je iz zmesi polietilena, ki vsebuje snov W s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 0,2 % m/m, zato je tudi koncentracija v izdelku G 0,2 % m/m.

8. primer: Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi v prevlečenih izdelkih

Izdelovalec v EU barva izdelek H z barvo (zmes P), ki vsebuje snov W s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 5 % m/m (glejte scenarij III. A) v preglednici 5). Delež nehlapnih snovi (trdne snovi) v tej barvi znaša 67 % m/m. Skupna masa barvanega izdelka H je 5,0 kg, vključno z 0,10 kg suhe barve.

Koncentracija snovi W s seznama kandidatnih snovi se določi glede na skupno maso barvanega izdelka H v skladu s preglednico 5 (scenarij III. A)).

Masa suhe barve, vgrajene v izdelek, je enaka deležu nehlapnih snovi v barvi. Če predstavlja delež trdnih snovi v barvi 67 % mase uporabljene barve, je skupna masa barve, uporabljene za barvanje izdelka H, 0,15 kg [= (100/67) × 0,1 kg]. Masa snovi W s seznama kandidatnih snovi v barvi (zmes P) se izračuna tako, da se masni delež snovi (5/100=0,05) pomnoži s skupno maso barve (0,15 kg), kar je enako 0,0075 kg [=0,05 × 0,15 kg]. Količina te snovi, vgrajene v barvani izdelek H, je torej 0,0075 kg.

Masni delež snovi W s seznama kandidatnih snovi v barvanem izdelku H se izračuna tako, da se masa snovi W s seznama kandidatnih snovi v barvanem izdelku H (0,0075 kg) deli s skupno maso te snovi (5,0 kg), da dobimo 0,0015 (=0,0075 kg/5,0 kg), kar in ustreza koncentraciji 0,15 % m/m.

Zgoraj opisana utemeljitev je enaka, kot če uporabimo enačbo (1) v polju 1 zgoraj, če poznamo:

- maso snovi W s seznama kandidatnih snovi v barvanem izdelku H:

$$m_{\text{snovi CL W v barvanem izdelku H}} = 0,0075 \text{ kg};$$

- masa barvanega izdelka H: $m_{\text{barvanega izdelka H}} = 5,0 \text{ kg}$.

Koncentracija (m/m) snovi W s seznama kandidatnih snovi v barvanem izdelku H (*Konc. snovi CL W v barvanem izdelku H*) se lahko izračuna na naslednji način:

$$\text{Conc}_{\text{CL subst. W in painted article H}} = \frac{m_{\text{CL subst. W in painted article H}} [\text{kg}]}{m_{\text{painted article H}} [\text{kg / article}]} = \frac{0,0075 \text{ kg}}{5,0 \text{ kg}} \approx 0,0015$$

$\text{Conc}_{\text{CL subst. W in painted article H}}$
 $m_{\text{CL subst. W in painted article H}}$
 $m_{\text{painted article H}}$

Konc. snovi CL W v barvanem izdelku H
 $m_{\text{snovi CL W v barvanem izdelku H}}$
 $m_{\text{barvanega izdelka H}}$

kar ustreza

$Konc. snovi CL W v barvanem izdelku H = 0,15 \% m/m.$

Enak rezultat dobimo, če uporabimo enačbo (2) v polju 2.

Koncentracija (m/m) snovi W s seznama kandidatnih snovi v barvi (zmes P), ($Konc. snovi CL W v barvi (zmes P) = 5 \% m/m$). Vendar je treba to vrednost korigirati s faktorjem za suho barvo, vgrajeno v izdelek H, da se upošteva delež hlapnih snovi v barvi (zmes P): $5 \% \times (100/67) = 7,5 \% m/m$ (ali masni delež 0,075). Ta vrednost je enaka koncentraciji snovi W s seznama kandidatnih snovi v suhi barvi ($Konc. snovi CL W v suhi barvi$).

Koncentracija (m/m) suhe barve v barvanem izdelku H je $Konc. suhe barve v prevlečenem izdelku H = masa suhe barve (kg)/masa barvanega izdelka H (kg) = 0,10 kg/5,0 kg = 0,020$ (ali 2,0 % m/m)

Masni delež snovi W s seznama kandidatnih snovi v barvanem izdelku H ($Konc. snovi CL W v barvanem izdelku H$) se izračuna na naslednji način:

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H} = Conc_{CL\ subst. W\ in\ dry\ paint} \times Conc_{dry\ paint\ in\ painted\ article\ H}$$

$$= 0.075 \times 0.020 = 0.0015$$

$Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H}$

$Conc_{CL\ subst. W\ in\ dry\ paint}$

$Conc_{dry\ paint\ in\ painted\ article\ H}$

$Konc. snovi CL W v barvanem izdelku H$

$Konc. snovi CL W v suhi barvi.$

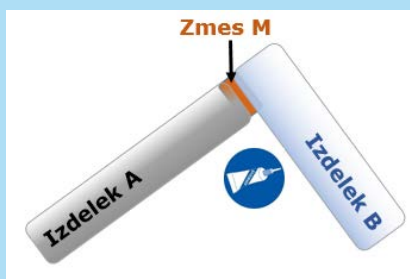
$Konc. suhe barve v barvanem izdelku H$

To pomeni:

$Konc. snovi CL W v barvanem izdelku H = 0,15 \% m/m$

9. primer: Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu, sestavljenem iz dveh izdelkov, združenih z uporabo zmesi

Uvoznik v EU uvaža kompleksni predmet D, ki nastane s kombinacijo izdelka A (mase 40 kg), izdelka B (20,5 kg) in lepilne smole (zmes M), ki je bila uporabljena za združitev izdelkov A in B (glejte scenarij II v preglednici 5). Po sušenju vsebuje lepilna smola v kompleksnem izdelku D 8 % m/m snovi Y s seznama kandidatnih snovi in tehta 2,5 kg.

kompleksni predmet D

Skupna masa snovi Y s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu D je 0,2 kg in se dobi tako, da se masni delež snovi v lepilni smoli [= (8/100)] pomnoži z maso lepilne smole (2,5 kg).

Skupna masa kompleksnega predmeta D se dobi tako, da se dodajo mase predmetov A in B ter masa lepilne smole: 40 kg + 20,5 kg + 2,5 kg = 63 kg.

Končno se izračuna koncentracija snovi Y s seznama kandidatnih snovi v uvoženem kompleksnem predmetu D v skladu s preglednico 5 (scenarij II) za skupno maso kompleksnega predmeta. To dobimo tako, da skupno maso snovi Y s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu D (0,2 kg) delimo s skupno maso te snovi (63 kg), pri čemer dobimo 0,003 (=0,2 kg/63 kg), kar ustreza koncentraciji 0,3 % m/m.

Zgoraj opisana utemeljitev je enaka, kot če uporabimo enačbo (1) v polju 1 zgoraj, če poznamo:

- maso snovi Y s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu D (CO D):

$$m_{\text{snovi CL Y v CO D}} = 0,2 \text{ kg};$$

- maso kompleksnega predmeta D: $m_{\text{CO D}} = 63 \text{ kg}$.

Koncentracija (m/m) snovi s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu D ($\text{Konc. snovi CL Y v CO D}$) se lahko izračuna na naslednji način:

$$\text{Conc}_{\text{CL subst. Y in CO D}} = \frac{m_{\text{CL subst. Y in CO D}} [\text{kg}]}{m_{\text{CO D}} [\text{kg / "complex object"}]} = \frac{0,2 \text{ kg}}{63 \text{ kg}} \approx 0,003,$$

$\text{Conc}_{\text{CL subst. Y in CO D}}$

$m_{\text{CL subst. Y in CO D}}$

$m_{\text{CO D}}$

kg/"complex object"

$\text{Konc. snovi CL Y v CO D}$

$m_{\text{snovi CL Y v CO D}}$

$m_{\text{CO D}}$

Kg/„kompleksni predmet“,

kar ustreza

$$\text{Konc. snovi CL Y v CO D} = 0,3 \% \text{ m/m.}$$

Enak rezultat dobimo, če uporabimo enačbo (2) v polju 2.

Koncentracija (m/m) snovi Y s seznama kandidatnih snovi v lepilni smoli (zmes M), je $\text{Konc. snovi CL Y v zmesi M} = 8 \% \text{ m/m}$ (ali masni delež 0,08).

Koncentracija (m/m) lepilne smole (zmes M) v kompleksnem predmetu D (CO D) je $\text{Konc. zmesi M v CO D} = \text{masa lepilne smole (kg)/masa kompleksnega predmeta D (kg)} = 2,5 \text{ kg}/63 \text{ kg} = 0,04$ (ali 4 % m/m)

Masni delež snovi Y s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu D ($\text{Konc. snovi CL Y v CO D}$) se izračuna na naslednji način:

$$\text{Conc}_{\text{CL subst. Y in CO D}} = \text{Conc}_{\text{CL subst. Y in mixture M}} \times \text{Conc}_{\text{mixture M in CO D}}$$

$$= 0,08 \times 0,04 \approx 0,003$$

$\text{Conc}_{\text{CL subst. Y in CO D}}$

$\text{Conc}_{\text{CL subst. Y in mixture M}}$

$\text{Conc}_{\text{mixture M in CO D}}$

$\text{Konc. snovi CL Y v CO D}$

$\text{Konc. snovi CL Y v zmesi M}$

$\text{Konc. zmesi M v CO D}$

To pomeni:

$$\text{Conc}_{\text{CL subst. W in coated article H}} = 0,3 \% \text{ m/m}$$

3.2.3.2 Kako določiti skupno količino snovi s seznama kandidatnih snovi v različnih izdelkih

Eden od pogojev **obveznosti prijave** je zgornja meja 1 tone na udeleženca na leto za snovi s seznama kandidatnih snovi, prisotne v vseh proizvedenih in/ali uvoženih izdelkih v koncentraciji, ki je višja od 0,1 % m/m. V tem podpoglavju je zato prikazano, kako se v praksi izračuna skupna količina snovi s seznama kandidatnih snovi v različnih izdelkih, da bi se ugotovilo, ali je količinski prag presežen.

Skupno količino snovi s seznama kandidatnih snovi, ki je prisotna v vseh izdelkih, je lažje izračunati, če je mogoče določene izdelke združiti v okviru iste „vrste izdelka“. Izraz „vrsta izdelka“ v uredbi REACH ni opredeljen; izraz je uveden v nadaljevanju na podlagi praktičnih premislekov, da izdelovalci/uvozniki izdelke zaradi prijave lažje razvrstijo v skupine. Vendar pa se možnost združevanja izdelkov v skupine zaradi prijave uporabi le, kadar je primerno. S tem se prepreči, da bi prijavitelj pripravil in predložil – in agencija ECHA prejela – več prijav, ki bi vsebovale popolnoma enake informacije za različne izdelke, ki spadajo v isto „vrsto izdelkov“. Izraz „vrsta izdelka“ se uporablja za izdelke, ki vsebujejo isto snov s seznama kandidatnih snovi in so si dovolj podobni, da jih je mogoče združiti in opisati v okviru ene prijave. Združevanje izdelkov v skupine v okviru iste „vrste izdelka“ ne sme pripeljati do predložitve manjše količine informacij ali informacij slabše kakovosti. Primeri izdelkov, ki lahko spadajo v isto vrsto izdelka, so:

- žice, narejene iz iste zlitine, z različnimi premeri;
- plastične cevi, ki se razlikujejo le po velikosti in debelini in
- držalo pregibne sponke (glejte primer 6).

Upoštevajte, da mora predlagatelj prijave za snov v izdelkih za vsak primer posebej odločiti, ali je združevanje njegovih izdelkov po „vrsti izdelka“ mogoče in izvedljivo. Več informacij o združevanju v skupine na podlagi iste vrste izdelka in več primerov je na voljo v [priročniku Kako pripraviti prijavo snovi v izdelkih](#)²³ (How to prepare a substance in articles notification).

Izračun skupne količine v tonah iste snovi s seznama kandidatnih snovi v vseh izdelkih, ki jih proizvede ali uvozi isti udeleženec (izolirane ali vgrajene v kompleksne predmete), poteka v treh korakih:

1. Določanje, ali je zadevna snov s seznama kandidatnih snovi prisotna v koncentraciji, ki presega zgornjo mejo 0,1 % m/m za vsak proizveden ali uvožen izdelek.

Izračun koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih ali kompleksnih predmetih se izvede, kot je opisano v podpoglavju 3.2.3.1.

Če se iz rezultata izračuna (ali neposredno posredovanih informacij) izkaže, da je koncentracija v izdelku **nižja** od 0,1 % m/m, določenega predmeta v nadaljnjih korakih izračunavanja skupne količine **ni** treba upoštevati.

2. Izračunajte količino te snovi s seznama kandidatnih snovi v tonah v vsakem izdelku ali vrsti izdelka, ki se proizvede ali uvozi na leto, v katerem je prisotna v koncentraciji, višji od zgornje meje koncentracije snovi 0,1 % m/m.

Če je masni delež snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku znan ali izračunan v skladu s korakom 1, se količina snovi s seznama kandidatnih snovi v tonah dobi tako, da se ta vrednost (koncentracija v masnem deležu) pomnoži s skupno maso

²³ Na voljo na naslovu <https://echa.europa.eu/sl/manuals>.

proizvedenega ali uvoženega izdelka v tonah (na leto).

Le izdelke z *enako* koncentracijo (preglednica 5) je mogoče združiti v skupine po „vrsti izdelka“. Pri združevanju izdelkov v skupine se skupna količina snovi s seznama kandidatnih snovi v tonah v vsaki vrsti izdelka dobi tako, da se masa snovi na enoto izdelka (te vrste) v tonah pomnoži s skupno količino proizvedenih ali uvoženih izdelkov na leto.

Polje 3

Izdelovalec ali uvoznik lahko za izračun skupne količine snovi s seznama kandidatnih snovi v tonah v posameznem izdelku ali vrsti izdelka, ki se proizvede ali uvozi na leto ($m_{\text{snovi CL v vrsti izdelka } i}$) s koncentracijo snovi s seznama kandidatnih snovi, ki je višja od 0,1 % m/m, uporabi naslednjo enačbo:

$$m_{\text{CL subst. in article type } i} [t/a] = \left(\text{Conc}_{\text{CL subst. in article type } i} \right) \times \left(\frac{m_{\text{article type } i} [\text{kg/article}]}{1000} \right) \times n_{\text{articles type } i} [\text{articles/a}] \quad (3)^{24}$$

$m_{\text{CL subst. in article type } i}$

$\text{Conc}_{\text{CL subst. in article type } i}$

$m_{\text{article type } i}$

$n_{\text{article type } i}$

articles/a

$m_{\text{snovi CL v izdelku vrste } i}$

$\text{Konc. snovi CL v izdelku vrste } i$

$m_{\text{izdelka vrste } i}$

$m_{\text{izdelka vrste } i}$

izdelki/a

Kadar je i izdelek vrste A, B, \dots, n , kar pomeni za posamezno proizvedeno ali uvoženo vrsto izdelka, ki vsebuje snov s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji, višji od 0,1 % m/m;

$\text{Konc. snovi CL v izdelku vrste } i$ je koncentracija (m/m) snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku vrste i ;

$m_{\text{izdelka vrste } i}$ je masa (v kilogramih) na enoto izdelka vrste i ;

$m_{\text{izdelka vrste } i}$ je število izdelkov vrste i , proizvedenih ali uvoženih na leto.

Enačba (3) zgoraj izhaja iz dejstva, da sta koncentracija snovi s seznama kandidatnih snovi in masa izdelkov v vseh izdelkih, ki pripadajo isti vrsti izdelka, enaki. V določenih primerih je mogoče uporabiti povprečne vrednosti.

3. Izračunajte skupno količino v tonah za vse izdelke s seštevanjem količin, izračunanih za posamezni izdelek ali vrsto izdelka v skladu s točko 2 zgoraj.

Skupna količina snovi s seznama kandidatnih snovi v tonah v vseh ustreznih izdelkih, ki se proizvedejo ali uvozijo na leto, se izračuna s seštevanjem količin v tonah, izračunanih za posamezni ustrezeni izdelek ali vrsto izdelka v koraku 2.

Polje 4

Skupna količina snovi s seznama kandidatnih snovi v tonah v vseh ustreznih vrstah izdelkov (A, B, \dots, n), proizvedenih ali uvoženih na leto, ki vsebujejo več kot 0,1 % m/m

²⁴ Upoštevajte, da izraz $\text{Konc. snovi CL vrsti izdelka } i$ v m/m v enačbi (3) pomeni masni delež: vrednosti med 0 in 1 (100 % m/m = 1; 50 % m/m = 0,5; 25 % m/m = 0,25; 20 % m/m = 0,2 itn.). $\text{Konc. snovi CL v izdelku vrste } i$ v % m/m se dobi tako, da se vrednost masnega deleža pomnoži s 100.

snovi ($m_{\text{snovi CL v vseh vrstah izdelkov}}$), se lahko dobi s seštevanjem količin v tonah na leto, izračunanih za posamezno ustrezno vrsto izdelka ($m_{\text{snovi CL v izdelku vrste A}}$, $m_{\text{snovi CL v izdelku vrste B}}$, ... , $m_{\text{snovi CL v izdelku vrste n}}$) v koraku 2, z naslednjo enačbo:

$$m_{\text{CL subst. in all article types}}[t/a] = m_{\text{CL subst. in article type A}}[t/a] + m_{\text{CL subst. in article type B}}[t/a] + \dots + m_{\text{CL subst. in article type n}}[t/a] \quad (4)$$

$m_{\text{CL subst. in all article types}}$

$m_{\text{snovi CL v vseh vrstah izdelkov}}$

$m_{\text{CL subst. in article type A}}$

$m_{\text{snovi CL v izdelku vrste A}}$

$m_{\text{CL subst. in article type B}}$

$m_{\text{snovi CL v izdelku vrste B}}$

$m_{\text{CL subst. in article type n}}$

$m_{\text{snovi CL v izdelku vrste n}}$

Če skupna količina snovi s seznama kandidatnih snovi, prisotne v vseh proizvedenih in/ali uvoženih izdelkih, ki vsebujejo več kot 0,1 % m/m te snovi, presega 1 tono na udeleženca na leto, mora izdelovalec/uvoznik agenciji ECHA predložiti prijavo snovi v izdelkih za to snov s seznama kandidatnih snovi (glejte poglavje 3.4.2). Prijava mora odražati vse različne izdelke in vrste izdelkov, ki vsebujejo to snov s seznama kandidatnih snovi.

Primeri 10 in 11 prikazujeta, kako določiti skupno količino snovi s seznama kandidatnih snovi v različnih izdelkih in za izdelke v kompleksnem predmetu.

10. primer: Izračun skupne količine snovi s seznama kandidatnih snovi v različnih izdelkih

Izdelovalec v EU proizvaja 134 000 enot izdelka G na leto, kot je opisano v primeru 7. Vsak izdelek G ima skupno maso 3,0 kg in vsebuje snov W s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 0,2 % m/m.

Isti izdelovalec v EU pobarva 360 000 enot izdelka H na leto, kot je opisano v primeru 8. Vsak barvani izdelek H ima skupno maso 5,0 kg in vsebuje snov W s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 0,15 % m/m.

Izračun skupne količine snovi W s seznama kandidatnih snovi v tonah v vseh izdelkih, proizvedenih na leto, se izvede na podlagi treh korakov, razloženih v nadaljevanju.

Korak 1: Določitev koncentracije snovi W s seznama kandidatnih snovi v posameznem proizvedenem izdelku G in H.

Koncentracija snovi W s seznama kandidatnih snovi v proizvedenih izdelkih G in H je bila izračunana v primerih 7 in 8 v podpoglavju 3.2.1. Kot je že bilo omenjeno zgoraj, je koncentracija snovi v obeh izdelkih višja od zgornje meje koncentracije snovi 0,1 % m/m.

Korak 2: Izračunajte količino te snovi s seznama kandidatnih snovi v tonah v vsaki vrsti izdelka, ki se proizvede na leto, v katerem je prisotna v koncentraciji, višji od zgornje meje koncentracije snovi 0,1 % m/m.

Izdelki G:

Masni delež snovi W s seznama kandidatnih snovi na enoto izdelka G je bil izračunan v skladu s korakom 1 in znaša 0,2 % m/m, kar ustreza masnemu deležu 0,002. Skupna masa 134 000 proizvedenih enot izdelka G v tonah na leto se izračuna tako, da se ta številka deli z maso posamezne enote v tonah (3,0 kg/1 000 = 0,0030 t): 134 000 (enot/leto) × 0,0030 (t/enoto) = 402 t/leto. Količino snovi W s seznama kandidatnih snovi v proizvedenih izdelkih G v tonah na leto dobimo tako, da vrednost koncentracije v masnem deležu (0,002) pomnožimo s skupno maso proizvedenih izdelkov G v tonah na leto (402 t/leto: 0,002 × 402 t/leto = 0,8 t/leto).

Skupna količina snovi W s seznama kandidatnih snovi v vseh proizvedenih izdelkih G je 0,8 t/leto.

Enak rezultat dobimo, če uporabimo enačbo (3) v polju 3.
Skupna količina snovi W s seznama kandidatnih snovi v vseh proizvedenih izdelkih G ($m_{\text{snovi CL W v izdelkih G}}$) v tonah na leto se lahko izračuna na naslednji način:

$$m_{\text{CL subst. W in articles G}} [t/a] = \left(\text{Conc}_{\text{CL subst. W in articles G}} \right) \times \left(\frac{m_{\text{articles G}} [kg / article]}{1000} \right) \times n_{\text{articles G}} [articles / a]$$

$$= (0.002) \times \left(\frac{3.0}{1000} \right) \times 134000 = 0.8 \text{ t/a}$$

$m_{\text{CL subst. W in articles G}}$

$\text{Conc}_{\text{CL subst. W in articles G}}$

$m_{\text{articles G}}$

$n_{\text{articles G}}$

$m_{\text{snovi CL W v izdelkih G}}$

$\text{Konc. snovi CL W v izdelkih G}$

$m_{\text{izdelkov G}}$

$m_{\text{izdelkov G}}$

Izdelki H:

Masni delež snovi W s seznama kandidatnih snovi v barvani enoti H izdelka je bil izračunan v skladu s korakom 1 in znaša 0,15 % m/m, kar ustreza masnemu deležu 0,0015. Skupna masa v tonah 360 000 proizvedenih enot izdelka H na leto se izračuna tako, da se ta številka pomnoži z maso posamezne enote v tonah (5,0 kg/1 000 = 0,0050 t): 360 000 (enot/leto) × 0,0050 (t/enoto) = 1 800 t/leto. Količino snovi W s seznama kandidatnih snovi v proizvedenih izdelkih H v tonah na leto dobimo tako, da vrednost koncentracije v masnem deležu (0,0015) pomnožimo s skupno maso proizvedenih izdelkov H v tonah na leto (1 800 t/leto): 0,0015 × 1 800 t/leto = 2,7 t/leto.

Skupna količina snovi W s seznama kandidatnih snovi v vseh barvanih izdelkih H je 2,7 t/leto.

[Enak rezultat dobimo, če uporabimo enačbo (3) v polju 3, kot je prikazano za izdelek G zgoraj.]

Korak 3: Izračunajte skupno količino v tonah na leto za vse proizvedene izdelke G in H. Skupna količina snovi W s seznama kandidatnih snovi v vseh izdelkih G in H, ki jih proizvede izdelovalec, v tonah na leto, se dobi tako, da se seštejejo izračunane količine za posamezno vrsto izdelka G in H v prejšnjem koraku: 0,8 + 2,7 = 3,5 t/leto. Ta vrednost presega količinski prag ene tone na leto.

Enak rezultat dobimo, če uporabimo enačbo (4) v polju 4.

Skupno količino snovi W s seznama kandidatnih snovi, v tonah na leto, v vseh proizvedenih izdelkih G in H ($m_{\text{snovi CL v vseh izdelkih G in H}}$) se lahko dobi na naslednji način:

$$m_{\text{CL subst. in all articles G and H}} = m_{\text{CL subst. W in articles G}} + m_{\text{CL subst. W in painted articles H}}$$

$$= 0.8 + 2.7 = 3.5 \text{ t/a}$$

$m_{\text{CL subst. in all articles G and H}}$

$m_{\text{CL subst. W in all articles G}}$

$m_{\text{CL subst. W in painted articles H}}$

$m_{\text{snovi CL v vseh izdelkih G in H}}$

$m_{\text{snovi CL W v vseh izdelkih G}}$

$m_{\text{snovi CL W v barvanih izdelkih H}}$

Sklepna ugotovitev: Izdelovalec v EU mora za snov W s seznama kandidatnih snovi v proizvedenih izdelkih G in H predložiti prijavo iz člena 7(2).

11. primer: Izračun skupne količine snovi s seznama kandidatnih snovi za kompleksni predmet

Uvoznik v EU, ki je bil omenjen v primeru 9, uvozi na leto v EU 1 000 enot kompleksnega predmeta D, opisanega v tem primeru. Ta primer je prikazan s scenarijem 2 v preglednici 5 (kjer je snov Z s seznama kandidatnih snovi v tem scenariju snov Y s seznama kandidatnih snovi v tem primeru).

Iz izračunov v primeru 9 je razvidno, da vsebuje kompleksni predmet D snov Y s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 0,3 % m/m zaradi njene prisotnosti v posušeni lepilni smoli, ki se uporablja za združevanje izdelkov A in B. Poleg informacij, ki so že vključene v primer 9, vsebuje izdelek A za potrebe tega primera snov X s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 2,0 % m/m in izdelek B snov Y s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 6,0 % m/m.

Izračun skupne količine snovi X in Y s seznama kandidatnih snovi v tonah na leto v vseh uvoženih kompleksnih predmetih D se izvede na podlagi naslednjih treh korakov, razloženih zgoraj.

Korak 1: Določanje koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi

Koncentracije so znane:

- i) koncentracija snovi X s seznama kandidatnih snovi v izdelku A: 2,0 % m/m,
- ii) koncentracija snovi Y s seznama kandidatnih snovi v izdelku B: 6,0 % m/m,
- iii) koncentracija snovi Y s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu D: 0,3% m/m,

Korak 2: Izračunajte količino snovi X in Y s seznama kandidatnih snovi v tonah na leto v izdelkih in kompleksnih predmetih, kadar so te snovi prisotne v koncentraciji, ki presega zgornjo mejo koncentracije 0,1 % m/m.

Izdelki A:

Na enak način, kot je opisan v primeru 10, se izračuna količina snovi X s seznama kandidatnih snovi v tonah na leto v izdelkih A (vgrajenih v uvožene kompleksne predmete D) tako, da se vrednost koncentracije v masnem deležu (0,020) pomnoži s skupno maso izdelkov A v tonah [$1\ 000$ (enot/leto) \times 0,040 (t/enoto) = 40 t/leto]: $0,020 \times 40$ t/leto = 0,80 t/leto.

[Enak rezultat lahko dobimo, če uporabimo enačbo (3) v polju 3]

Izdelki B:

Količina snovi X s seznama kandidatnih snovi v tonah na leto v izdelkih B (vgrajenih v uvožene kompleksne predmete D) se izračuna tako, da se vrednost koncentracije v masnem deležu (0,060) pomnoži s skupno maso izdelkov B v tonah [$1\ 000$ (enot/leto) \times 0,0205 (t/enoto) = 20,5 t/leto]: $0,060 \times 20,5$ t/leto = 1,2 t/leto.

[Enak rezultat lahko dobimo, če uporabimo enačbo (3) v polju 3 zgoraj]

Kompleksni predmeti D:

V primeru 9 znaša skupna masa snovi Y s seznama kandidatnih snovi v posameznem kompleksnem predmetu 0,20 kg. Količina snovi Y s seznama kandidatnih snovi v tonah na leto v uvoženih kompleksnih predmetih D se izračuna tako, da se ta masa v tonah pomnoži s številom uvoženih kompleksnih predmetov D: $1\ 000$ (enot/leto) \times 0,00020 (t/leto) = 0,20 t/leto

Korak 3: Izračunajte skupno količino snovi X in Y s seznama kandidatnih snovi v tonah

na leto v uvoženih kompleksnih predmetih D.

Skupna količina snovi X s seznama kandidatnih snovi v tonah na leto v izdelkih A, vgrajenih v kompleksne predmete D, je 0,80 t/leto, ker ta snov ni prisotna v izdelkih B in lepilni smoli (zmes M), ki se je uporabila za izdelavo kompleksnega predmeta D. Ta vrednost je pod mejno vrednostjo ene tone na leto.

Skupna vrednost snovi Y s seznama kandidatnih snovi v tonah na leto v izdelkih B in v kompleksnem predmetu D (kot rezultat uporabe lepilne smole (zmes M) za združevanje izdelkov) se dobi s seštevanjem količin, izračunanih v prejšnjem koraku: 1,2 t/leto (izdelki B) + 0,20 t/leto (kompleksni predmeti D) = 1,4 t/leto. Ta vrednost presega količinski prag ene tone na leto.

[Enak rezultat dobimo, če uporabimo enačbo (4) v polju 4 zgoraj]

Sklepna ugotovitev: Uvoznik v EU

- nima obveznosti, da predloži prijavo iz člena 7(2) za snov X s seznama kandidatnih snovi v izdelku A;
- mora predložiti prijavo iz člena 7(2) za snov Y s seznama kandidatnih snovi v izdelkih B in kompleksnih predmetih D zaradi uporabe lepilne smole (zmes M) za združevanje izdelkov – glejte scenarij II v preglednici 5.

Glede na razpoložljive informacije in procese, vključene v izdelavo izdelka, izračunavanje skupne količine snovi s seznama kandidatnih snovi, ki je prisotna v vseh proizvedenih in/ali uvoženih izdelkih, mogoče ne bo preprosto. V primeru negotovosti glede tega, ali je bil dosežen količinski prag 1 t/leto, se lahko izdelovalec in/ali uvoznik odloči, da bo agencijo ECHA obvestil tudi v primerih, ko je količina nižja od navedenega praga. Proizvodnja ali uvoz teh izdelkov se lahko iz leta v leto spreminja glede na razmere na trgu. V tem primeru prijaviteljem priporočamo, da posodobijo svojo prijavo.

3.3 Izvzetja iz obveznosti prijave

Za prijavo snovi v izdelkih se lahko uporabljata dve vrsti izvzetij:

- (a) izvzetje na podlagi izključitve izpostavljenosti; in
- (b) izvzetje za snovi, ki so že registrirane za to uporabo.

Upoštevajte, da je lahko pri izdelavi primerne ocene in dokumentiranju izključitve izpostavljenosti ali ugotavljanju, ali je snov že registrirana za to uporabo, potrebnih več sredstev in truda od priprave in predložitve prijave za snov v izdelkih.

V naslednjih podpoglavjih je navedenih nekaj premislekov o uporabi izvzetij iz obveznosti prijave za snovi v izdelkih.

3.3.1 Izvzetje za snovi, ki so že registrirane za to uporabo

V skladu s členom 7(6) prijave snovi v izdelkih ni potrebna, če je bila snov že registrirana za to uporabo. To se nanaša na katerikoli registracijo te uporabe snovi v isti dobavni verigi ali katerikoli drugi dobavni verigi, tj. za veljavnost tega izvzetja iz prijave ni nujno, da je registracijski zavezanec v isti dobavni verigi kot potencialni prijavitelj.

V določenih primerih, ko veljajo za izdelovalca ali uvoznika izdelkov obveznosti registracije in prijave za isto snov v njegovih izdelkih, je izdelovalec ali uvoznik, potem ko je izvedel registracijo snovi za to uporabo, izvzet iz obveznosti prijave.

Snov je že bila registrirana za določeno uporabo, če sta izpolnjena dva pogoja:

- snov je enaka snovi, ki je že registrirana;
- uporaba je enaka kot tista, ki je opisana v registraciji snovi, tj. registracija se nanaša na uporabo v izdelku.²⁵

Za zagotovitev, da je zadevna snov enaka kot snov, ki je že bila registrirana, je treba primerjati imena in numerične identifikatorje, kot sta številki EINECS in CAS. To v številnih primerih ne zadošča, npr. za snov UVCB²⁶ ali če vnos na seznam kandidatnih snovi ne vsebuje teh numeričnih identifikatorjev. Pri odločanju o tem, ali se dve snovi lahko štejeta za enaki, je treba uporabiti „merila za preverjanje enakosti snovi“, navedena v poglavju 5 [Smernic za identifikacijo in poimenovanje snovi v skladu z uredbama REACH in CLP](#).

Pri odločanju o tem, ali se lahko snov šteje za že registrirano za to uporabo, mora potencialni prijavitelj primerjati funkcijo snovi v izdelku (npr. pigment, zaviralec gorenja), postopek, po katerem se snov vključi v izdelke, in vrsto izdelka.

Informacije o uporabah temeljijo na uporabi sistema deskriptorjev z elementi, ki določajo sektor uporabe (SU), vrsto proizvodov, v katerih je mogoče najti snov (PC), vrsto sproščanja v okolje (ERC), vrste uporabljenih procesov (PROC) in kategorijo izdelka, v kateri konča snov (AC). Določajo tudi, ali je snov predvidena za namerno sproščanje iz izdelka. Upoštevajte, da (zaradi splošne zgradbe sistema deskriptorjev uporabe) samo uporaba elementov sistema deskriptorjev uporabe za opis snovi ne bo zadostovala za sklepanje o identičnosti dveh uporab pri ugotavljanju, ali velja izvzetje na podlagi člena 7(6). **Zato je treba za zadevno uporabo navesti natančnejši opis in ne le opis elementov sistema deskriptorjev uporabe.** Kategorija izdelka „izdelki iz umetne mase“ na primer ne pomeni nujno, da je registracija zajela vse izdelke iz umetne mase in vse umetne materiale. Lahko pomeni, da je uporaba snovi v nekaterih izdelkih iz umetne mase zajeta v registraciji, medtem ko drugi izdelki iz umetne mase niso zajeti in ocenjeni. Odločitev o tem, ali se snov šteje kot registrirana „za to uporabo“, in premisleki, ki so pripeljali do registracije, morajo biti dobro dokumentirani, da je mogoče organom oblasti na zahtevo dokazati skladnost z uredbo REACH.

3.3.1.1 Viri informacij za ugotavljanje, ali je snov že registrirana za določeno uporabo

Preden se izdelovalci in uvozniki izdelka, ki želijo uporabiti določbe člena 7(6), odločijo, da snovi ni treba prijaviti, morajo ugotoviti, ali je ta snov v njihovih izdelkih že registrirana za njihovo uporabo. Samo predvidevanje, da je temu tako, ne zadošča. Poleg tega se priporoča dokumentiranje zaradi preverjanja organov za izvrševanje. Za določanje, ali je snov že registrirana za določeno uporabo, se lahko uporabijo različne vrste virov informacij.

Portal agencije ECHA za razširjanje informacij o snoveh, ki je dostopen prek spletišča agencije ECHA: <https://echa.europa.eu/sl/information-on-chemicals>, vsebuje informacije o registriranih snoveh, ki jih predložijo podjetja v svoji registracijski dokumentaciji. Vključuje različne informacije o snoveh, ki jih podjetja izdelujejo ali uvažajo, in lahko vključuje informacije o uporabah snovi, razen če so podjetja obravnavala te informacije, vključno z uporabo snovi v izdelkih, kot zaupne. Opis uporabe, ki je tukaj na voljo za vse faze življenjskega cikla, je večinoma sestavljen iz elementov sistema deskriptorjev

²⁵ V tem smislu vključuje „uporaba“ uporabo snovi pri proizvodnji izdelka, po vgraditvi v izdelek pa uporabo snovi v izdelku med stopnjami njegove uporabne dobe, vključno s stopnjo odpadkov. Za uvoznika izdelka je pomembna le uporaba snovi v izdelku med njegovo uporabno dobo, vključno s stopnjo odpadkov.

²⁶ Snov z neznano ali spremenljivo sestavo, kompleksni reakcijski produkti ali biološki materiali (UVCB).

uporabe, imena uporabe in v nekaterih primerih imen podrejene dejavnosti. Sama informacija običajno ne bo zadostovala za sklepanje o identičnosti dveh uporab pri ugotavljanju, ali velja izvzetje na podlagi člena 7(6).

Varnostni list vključuje informacije o uporabah snovi ali zmesi, s katerimi je dobavitelj seznanjen. Izdelovalec izdelkov v EU kot nadaljnji uporabnik prejme varnostni list za snov s seznama kandidatnih snovi ali zmes, ki vsebuje to snov. Izdelovalec izdelkov lahko svoje(ga) dobavitelje(a) snovi ali zmesi tudi obvesti o svoji(h) posebni(h) uporabi(ah) (tj. o postopku, po katerem se snov vključi v izdelke), da postane njegova uporaba opredeljena in da se vključi v registracijo.

Če je bila snov, za katero je potreben varnostni list, registrirana v količini 10 ton/leto ali več, pošljejo dobavitelji prejemnikom te snovi (kot take ali v zmesi) ustrezne **scenarije izpostavljenosti** v prilogi k varnostnemu listu. Če je to pomembno za prejemnike te snovi, ti scenariji izpostavljenosti zajemajo tudi uporabe, s katerimi se snov vgradi v izdelke. Zato lahko izdelovalci izdelka uporabijo informacije v scenariju izpostavljenosti, če želijo ugotoviti, ali je bila njihova uporaba snovi že registrirana navzgor po dobavni verigi. Če izdelovalec izdelka pri izdelavi svojih izdelkov uporablja zmes, ki vsebuje registrirano snov, lahko prejme le varnostni list za zmes. Varnostni list za zmes morda ne vsebuje scenarijev izpostavljenosti v prilogi(ah), kamor je formulator zmesi v glavno besedilo varnostnega lista vključil ustrezne informacije o (varni) uporabi²⁷.

Podrobne informacije o obveščanju o uporabah kemičnih snovi v dobavni verigi so na voljo v poglavjih 1 in 3 [Smernic za nadaljnje uporabnike](#).

Glede na raven podrobnosti opisov uporabe v varnostnem listu je mogoče ugotoviti, da je bila določena uporaba te snovi kot take ali v zmesi že registrirana. V primeru dvoma mora izdelovalec izdelka od dobaviteljev snovi ali zmesi pridobiti potrdilo o identičnosti obeh uporab (tj. uporabe snovi v izdelkih in registriranih uporab). Druga možnost je identifikacija snovi (npr. prek registracijske številke v varnostnem listu), od proizvajalca ali uvoznika te snovi pa se zahtevajo podatki o uporabah, za katere je registriral to snov, ali o tem, če jo je registriral za določeno uporabo.

Udeleženci v EU, ki sestavljajo kompleksni predmet iz njim dobavljenih izdelkov in v ta kompleksni predmet ne vgrajujejo snovi ali zmesi, bodo v skladu s členom 33(1) uredbe REACH informacije o izdelku prejeli od svojih dobaviteljev. Sklepajo lahko, da so izdelovalci izdelka, ki so vgradili snovi v te izdelke, ali uvozniki, ki so jih uvozili, izpolnili vse obveznosti prijave ali registracije.

Uvozniki izdelkov, ki vsebujejo snov s seznama kandidatnih snovi, varnostnega lista morda ne morejo izkoristiti za pridobivanje informacij, na podlagi katerih bi lahko ugotovili, ali se snov, vgrajena v uvožene izdelke, šteje kot registrirana „za tisto uporabo“. Te informacije lahko pridobijo:

- z opredelitvijo proizvajalcev in uvoznikov snovi, ki so jo mogoče že registrirali za določeno uporabo, na primer prek razpoložljivih informacij na portalu agencije ECHA za razširjanje informacij ali z iskanjem po internetu, in nato z neposrednim stikom z opredeljenimi registracijskimi zavezanci;
- z navezovanjem stikov s trgovskimi združenji, ki bi lahko imela informacije o statusu registracije za določeno snov in o uporabah, za katere je bila snov registrirana.

²⁷ Več informacij o tej zadevi je na voljo v poglavju 7 [Smernic za nadaljnje uporabnike](#).

3.3.2 Izvzetje na podlagi „izključitve izpostavljenosti“

V skladu s členom 7(3) prijava ni potrebna, če lahko izdelovalec ali uvoznik izdelkov izključi izpostavljenost ljudi in okolja pod običajnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe²⁸, vključno z odstranjevanjem²⁹.

Upoštevajte, da lahko dokazovanje, da „ni izpostavljenosti“, zahteva več sredstev in je morda zahtevnejše od prijave.

Izpostavljenost snovi v izdelku je mogoča tudi, kadar se snov nenamerno sprošča iz izdelka, ker lahko pride do nenamernega uhajanja. Če želi **izdelovalec/uvoznik dokazati izvzetje izpostavljenosti, mora torej zagotoviti, da snov, ki vzbuja veliko zaskrbljenost in je vključena na seznam kandidatnih snovi, ne pride v stik z ljudmi ali okoljem**. Do izpostavljenosti ljudi snovem, ki se sprostijo iz izdelkov, lahko pride pri vdihavanju plinov ali delcev, pri stiku s kožo ali pri požiranju. Snovi se lahko sprostijo v različne dele okolja (voda, zrak, tla in usedline). Pri ocenjevanju izvzetja izpostavljenosti je treba upoštevati vse načine izpostavljenosti na vseh stopnjah življenjskega cikla (uporabna doba izdelka in stopnja odpadkov).

Utemeljitev za izjemo, ki dokazuje izvzetje izpostavljenosti, je treba dokumentirati, tako da jo je mogoče na zahtevo predložiti organom za izvrševanje. Takšna utemeljitev mora pokazati, da med uporabno dobo izdelka in stopnjo odpadkov ne prihaja do izpostavljenosti ljudi ali okolja³⁰, in lahko vključuje na primer enega ali več naslednjih elementov:

- če snov zadržujejo v izdelku tehnična sredstva: utemeljitev, zakaj je malo verjetno, da se bo izdelek odprl ali razbil, kar bi vodilo k sproščanju snovi, zlasti na stopnji odpadkov;
- če je snov vključena v matriks izdelka: opis obstojnosti matriksa izdelka ter vezi med snovjo in matriksom na različnih stopnjah življenjskega cikla izdelka;
- dokaz ali veljavna utemeljitev, da ostaja snov znotraj izdelka popolnoma negibljiva in ne izhaja njega (npr. zaradi inherentnih fizikalno-kemijskih lastnosti snovi ali posebnega premaza izdelka);
- dokaz ali veljavna utemeljitev, da se količine snovi, sproščene iz izdelka, zadržijo s tehničnimi sredstvi ali se neposredno uničijo (npr. med toplotno obdelavo odpadkov).

Te utemeljitve lahko temeljijo na meritvah (npr. testiranje spiranja in uhajanja), modeliranju, literaturi ali drugih virih informacij. Poleg tega mora vsaka utemeljitev vsebovati:

- ime snovi in njene numerične identifikatorje (če so na voljo);
- opis izdelka, njegove običajne in razumno predvidljive pogoje uporabe ter poti za odstranjevanje;
- informacije o koncentraciji snovi v izdelku ali delu izdelka, vključno z informacijami o količini snovi v matriksu izdelka in ne vključeni (preostali) količini.

²⁸ Izraza „običajni pogoji uporabe“ in „razumno predvidljivi pogoji uporabe“ sta razložena v podpoglavju 4.1.

²⁹ Izraz „odstranjevanje“ tukaj vključuje tudi stopnjo odpadkov. To stopnjo je treba upoštevati v oceni izpostavljenosti v okviru življenjskega cikla snovi, da se dokaže „izvzetje izpostavljenosti“.

³⁰ Primeri sproščanja, ki vodijo do izpostavljenosti, so navedeni v podpoglavju 4.1, z izjemo sproščanja ponesreči, ki vključuje primere, ko se sproščanje snovi iz izdelka ne šteje kot namerno sproščanje.

Za nadaljnja navodila o tem, kako dokazati, da se izpostavljenost ne pojavlja, glejte poglavja od R14 do R18 [Smernic za zahteve po informacijah in oceni kemijske varnosti](#).

Verjetnost sproščanja snovi iz izdelka je odvisna od:

- fizikalno-kemijskih lastnosti **snovi**, kot je parni tlak, topnost v vodi, obstojnost v stiku z zrakom, vodi itn.;
- zgradbe in kemije **matrike izdelka**, vključno s fizikalno-kemijskimi parametri in načinom, kako je snov vključena v izdelek (s kemično vezjo ali ne);
- **pogojev uporabe in odstranjevanja** izdelka, kot so:
 - kraj uporabe (zunanja ali notranja uporaba, zasebni domovi, delovno mesto itn.);
 - fizikalni pogoji na mestu uporabe (temperatura, prezračevanje itn.);
 - ali so izdelki del obsežne sheme zbiranja odpadkov;
 - ali so lahko izdelki predmet površinske obrabe (med običajno obrabo);
 - tehnologija odstranjevanja.

Nekatere kemične snovi so v materialu zelo trdno vezane, zato so možne emisije teh snovi med uporabo nizke. Druge snovi so v matriko vdelane ohlapno, npr. dodatki za mehčanje v PVC. Takšne snovi, kot so ftalati, se neprestano sproščajo s površine izdelka. Snovi se lahko sproščajo tudi med običajno obrabo izdelkov (površinska obraba). V tem primeru se snovi sproščajo skupaj z matriko izdelka, npr. snovi v avtomobilskih pnevmatikah.

3.4 Katere informacije je treba sporočiti in prijaviti

3.4.1 Sporočanje informacij v skladu s členom 33

Izdelovalci in uvozniki izdelkov v EU ter vsi udeleženci v dobavni verigi morajo sporočiti navzdol po dobavni verigi informacije o prisotnosti snovi s seznama kandidatnih snovi (več kot 0,1 % m/m). Sporočene informacije morajo zadoščati za varno uporabo izdelkov. Industrijski/komercialni udeleženci v dobavni verigi pridobijo te informacije po uradni dolžnosti, potrošniki pa na zahtevo.

Ko izdelovalec ali uvoznik izdelkov ugotavlja, katere informacije naj zbere in sporoči, mora kot prvi udeleženec v dobavni verigi izdelka upoštevati vse razumno predvidljive korake in dejavnosti, v katere je vključen njegov izdelek navzdol po dobavni verigi. Vsak udeleženec na nižji stopnji dobavne verige, ki lahko bolje razume, kje in kako naslednji uporabnik(i) uporablja(o) izdelek, mora opredeliti vse dodatne informacije, ki so mu na voljo in so pomembne za dejavnosti, ki jih izvajajo njegovi kupci.

Ko dobavitelj izdelka ugotavlja, katere informacije mora zbrati in posredovati, da zagotovi varno uporabo izdelka, mora upoštevati vse stopnje življenjskega cikla med uporabo izdelka. To lahko na primer vključuje:

- nadaljnjo industrijsko in strokovno predelavo ter sestavljanje izdelkov;
- ponovno pakiranje ali hrambo izdelkov;
- industrijsko, poklicno in potrošniško končno uporabo izdelkov, vključno z vgradnjo in vzdrževanjem.

Poleg tega mora dobavitelj upoštevati recikliranje in odstranjevanje izdelkov ter predvidljive zlorabe izdelkov, zlasti pri potrošnikih.

Informacije o varni uporabi lahko vključujejo za vsako stopnjo življenjskega cikla:

- i. pogoje uporabe, npr. temperatura, zunanja/notranja uporaba, pogostost, trajanje;
- ii. ukrepe za obvladovanje tveganja, da se zmanjšajo izpostavljenost in emisije, ki se lahko uporabljajo v praksi in učinkovito.

Katere informacije naj se sporočajo, je treba oceniti in se o tem odločati za vsak primer posebej, da se zagotovi ustreznost namenu, tj. zagotavljanje varne uporabe izdelkov. Vrsta in podrobnosti informacij o kateremkoli izdelku se lahko razlikujejo glede na prejemnika. Industrijski uporabnik na primer običajno ne potrebuje nasveta, da je treba izdelek hraniti zunaj dosega otrok, medtem ko so takšne informacije primerne za potrošnike. Informacije o tem, kako pri izdelkih nadzorovati izpostavljenost delavcev, ki izdelek nadalje predelujejo, so pomembne za industrijskega in poklicnega uporabnika.

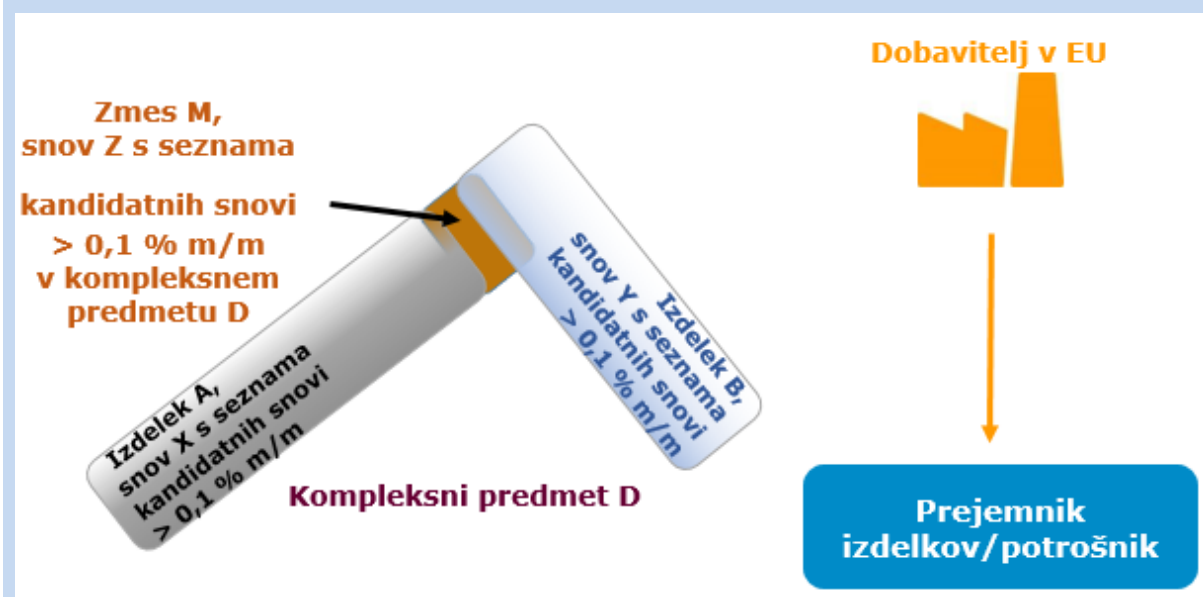
Pri ugotavljanju, katere informacije o varni uporabi so pomembne za prejemnika, se lahko upoštevajo navodila iz smernic, ki temeljijo na izpostavljenosti/tveganju. Če izpostavljenost ljudi ali okolja ni mogoča ali če obstajajo dokazi, da je zanemarljiva, je potrebnih manj informacij, tj. zadostuje lahko ime snovi. Vendar pa je treba upoštevati, prvič, da veljajo obveznosti sporočanja za snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost in so vključene na seznam kandidatnih snovi, in drugič, izpostavljenost med vsemi nadaljnjimi stopnjami življenjskega cikla, vključno z recikliranjem in odstranjevanjem.

Vsi udeleženci, ki prejmejo informacije, morajo upoštevati priporočene pogoje uporabe in izvajati priporočene ukrepe za obvladovanje tveganja. Poleg tega morajo naslednjemu udeležencu v dobavni verigi ali potrošnikom na njihovo zahtevo predati vse pomembne informacije ter pri tem upoštevati predvidene uporabe in pogoje uporabe izdelka, ki je bil dan v promet.

Pri kompleksnih predmetih veljajo zahteve za sporočanje iz člena 33 uredbe REACH za vsak izdelek, ki vsebuje snov s seznama kandidatnih snovi (> 0,1 % m/m), vgrajeno v kompleksni predmet. To je prikazano na enem primeru v 12. primeru.

12. primer: Katere informacije se sporočajo pri dobavi kompleksnega predmeta

Podjetje daje na trg EU kompleksni predmet D (za nadaljnji opis primera glejte scenarij 2 v preglednici 3 in scenarij 5 v preglednici 4).

Ta dobavitelj izdelkov mora v skladu s členom 33 uredbe REACH sporočiti navzdol po dobavni verigi ali potrošnikom na njihovo zahtevo informacije o prisotnosti:

- snovi X s seznama kandidatnih snovi v izdelku A;
- snovi Y s seznama kandidatnih snovi v izdelku B;
- snovi Z s seznama kandidatnih snovi v kompleksnem predmetu D;
- in vse informacije, ki so potrebne zaradi prisotnosti teh snovi, da zagotovi varna uporaba.

V ponazoritvenih scenarijih v preglednicah 3 in 4 v podpoglavju 3.2.2 so navedeni udeleženci dobavne verige, ki imajo obveznost **prijave**. Ko dobavljajo izdelke tretjim osebam, imajo ti isti udeleženci v skladu s členom 33 tudi obveznosti **sporočanja** informacij o prisotnosti snovi s seznama kandidatnih snovi. Podobno se lahko scenariji uporabljajo tudi za določanje, kdo na vrhu dobavnih verig v EU je odgovoren za zbiranje, ustvarjanje in sporočanje ustreznih informacij. Te informacije morajo nadaljnjim dobaviteljem omogočiti izpolnjevanje njihovih obveznosti sporočanja za vsak dobavljen izdelek.

Informacije morajo biti zbrane in strukturirane tako, da prejemniku informacij omogočajo njihovo učinkovito sporočanje in uporabo. To je še zlasti pomembno pri zelo kompleksnih predmetih, kjer je izziv upravljanja s podatki in njihovega sporočanja dosti večji.

Najustreznejša **oblika za posredovanje informacij** se lahko zelo spreminja glede na vsebino in naslovnik informacij (npr. industrijski ali poklicni uporabniki, potrošniki).

Standardno pismo z odgovori je lahko primeren način za obveščanje potrošnikov, medtem ko je poklicnega in industrijskega uporabnika morda bolje obveščati prek ločenih navodil za uporabo.

Uredba REACH ne določa oblike za posredovanje informacij v skladu s členom 33; možne so na primer naslednje oblike:

preoblikovanje obstoječih dokumentov, kot so navodila za uporabo in embalaža;

informacije na etiketah;

običajne oblike sporočanja, ki so jih oblikovala industrijska panožna združenja ali organi oblasti;

sistemi ali orodja IT, ki so na voljo za lažje sporočanje po dobavni verigi in potrošnikom³¹.

Informacije o snoveh s seznama kandidatnih snovi v izdelkih, ki jih je treba sporočiti v skladu s členom 33, je mogoče povezati/združiti z drugimi zakonskimi zahtevami po sporočanju (npr. iz direktive o splošni varnosti izdelkov ali področne zakonodaje).

Glede zahtev potrošnikov v skladu s členom 33(2) se priporoča zagotoviti odgovor na zahtevo tudi v primeru, če snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelku niso prisotne ali so prisotne v koncentraciji, nižji od 0,1 % m/m.

3.4.2 Sporočanje informacij agenciji ECHA v skladu s členom 7(2)

³¹ Pri odločanju o tem, katero(a) orodje(a) uporabiti za sporočanje v dobavni verigi in potrošnikom, je priporočljivo razmisliti, ali eno orodje zadošča za oba namena sporočanja (iz členov 33(1) in 33(2)). Če sta na voljo dve orodji, je dobro razmisliti, kako najbolje izkoristiti uporabo obeh orodij skupaj.

Prijavo snovi v izdelkih je treba vložiti najpozneje 6 mesecev po vključitvi snovi na seznam kandidatnih snovi.

Informacije, ki jih je treba sporočiti v skladu s členom 7(2), vsebujejo:

podatke o izdelovalcu ali uvozniku izdelkov ter podatke za vzpostavitev stika z njim;
registracijsko številko za snov, če je na voljo;

identiteto snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost (te informacije so na voljo v seznamu kandidatnih snovi in dokazni dokumentaciji);

razvrstitev snovi (te informacije so na voljo v seznamu kandidatnih snovi in dokazni dokumentaciji);

kratek opis uporab(e) snovi, vsebovane v izdelku(ih), kakor je določeno v oddelku 3.5 Priloge VI, ter uporab izdelka(ov);

količinski razpon snovi, ki jo vsebujejo izdelki, tj. 1–10 ton, 10–100 ton, 100–1 000 ton ali $\geq 1\ 000$ ton.

Podrobnejše informacije o tem, kako zagotoviti te informacije v prijavi, so na voljo v [priročniku Kako pripraviti prijavo snovi v izdelkih](#) (How to prepare a substance in articles notification) na spletišču agencije ECHA.

Ko je prijava vložena, prijaviteljem močno priporočamo, da jo posodablja, čeprav to ni zakonska zahteva. Prijavo je treba posodobiti v primeru, ko se sporočene informacije spremenijo, npr. sprememba količinskega razpona, izdelava/uvoz različnih izdelkov, ki vsebujejo isto snov s seznama kandidatnih snovi.

4 ZAHTEVE ZA SNOVI, KI NAJ BI SE SPROSTILE IZ IZDELKOV

4.1 Namerno sproščanje snovi iz izdelkov

Snovi in zmesi se lahko sproščajo iz izdelkov v različnih okoliščinah. Vendar se takšno sproščanje snovi (če se snov sprošča kot taka ali kot del zmesi) le v določenih primerih šteje kot namerno sproščanje.

Snov naj bi se „namerno“ sprostila iz izdelkov, če izpolnjuje **dodatno funkcijo** (se razlikuje od glavne funkcije v skladu z oddelkom 2.1), ki je namerno načrtovana in ne bi bila izpolnjena, če se snov ne bi sprostila. Pri odišavljenih izdelkih se morajo na primer dišeče snovi sproščati, da bi zagotovile prijeten vonj izdelka. Posledično za snovi, ki se sproščajo zaradi staranja izdelkov, fizične obrabe ali kot neizogiben stranski učinek delovanja izdelka, na splošno ne moremo reči, da se sproščajo namerno, saj sproščanje kot tako samo po sebi ne zagotavlja funkcije.

Če sproščanje snovi iz izdelka izpolnjuje glavno funkcijo izdelka (opredeljeno v skladu z oddelkom 2.1), se sproščanje ne šteje kot „namerno sproščanje“ v skladu z uredbo REACH. V tem primeru se predmet običajno obravnava kot kombinacija izdelka (ki deluje kot vsebnik ali nosilni material) in snovi/zmesi, ne pa kot izdelek, iz katerega se snov/zmes namerno sprošča.

Poleg tega namerno sproščanje snovi iz izdelka poteka pod (običajnimi ali razumno predvidljivimi) **pogoji uporabe**. To pomeni, da se morajo snovi iz izdelka sprostiti med uporabno dobo izdelka. Zato ne moremo govoriti o namernem sproščanju snovi, če se snovi sproščajo med fazo proizvodnje ali odstranjevanja v življenjskem ciklu izdelka.

Poleg tega morajo biti pogoji uporabe, med katero se pojavi namerno sproščanje, „običajni ali razumno predvidljivi“. **Običajni pogoji uporabe** so pogoji uporabe, ki so povezani z glavno funkcijo izdelka. Pogosto se dokumentirajo v obliki priročnikov za uporabnike ali navodil za uporabo. Običajni pogoji uporabe za izdelke, ki jih uporabljajo industrijski ali poklicni uporabniki, se lahko močno razlikujejo od pogojev, ki so „običajni“ za potrošnike. To lahko zlasti velja za pogostost in trajanje običajne uporabe ter temperaturo, hitrost izmenjave zraka ali pogoje v zvezi s stikom z vodo. Zlasti se ne šteje za „običajne pogoje uporabe“, če uporabnik izdelka izdelek uporablja v okoliščinah ali na način, za katerega je dobavitelj izdelka jasno priporočil v pisni obliki, npr. v navodilih ali na etiketi izdelka, da se mu je treba izogniti³². **Razumno predvidljivi pogoji uporabe** so pogoji uporabe, za katere je zaradi funkcije in fizične oblike izdelka mogoče predvideti, da se bodo verjetno pojavili (čeprav niso običajni pogoji uporabe). Primer je, če na primer majhen otrok ne pozna funkcije izdelka, ampak ga uporablja za katerikoli namen, s katerim ga poveže, kot je grizenje ali lizanje. Sproščanje, ki ne poteka pod običajnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe, se zato ne šteje za namerno sproščanje.

³² Primeri izvzetja posebnih pogojev uporabe so opozorilni stavki, kot na primer „hraniti zunaj dosega otrok“ ali „ne izpostavljajte visokim temperaturam“.

13. primer: Namerno sproščanje snovi iz izdelkov

Glavna funkcija hlačnih nogavic z losjonom je oblačilo. Ta glavna funkcija očitno ni povezana z losjonom. Funkcija losjona (nega kože) je le dodatna funkcija, ki ne bi bila dosežena, če se losjon ne bi sproščal. Posledično je treba hlačne nogavice z losjonom obravnavati kot izdelek z namernim sproščanjem.

Naslednji primeri ponazarjajo, kdaj se sproščanje snovi iz izdelka ne šteje kot namerno sproščanje:

- Sproščanje poteka med predelavo polizdelka, tj. pred trženjem končnega izdelka.
Primer: tkanini se doda škrobilo³³, da se izboljša njena primernost za predelavo, vendar se škrobilo med nadaljnjo mokro predelavo tkanine ponovno sprosti.
- Sproščanje se pojavi med uporabo ali vzdrževanjem izdelka, vendar sproščene snovi ne prispevajo k funkciji izdelka.
Primer: potrošnik opere obleke, pri čemer se v nekaterih fazah pranja odstranijo ostanki različnih kemikalij (barva, mehčalec, škrob itn.).
- Sproščanje snovi je neizogiben stranski učinek delovanja izdelka, vendar to sproščanje ne prispeva k delovanju izdelka.
Primeri: obraba materialov med močnim trenjem, npr. zavorne obloge, pnevmatika; iztekanje maziva, ki se uporablja za zmanjševanje trenja med dvema deloma, ki se premikata.
- Sproščanje snovi, ki nastanejo med različnimi kemičnimi reakcijami.
Primer: ozon, ki se sprošča iz kopirnih strojev, ali sproščanje produktov zgorevanja iz izdelkov, ki so zagoreli.
- Sproščanje je povzročila napačna uporaba izdelka, tj. v nasprotju z izdelovalčevimi navodili za uporabo.
Primer: sproščanje iz orodja, ki ga potrošnik uporablja (npr. intenzivno dalj časa) brez upoštevanja priporočil o času delovanja, ki so navedena v navodilih za uporabo.
- Sproščanje ponesreči.
Primer: sproščanje snovi iz termometra, ki pade in se razbije.

4.2 Obveznost registracije za snovi, ki naj bi se sprostile iz izdelkov

Registracija snovi v izdelkih je obvezna, kadar so izpolnjeni vsi pogoji, navedeni v členu 7(1) uredbe REACH:

- snov naj bi se sprostila pod običajnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe³⁴ (to se lahko ugotovi z uporabo meril v oddelku 3.1);
- skupna količina snovi, ki je prisotna v vseh izdelkih z namernim sproščanjem (tj. vključno s količinami, ki niso namenjene sproščanju), ki jih izdeluje ali uvaža en

³³ Škrobilo je kemikalija, ki se uporablja pri tkaninah za izboljšanje trdnosti in odpornosti proti površinski obrabi preje ter za zmanjšanje njenega cefranja. Po tkanju se škrobilo odstrani iz tkanine (spere).

³⁴ Izpolnjena morata biti oba pogoja, tj. namera za sproščanje ter običajni ali razumno predvidljivi pogoji uporabe.

udeleženec, presega 1 tona na leto³⁵.

Zato je za opredelitev morebitne obveznosti registracije snovi v izdelkih treba preveriti, ali je presežen prag 1 tone na leto. To ne pomeni, da je nujno treba vedno poznati identiteto in količino dejanske snovi, ker se lahko prag 1 tone na leto najprej primerja s:

1. skupno količino vseh izdelkov z namernim sproščanjem, ki so bili proizvedeni in/ali uvoženi; in s
2. skupno količino vseh snovi in zmesi, ki naj bi se sprostile in so vključene v te izdelke.

Če je katerakoli količina enaka 1 toni na leto ali nižja, bo tudi količina posameznih snovi, ki so namenjene za sproščanje in so vključene v te izdelke, zagotovo nižja od 1 tone na leto. Tako je jasno, da registracija za snovi v teh izdelkih ne bo potrebna. Če potrebe po registraciji na podlagi teh preverjanj ni mogoče izključiti, je treba opredeliti posamezne snovi, ki naj bi se sprostile in (razen pri veljavnem izvetju iz registracije; glejte podglavje 4.3) njihove posamezne količine.

Če poznamo (najvišjo) koncentracijo snovi, ki naj bi se sprostila, v izdelku kot masni delež, lahko izračunamo količino snovi, ki naj bi se sprostila in jo vsebujejo izdelki, tako, da skupno količino vseh proizvedenih in/ali uvoženih izdelkov na leto pomnožimo z (najvišjim) masnim deležem snovi, ki naj bi se sprostila, v izdelku. Skupna količina vseh izdelkov, proizvedenih ali uvoženih na leto, se lahko izračuna tako, da se skupno število izdelkov pomnoži z maso posameznega izdelka v tonah na izdelek.

Polje 5

Na podlagi zgornje razlage se lahko količina snovi, ki naj bi se sprostila in jo vsebujejo izdelki, izračuna z naslednjo enačbo:

$$m_{subs.} [t/a] = m_{articles} [t/a] \times Conc_{max\ subs. \ in \ article} \quad (5)$$

$m_{subs.}$

m_{snovi}

$m_{articles}$

$m_{izdelkov}$

$Conc_{max\ subs. \ in \ article}$

$Konc. maks. snovi \ v \ izdelku$

pri čemer je:

m_{snovi} : količina snovi, ki naj bi se sprostila in jo vsebujejo izdelki [t/leto];

$m_{izdelkov}$: količina izdelkov, ki se izdelajo in/ali uvozijo na leto [t/leto];

$Konc. maks. snovi \ v \ izdelku$: maksimalni masni delež snovi, ki naj bi se sprostila, v izdelku.³⁶

Skupna količina izdelkov, ki se proizvedejo in/ali uvozijo na leto ($m_{izdelkov}$), se lahko izračuna z naslednjo enačbo:

$$m_{articles} [t/a] = m_{article \ unit} [t/article] \times n_{articles} [articles/a] \quad (6)$$

$m_{articles}$

$m_{izdelkov}$

³⁵ Za snovi v postopnem uvajanju v izdelkih, ki so se uvažale ali izdelovale vsaj tri zaporedna leta, se količine na leto izračunajo glede na povprečno količino te snovi za tri prejšnja koledarska leta. Navodila za izračunavanje letnih količin snovi in primeri so na voljo v oddelku 2.2.6.3 [Smernic za registracijo](#).

³⁶ Vrednost med 0 in 1 (50 % = 0,5; 25 % = 0,25; 20 % = 0,2 itn.).

$m_{\text{article unit}}$	$m_{\text{enote izdelka}}$
n_{articles}	n_{izdelkov}

pri čemer je:

$m_{\text{enote izdelka}}$: masa enega izdelka [t/izdelek];

n_{izdelkov} : število izdelkov, ki se izdelajo in/ali uvozijo na leto [izdelkov/leto].

Snovi, ki naj bi se sprostile iz izdelkov, se običajno sprostijo kot del zmesi, katerih koncentracija v izdelkih je pogosto znana kot koncentracija posameznih snovi, ki naj bi se sprostile, v izdelku. Pogosto je znana koncentracija v smislu maksimalnega masnega deleža zmesi, ki naj bi se sprostila, v izdelku, in koncentracija v smislu maksimalnega masnega deleža snovi v zmesi, ki naj bi se sprostila in je vgrajena v izdelke. Če poznamo te vrednosti, lahko uporabimo množenjem ene vrednosti z drugo, da izračunamo maksimalno koncentracijo snovi, ki naj bi se sprostila, v izdelku kot masni delež. Potem lahko izračunamo količino snovi, ki naj bi se sprostila in jo vsebujejo izdelki, kot je opisano zgoraj: skupna količina na leto vseh izdelkov, ki so bili proizvedeni ali uvoženi, se pomnoži z maksimalnim masnim deležem snovi, ki naj bi se sprostila, v izdelku.

Polje 6

Količina snovi, ki naj bi se sprostila in ki jo vsebujejo izdelki, se lahko izračuna z uporabo naslednje enačbe:

$$m_{\text{subs.}} [t/a] = m_{\text{articles}} [t/a] \times \text{Conc}_{\text{max mixture in article}} \times \text{Conc}_{\text{max subs. in mixture}} \quad (7)^{37}$$

$m_{\text{subs.}}$

m_{snovi}

m_{articles}

m_{izdelkov}

$\text{Conc}_{\text{max mixture in article}}$

$\text{Konc. maks. zmesi v izdelku}$

$\text{Conc}_{\text{max subs. in mixture}}$

$\text{Konc. maks. snovi v zmesi}$

pri čemer sta:

m_{snovi} in m_{izdelkov} opredeljena v besedilnem polju 6;

$\text{Konc. maks. zmesi v izdelku}$: maksimalni masni delež zmesi, ki naj bi se sprostila, v izdelku³⁶;

$\text{Konc. maks. snovi v zmesi}$: maksimalni masni delež snovi v zmesi, ki naj bi se sprostila.³⁶

14. primer: Izračun količine snovi, ki naj bi se sprostila

Majica vsebuje dišavo, ki naj bi se sprostila.

Domneva: Dišava predstavlja največ 5-odstotni masni delež majice, ki se izdelava v količini 100 t/leto. Drugi izdelki istega izdelovalca ne vsebujejo dišave.

Količina dišave, ki naj bi se sprostila, se izračuna tako, da se skupna količina proizvedenih majic na leto (100 t/leto) pomnoži z maksimalnim masnim deležem dišave, ki jo vsebuje majica ($5/100=0,05$): $100 \times 0,05 = 5$ t/leto.

³⁷ pri čemer je: $\text{Conc}_{\text{max mixture in article}} \times \text{Conc}_{\text{max subs. in mixture}} = \text{Conc}_{\text{max subs. in article}}$

$\text{Konc. maks. zmesi v izdelku}$

$\text{Konc. maks. snovi v zmesi}$

$\text{Konc. maks. snovi v izdelku}$

Enak rezultat lahko dobimo, če uporabimo enačbo (5) v polju 5.

$$m_{subs.} [t/a] = m_{articles} [t/a] \times Conc_{max\ subs.\ in\ article} = 100 \frac{t}{a} \times 0.05 = 5 \frac{t}{a}$$

$m_{subs.}$

m_{snovi}

$m_{articles}$

$m_{izdelkov}$

$Conc_{max\ subs.\ in\ article}$

$Konc.\ maks.\ snovi\ v\ izdelku$

Zaključek: Zgornja meja 1 t/leto je presežena; izdelovalec majice mora dišavo registrirati.

Pri izračunavanju količine snovi, ki naj bi se sprostila in jo vsebujejo izdelki, je treba upoštevati naslednje točke:

- poleg količin, ki naj bi se sprostile, je treba upoštevati tudi skupno količino snovi v izdelkih. Če je snov tudi del matriksa izdelka, je treba upoštevati tudi te količine;
- treba je upoštevati le količino snovi, ki je dejansko vsebovana v končnih izdelkih, tj. količine, ki je vgrajena v izdelke in se v nadaljnjih fazah izdelave izgubi (npr. z izhlapevanjem ali izpiranjem), ni treba upoštevati;
- če naj bi se ista snov sprostila iz različnih izdelkov enega izdelovalca/uvoznika, je treba sešteti količine snovi v vseh takšnih izdelkih³⁸.

Upoštevajte, da lahko agencija ECHA v skladu s členom 7(5) odloči, da mora izdelovalec ali uvoznik izdelka predložiti registracijo za snov, ki jo vsebujejo izdelki (razen, če tega ni storil že na podlagi člena 7(1)), če količina snovi preseže 1 tona na leto in obstaja sum, da se snov sprošča iz izdelkov, kar povzroči tveganje za zdravje ljudi in okolje. To lahko velja tudi takrat, ko sproščanje snovi iz izdelkov ni namerno.

4.2.1 Kritična raven koncentracije za snovi v zmesi, ki naj bi se sprostila

Če je znana največja vsebnost zmesi, ki naj bi se sprostila, v izdelkih, se lahko kritične ravni za koncentracije snovi v zmesi, nad katerimi bi se lahko zahtevala registracija snovi v teh izdelkih, izračuna, kot je prikazano v nadaljevanju.

Mejno koncentracijo snovi v zmesi, ki naj bi se sprostila iz izdelkov, nad katero se zahteva registracija, lahko izračunamo, če poznamo največjo koncentracijo zmesi, vgrajene v izdelke, in/ali skupne proizvedene/uvožene količine teh izdelkov. Ker je količinski prag snovi, ki naj bi se sprostila, v izdelkih, 1 t/leto, se lahko najvišji dopustni masni delež snovi v zmesi, ki naj bi se sprostila, ne da bi to sprožilo obveznosti registracije, izračuna tako, da se ta mejna vrednost deli s skupno maso zmesi, vgrajene v izdelke. Ta izračun temelji na predpostavki, da je snov prisotna v izdelkih le kot del zmesi, ki naj bi se sprostila.

Polje 7

Največji dopustni masni delež snovi v zmesi, ki naj bi se sprostila, ne da bi to sprožilo obveznost registracije ($Konc.\ maks.\ snovi\ v\ zmesi$)³⁶, se lahko izračuna z naslednjo enačbo:

³⁸ Primer: Podjetje X uvozi tri izdelke, A, B in C, pri čemer je v vsakem prisotnih 60 ton snovi. V izdelku A snov ni namenjena sproščanju, v izdelku B se v običajnih pogojih sprosti 40 od 60 ton snovi, v izdelku C pa 10 od 60 ton snovi. Podjetje X bo zato moralo registrirati skupno količino snovi v izdelkih B in C, tj. 120 ton, kar spada v razpon od 100 do 1 000 t/leto.

$$Conc_{\max \text{ subs. in mixture}} = \frac{1^{t/a}}{m_{\text{articles}} [t/a] \times Conc_{\max \text{ mixture in article}}} \quad (8)$$

$Conc_{\max \text{ subs. in mixture}}$

Konc. maks. snovi v zmesi

m_{articles}

m_{izdelkov}

$Conc_{\max \text{ mixture in article}}$

Konc. maks. zmesi v izdelku

pri čemer sta:

m_{izdelkov} in *Konc. maks. zmesi v izdelku* opredeljeni v besedilnem polju 6.

15. primer: Kritična raven koncentracije za snov v zmesi, ki naj bi se sprostila

Dišeča igrača (izdelek) vsebuje zmes dišav, ki naj bi se med uporabo sprostile.

Domneva: Igrača je sestavljena iz največ 15 % dišav. Podjetje vsako leto uvozi 30 ton teh igrač. Ta uvoznik ne uvaža ali izdeluje drugih izdelkov.

Mejna koncentracija snovi v zmesi dišav, ki naj bi se sprostile iz igrač, nad katero je potrebna registracija, se lahko izračuna tako, da se prag 1 t/leto za snovi, ki jih vsebuje dišeča zmes, ki naj bi se sprostila, v igračah, deli s skupno maso dišeče zmesi, ki je vgrajena v igrače [ta se lahko izračuna tako, da se skupna masa igrač, ki se uvozijo vsako leto (30 t/leto), deli z najvišjim masnim deležem dišeče zmesi v igračah (0,15 = 15/100): 30 t/leto × 0,15 = 4,5 t/leto]: (1 t/leto)/(4,5 t/leto) = 0,22, kar ustreza 22 % m/m.

Enak rezultat lahko dobimo, če uporabimo enačbo (8) v polju 7.

$$Conc_{\max \text{ subs. in mixture of fragrances}} = \frac{1^{t/a}}{m_{\text{toys(articles)}} \times Conc_{\max \text{ mixture in toy(article)}}} = \frac{1^{t/a}}{30^{t/a} \times 0.15}$$

$$= 0.22 = 22\%$$

$Conc_{\max \text{ subs in mixture of fragrances}}$

Konc. maks. snovi v zmesi dišav

$m_{\text{toys(articles)}}$

$m_{\text{igrač(izdelki)}}$

$Conc_{\max \text{ mixture in toy(article)}}$

Konc. maks. zmesi v igrači (izdelek)

Sklepna ugotovitev: To pomeni, da za snovi, ki jih vsebuje dišeča zmes v koncentraciji največ 22 % m/m, registracija ni potrebna. Ker ni nujno, da to velja za vse snovi v dišeči zmesi, je treba pridobiti dodatne informacije.

Uvoznik igrač lahko vpraša dobavitelja, ali je koncentracija 22 % m/m za katerokoli snov, ki je vključena v dišečo zmes, presežena.

4.3 Izjeme od obveznosti registracije za snovi, ki naj bi se sprostile

Obveznost registracije za snovi, ki naj bi se sprostile iz izdelkov, opredeljenih z opisom v podpoglavju 4.2, v nekaterih primerih ne velja. V tem podpoglavju je razloženo, kaj je treba preveriti, da se ugotovi, ali takšna izjema velja.

4.3.1 Splošna izvzeta iz obveznosti registracije

Na splošno so številne snovi izvzete iz obveznosti registracije (tj. kot take, v zmesih ali v

izdelkih)³⁹, ker je o teh snoveh na voljo dovolj informacij ali pa se zdi registracija preprosto neprimerna ali nepotrebna. Dve najpomembnejši izjemi⁴⁰ se nanašata na:

1. snovi iz prilog IV in V (izjeme iz členov 2(7)(a) in (b));
2. predelane snovi (člen 2(7)(d)).

Pogoji, ki jih določa uredba REACH in jih je treba upoštevati pri uporabi teh izvetij, so opisani v [Smernicah za registracijo](#).

4.3.2 Izvzetje za snovi, ki so že registrirane za to uporabo

V skladu s členom 7(6) registracija snovi v izdelkih ni potrebna, če je bila snov že registrirana za to uporabo.

Več informacij o tej posebni izjemi, ki velja za obveznost registracije snovi, ki naj bi se sprostile, v izdelkih, je na voljo v podpoglavju 3.3.1.

4.4 Registracija snovi v izdelkih

Izdelovalec/uvoznik predloži agenciji ECHA registracijsko dokumentacijo za snov, ki jo je treba registrirati, v izdelkih. Zahteve za registracijsko dokumentacijo so na splošno enake kot za proizvajalce in uvoznike snovi. Če je kot del registracijske dokumentacije potrebno poročilo o kemijski varnosti (količina > 10 t/leto) in je snov razvrščena kot nevarna ali snov PBT/vPvB, mora izdelovalec/uvoznik izdelka v svoji oceni izpostavljenosti in opredelitvi tveganja zajeti le uporabno dobo izdelkov in odstranjevanje izdelkov. Poleg tega velja za snovi v izdelkih enako razlikovanje med snovmi v postopnem uvajanju in snovmi, ki niso v postopnem uvajanju, enaki roki za registracijo in enake zahteve za souporabo podatkov kot za snovi kot take ali v zmeseh. Podrobna navodila glede registracije in souporabe podatkov so na voljo v [Smernicah za registracijo](#) in [Smernicah za souporabo podatkov](#).

³⁹ Ta izjema velja tudi za obveznost prijave snovi s seznama kandidatnih snovi.

⁴⁰ Obstaja več splošnih izvetij iz obveznosti registracije, ki lahko veljajo za snov; za več informacij tudi o tem glejte *Smernice za registracijo*.

5 PRIDOBIVANJE INFORMACIJ O SNOVEH V IZDELKIH

Podjetja, ki izdelke izdelujejo, uvažajo ali jih dajejo na trg, nimajo vedno na voljo informacij, ki so potrebne za ugotavljanje, ali veljajo zanje obveznosti glede snovi v izdelkih. Izdelovalci in uvozniki izdelkov z namernim sproščanjem snovi morajo poznati identiteto vseh snovi, ki naj bi se sprostile, v teh izdelkih in ustrezno koncentracijo v izdelkih. Izdelovalci, uvozniki, distributerji in vsi drugi dobavitelji izdelkov morajo vedeti, ali vsebujejo njihovi izdelki snovi s seznama kandidatnih snovi in v kakšnih koncentracijah.

To poglavje vsebuje splošne nasvete za izdelovalce, uvoznike in druge dobavitelje izdelkov glede izvajanja dolžnosti pridobivanja in ocenjevanja informacij, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje obveznosti v zvezi s snovmi v izdelkih. To je še zlasti pomembno, kadar informacije dobavitelju niso bile dane na voljo po uradni dolžnosti prek dobavne verige. V Dodatku 5 so navedeni dodatni pristopi.

Glavna načela v tem dokumentu zagotavljajo en pristop za oblikovanje in izvajanje praktičnih rešitev, ki bi zagotovile skladnost z zahtevami iz uredbe REACH in izpolnjevanje teh ciljev. Tudi drugi pristopi so lahko sprejemljivi, če prav tako zagotavljajo skladnost z uredbo REACH in izpolnjevanje teh ciljev.

Trud, ki ga bo podjetje vložilo v pridobivanje potrebnih informacij, je zelo odvisen od tega, ali v podjetju obstaja sistem obvladovanja kakovosti in/ali alternativna sredstva za zagotavljanje sledljivosti surovin in sestav izdelkov. Takšni sistemi lahko vključujejo npr. testiranja proizvodov v podjetju, preverjanje dobaviteljev in certificiranje tretjih strani. Običajno se ti ukrepi redno opravljajo za doseganje izboljšav v procesih in proizvodih ter za povečanje zadovoljstva kupcev. Drugi pristopi za pridobivanje potrebnih informacij vključujejo javna naročila in specifikacije naročil, deklaracije dobaviteljev o sestavi izdelkov in materialov. Določena orodja, kot so orodja IT, se lahko prav tako uporabijo za prenos informacij in upravljanje komunikacije v dobavnih verigah, oceno tveganja ter dizajn in razvoj izdelka.

Upoštevajte, da vsebuje tudi [portal agencije ECHA za razširjanje informacij](#) ustrezne informacije o snoveh, ki so na voljo dobaviteljem izdelkov (npr. opredelitev, lastnosti, uporabe).

5.1 Obveščanje v dobavni verigi

Opredelitev in količinska določitev snovi v izdelkih je v številnih primerih mogoča le, če udeleženci dobavne verige dajo na razpolago zadevne informacije. Obveščanje znotraj dobavne verige je zato najpomembnejši in najučinkovitejši način zbiranja informacij, potrebnih za opredelitev obveznosti, ki jih ima posameznik v skladu z uredbo REACH. Kemijska analiza je sicer možen način za opredelitev in količinsko določitev snovi v izdelkih, vendar je časovno zamudna, draga in jo je težko organizirati.

5.1.1 Standardizirane informacije od dobaviteljev v EU v skladu z uredbo REACH

Informacije, potrebne za opredelitev in izpolnjevanje zahtev za snovi v izdelkih v skladu z uredbo REACH, je pogosto mogoče izpeljati iz standardiziranih informacij od dobaviteljev s sedežem v EU, ki se zahtevajo v skladu s členom 33 in drugimi določbami uredbe REACH. **Dobavitelji snovi ali zmesi** morajo na primer svojim kupcem v skladu s členom 31 zagotoviti varnostne liste ali, če se varnostni list ne zahteva, razpoložljive in ustrezne informacije o varnosti ter podrobne podatke o zakonskih zahtevah (npr. ali je potrebna avtorizacija, katere omejitve so uvedene) v skladu s členom 32. Ta obveznost velja tudi v primeru, ko se snov ali zmes dobavi v vsebniku ali na nosilnem materialu.

Izdelovalec izdelkov v EU prejme varnostni list za snov s seznama kandidatnih snovi kot tako ali v zmesi, ki se uporablja za izdelavo izdelka. Zato so izdelovalcu na voljo informacije o snovi s seznama kandidatnih snovi, ki je vgrajena v takšen izdelek.

Če je bila registrirana snov, za katero se zahteva varnostni list, v količini 10 ton/leto ali več, pošljejo dobavitelji prejemnikom te snovi (kot take ali v zmesi) ustrezne scenarije izpostavljenosti v prilogi k varnostnemu listu. Scenariji izpostavljenosti opisujejo, kako se snov uporablja med njenim življenjskim ciklom, in priporočajo, kako nadzorovati izpostavljenost ljudi in okolja. Ti scenariji izpostavljenosti vključujejo vgraditev snovi v izdelke in stopnje življenjskega cikla, ki iz tega izhajajo, vključno z uporabno dobo izdelkov in stopnjo življenjskega cikla odpadkov. Zato so lahko informacije v scenarijih izpostavljenosti uporabne zlasti za izdelovalce izdelkov, ko pripravljajo informacije za predložitev potrošnikom v skladu s členom 33.

5.1.2 Prostovoljna orodja za izmenjavo informacij o izdelkih

Določeni sistemi in orodja IT olajšajo sporočanje in prenos standardiziranih informacij v zapletenih dobavnih verigah in pri racionaliziranem pretoku informacij. Lahko pomagajo tudi pri identifikaciji in obravnavanju odgovornosti izdelovalcev izdelkov, formulatorjev in proizvajalcev snovi v določenih dobavnih verigah.

V podporo upravljanju zapletenih dobavnih verig je bilo razvitih ali prilagojenih več za posamezne sektorje značilnih in splošnejših informacijskih sistemov in orodij. Lahko se uporabljajo za učinkovito pridobivanje in sporočanje informacij o snoveh v izdelkih po dobavni verigi.

5.1.3 Pridobivanje informacij navzgor po dobavni verigi

Kadar prejete ali razpoložljive informacije ne zadostujejo za preverjanje skladnosti in izpolnjevanje določb iz uredbe REACH, morajo izdelovalci, uvozniki in drugi dobavitelji izdelkov razmisliti o pridobitvi potrebnih informacij s proaktivnimi zahtevami v dobavni verigi. Z vidika učinkovitosti, skladnosti in predvidevanja vplivov prihodnjih regulativnih ukrepov bi bilo pridobivanje obsežnega pregleda nad snovmi v izdelkih in zmesih ter njihovih (natančnih) koncentracijah od dobaviteljev najboljši način. Če ta pristop ne deluje, se morajo dobavitelji izdelkov namesto tega osredotočiti na to, da pridobijo najnujnejše informacije. Zato je treba pri zahtevanju informacij od drugih udeležencev v dobavni verigi upoštevati naslednje točke:

- Dobaviteljem je lahko v pomoč, če jim poveste, zakaj potrebujete informacije, ki so morda neznane, zlasti za dobavitelje, ki nimajo sedeža v EU. V ta namen je na spletišču agencije ECHA na voljo več [publikacij](#), ki razlagajo ozadje in posledice uredbe REACH. Nekateri od teh dokumentov so na voljo v različnih jezikih, kar pomaga pri premostitvi jezikovnih ovir.
- V številnih primerih za razjasnitev, ali morajo biti izpolnjene zahteve za snovi v izdelkih, ni treba navesti natančne sestave izdelkov ali zmesi, ki je lahko pogosto zaupna informacija. Obveznosti prijave ali sporočanja za snovi v izdelkih se je mogoče izogniti tako, da se izključi ali omeji prisotnost snovi, ki so na seznamu kandidatnih snovi za avtorizacijo. To je mogoče na primer z določitvijo meril v dobavnih pogodbah. V teh primerih lahko dobavitelji na primer predložijo potrdila, s katerimi zagotovijo, da se nekatere snovi ne uporabljajo pri izdelavi njihovih izdelkov (ali zmesi) ali ne presegajo določenih koncentracij v njihovih izdelkih (ali zmesih).
- Manj primeren pristop bi bil zahtevke po usmerjenih informacijah navzgor po dobavni verigi o prisotnosti (in koncentraciji) nekaterih snovi, zlasti tistih s seznama kandidatnih snovi, namesto povpraševanja po natančni sestavi izdelkov ali zmesi.

- Zato se je treba pri zahtevkih po informacijah navzgor po dobavni verigi za snovi v zmesih, ki naj bi se sprostile iz izdelkov, osredotočiti na snovi, ki presegajo koncentracijo, ki je bila po izračunih določena kot kritična, kot je prikazano v podpoglavju 4.2.1. To je zato, ker je koncentracija zmesi, ki naj bi sprostita, v izdelkih pogosteje znana kot koncentracija posameznih snovi, ki naj bi se sprostile.

Vendar v nekaterih primerih obveščanje znotraj dobavne verige ni učinkovito. V takih primerih se lahko uporabijo druga sredstva za pridobivanje informacij o snoveh v izdelkih, kot je kombinacija znanja v sektorju, javno dostopnih virov informacij in zaključkov kemijskih analiz. V Dodatek 5 je vključen možen pristop po korakih za opredelitev in potrditev, katere snovi s seznama kandidatnih snovi so lahko prisotne v izdelkih.

5.1.4 Ocenjevanje informacij, prejetih od dobaviteljev

Če se zahtevajo informacije **navzgor po dobavni verigi**, dobavitelji pogosto predložijo **izjave o skladnosti** za svoje izdelke, ki so lahko tudi vgrajeni v sisteme ali orodja IT. Vsebina teh izjav mora biti skrbno ocenjena, da se zagotovi njihova uporabnost kot dokaz za izpolnjevanje zahtev dobavitelja izdelka iz uredbe REACH. Pri tem je treba upoštevati naslednje vidike:

- Kaj vsebuje izjava? Ali je za dobavitelja izdelka, zlasti izdelovalca ali uvoznika, pomembno, da preveri skladnost?
- Ali se izjava jasno nanaša na dobavitelja in dobavljene izdelke?
- Kdo je pripravil izjavo in ali je podpisnik pooblaščen za podpisovanje v imenu podjetja, ki dobavlja izdelek?
- Ali obstaja razlog za skrb glede veljavnosti izjave?
Če je odgovor da, zahtevajte dostop do vsakršne dokumentacije, ki podpira izjavo.

Podobno ni priporočljivo, da brez vprašanj sprejmete poročila o preskusu, ki jih predložijo dobavitelji. Ta poročila je treba preveriti, s čimer se zagotovi, da dokazujejo skladnost. Ko se poročila o preskusu uporabijo za dokumentiranje preverjanja skladnosti, je treba upoštevati naslednje točke.

Poročilo o preskusu mora vključevati naslednje elemente:

- ime in naslov laboratorija, ki izvaja analizo;
- datum prejema vzorca in datum izvajanja testiranja;
- enkratno identifikacijo poročila (kot je serijska številka) in datum izdaje;
- jasno opredelitev ter opis vzorca in snovi, za katere je bilo opravljeno testiranje;
- metode za pripravo vzorca in uporabljene analitične metode, vključno s sklici na uporabljene standarde in morebitnim odstopanjem od teh standardov;
- mejo zaznavnosti ali mejo določljivosti testne metode;
- rezultate testa (z mersko enoto), vključno z negotovostjo rezultatov testiranja;
- ime in podpis posameznika, ki je odobril poročilo.
- Treba je preveriti, ali je koncentracija snovi, pridobljena pri testiranju, zares **nižja** od ustrezne meje (npr. pod pragom 0,1 % ali kritično stopnjo koncentracije za snovi v zmesi, ki naj bi se sprostita).
- Surovine in predelava izdelka se lahko sčasoma spremenijo, zaradi česar se spremenijo dobavljene šarže izdelka. Zato preverite, ali je bilo testiranje, ki je dokumentirano v poročilu, opravljeno na izdelku, ki se trenutno dobavlja.

- Potrebna je določena stopnja razumevanja metod, uporabljenih pri testiranju. Če predstavitev metod ni jasna, je treba od dobavitelja zahtevati razlago, da bi se izognili zmedi in morebitnim neskladjem.

5.2 Kemijska analiza snovi v izdelkih

Snovi v izdelkih je mogoče opredeliti in njihove koncentracije količinsko določiti z analitičnimi metodami. Če drugi pristopi za pridobivanje informacij niso uspešni ali postanejo preveč zapleteni, je mogoče informacije o sestavi izdelkov pridobiti s kemijskimi analizami.

Kemijske analize so v nekaterih primerih lahko koristne. Služijo lahko za pridobivanje informacij, ki so potrebne za izpolnjevanje zahtev iz uredbe REACH, in za potrditev informacij, prejetih od dobaviteljev. Lahko se redno izvajajo le v te namene ali skupaj s preverjanem skladnosti z drugimi predpisi ali s testi za nadzor kakovosti proizvoda. Za določene izdelke (npr. igrače, čevlji) je izvajanje kemijskih analiz za določene snovi v surovinah, ki se uporabljajo za njihovo proizvodnjo, celo splošna praksa.

Treba je opozoriti, da lahko kemijske analize dajo dvomljive rezultate in/ali so lahko zelo drage ter zato niso priporočljive kot prednostni instrument za pridobivanje informacij.

5.2.1 Izzivi kemijskih analiz

Kadar se izvaja kemijska analiza snovi v izdelkih, je treba upoštevati naslednje zadeve.

- Oblikovanje reprezentativnega vzorca za analizo izdelka je lahko izziv. Različne šarže imajo lahko na primer različne sestave.
- Snovi, ki so vključene v matriko izdelka, je morda treba izločiti iz nje⁴¹.
 - To lahko povzroči kemične reakcije, ki bi lahko „ustvarile“ snovi, ki v izdelku ne obstajajo.
 - Ni nujno, da je ekstrakcija izčrpna, zato morda ne bo mogoče pridobiti celotne količine snovi, ki je vsebovana v matriki.
- Za preverjanje obstoja in identifikacijo različnih snovi v vzorcu so na voljo različne analitične metode.
 - Z meritvami se v večini primerov določijo kemične sestavine v vzorcu. Upoštevajte, da so lahko snovi sestavljene iz več sestavin (več informacij je na voljo v [Smernicah za identifikacijo in poimenovanje snovi](#)).
 - Z nekaterimi analitičnimi metodami se lahko pokaže prisotnost določenih elementov (npr. halogenov) in ne prisotnost določenih snovi.
 - Če identiteta snovi, ki lahko vzbujajo zaskrbljenost, ni znana, bo morda težko določiti ustrezne analitične metode. Poleg tega je lahko v primeru, ko izdelek vsebuje veliko število različnih snovi ali so te vanj vgrajene, za identifikacijo vseh snovi potrebnih več analiz.
 - Kvantitativno merjenje koncentracij snovi zahteva dodatno analizo.

5.2.2 Načrtovanje kemijske analize snovi v izdelkih

Kemijsko analizo je treba skrbno načrtovati in pri tem upoštevati, katere informacije se

⁴¹ Snovi, ki naj bi se sprostile iz izdelkov, se načeloma lahko ločijo iz izdelkov brez ekstrakcije ali posebnih metod, zato bi morale biti jemanje zadevnih vzorcev za kemijsko analizo običajno mogoče.

lahko pridobijo in s katerimi metodami. Če se izvaja analiza, je treba razviti strategijo ob sodelovanju z izkušenimi laboratoriji in na podlagi razpoložljivih metod. Strategija testiranja in razlaga rezultatov morata upoštevati vse druge razpoložljive informacije o izdelku, ki se analizirajo, npr. od organizacij v industrijskem sektorju, raziskovalnih ustanov in akreditiranih laboratorijev za izvajanje kemijskih analiz. Glede tega, katere metode in laboratorije uporabiti, ni formalnih zahtev; vsako podjetje samo presodi o ustreznosti metod in laboratorijev. Vendar je treba obstoječe standardne metode in ustrezne akreditirane laboratorije uporabiti vedno, kadar je to mogoče in primerno.

Za načrtovanje kemijskih analiz se priporočajo naslednji koraki:

- Posvetujte se s strokovnjaki ali viri informacij iz sektorjev, da zožite nabor snovi, ki jih iščete (npr. pri mnogih izdelkih se lahko izključi prisotnost plinastih snovi).
- Razvijte strategijo za testiranje kot stopenjski proces, tj. široko presejanje, ozko presejanje in opredelitev na primer s semikvantitativno metodo.
- Ugotovite, kateri(e) del(e) izdelka je treba analizirati: tekočine, pline ali praške, ki jih vsebuje izdelek, izvlečke iz matrike izdelka, dele izdelka, ki najverjetneje vsebujejo določeno snov, ki vzbuja veliko zaskrbljenost, itn.
- Izvedite kemijsko analizo zaradi opredelitve snovi.

Dodatek 1. Teme, zajete v drugih smernicah

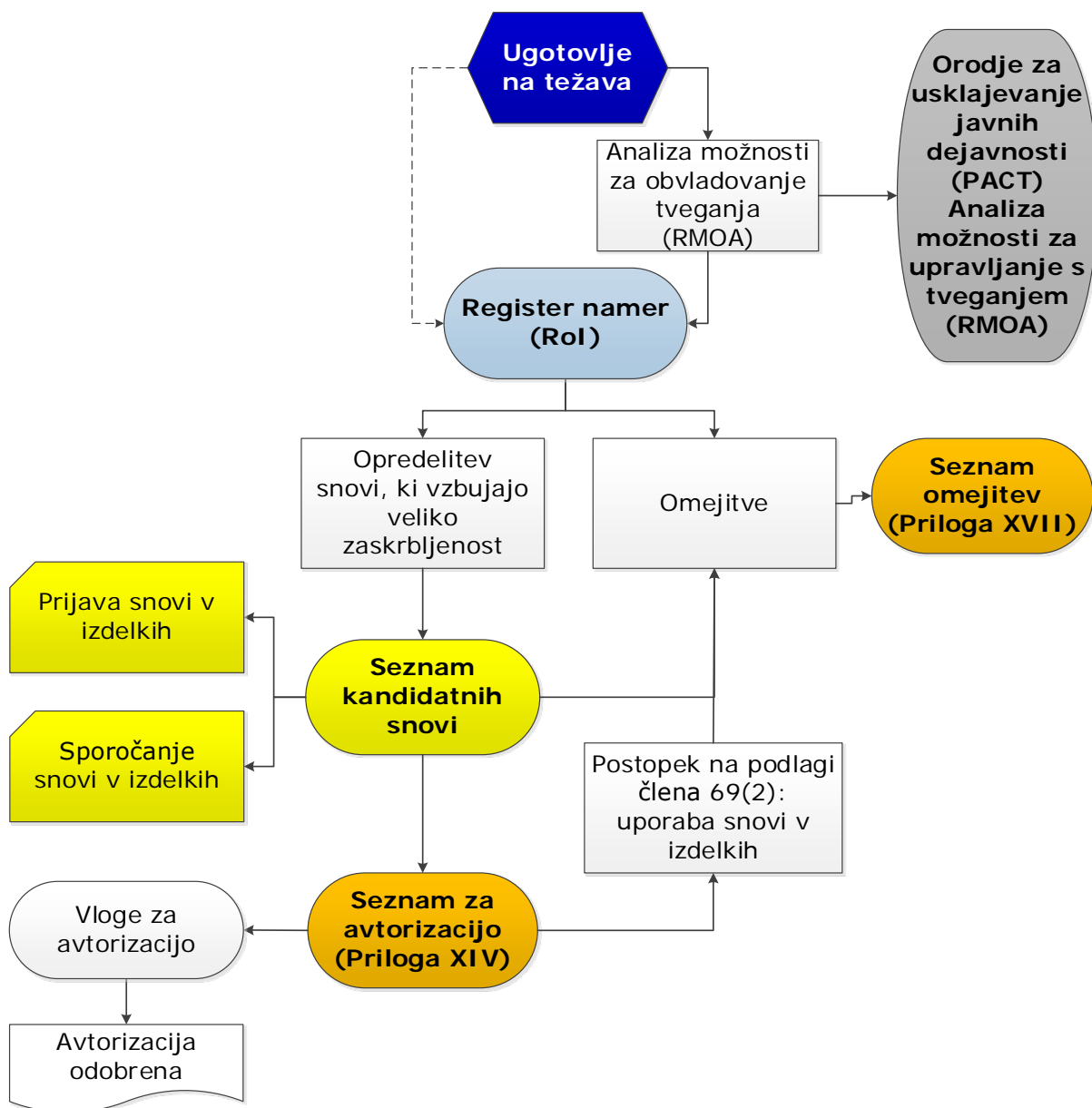
Uvozniki, izdelovalci in drugi dobavitelji izdelkov imajo lahko tudi druge vloge in imajo zato v skladu z uredbo REACH nadaljnje obveznosti poleg tistih, ki so podrobno opisane v teh smernicah. Če na primer izdelovalec izdelka kupi snovi znotraj EU za uporabo v procesu izdelave svojih izdelkov, mora izpolnjevati tudi zahteve, ki veljajo za nadaljnje uporabnike⁴². Če izdelovalec izdelka namesto tega kupi snovi zunaj EU, ima vlogo uvoznika snovi, skupaj s pripadajočimi obveznostmi, kot je registracija⁴³. Zato se podjetjem na splošno priporoča, da svoje obveznosti opredelijo tako, da zaženejo orodje [Navigator](#) na spletišču agencije ECHA. Navigator pomaga industriji, da določi svoje obveznosti iz uredbe REACH in poišče primerna navodila, kako naj jih izpolni. V Dodatku 2 so navedeni ustrezni deli uredbe REACH za izdelovalce, uvoznike ali dobavitelje izdelkov.

Avtorizacija in zahteve glede omejitev ne vplivajo le na podjetja, ki uporabljajo snovi za izdelavo izdelkov, ampak tudi na nadaljnje uporabnike na splošno, vključno z izdelovalci izdelkov. Omejitve lahko veljajo tudi za uvoz izdelkov. Zato vsebujejo druge smernice podrobna navodila o teh postopkih, kot je navedeno v nadaljevanju.

Slika 5 v nadaljevanju prikazuje glavne procese ali dejavnosti iz uredbe REACH, ki bi lahko vplivale na izdelovalce in uvoznike izdelkov. Opredeljuje tudi glavne ustrezne sezname snovi, ki so na voljo na spletišču agencije ECHA.

⁴² Glejte *Smernice za nadaljnje uporabnike* na naslovu <https://echa.europa.eu/sl/guidance-documents/guidance-on-reach>.

⁴³ Glejte *Smernice za registracijo* na naslovu <https://echa.europa.eu/sl/guidance-documents/guidance-on-reach>.

Slika 5: Procesi ali dejavnosti iz uredbe REACH, ki bi lahko vplivale na izdelovalce in uvoznike izdelkov, ter ustrezni sezname snovi.

Upoštevajte, da črtkana črta pomeni, da bi bilo snov mogoče vključiti v register namer, ne da bi kateri organ opravil analizo možnosti za obvladovanje tveganja; predstavlja proces ali dejavnost; označuje seznam snovi, ki so na voljo na spletišču agencije ECHA (v oranžni ali rumeni barvi: seznam, ki so omenjeni v pravnem besedilu; v sivi barvi: seznam, ki ni omenjen v pravnem besedilu; v svetlo modri barvi: seznam, ki ima obe lastnosti⁴⁴), označuje obveznosti industrije, zajete v teh smernicah.

Analiza možnosti za obvladovanje tveganja (RMOA) in procesi identifikacije snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost (SVHC), so dalje razloženi v Poglavju 3.1, prav tako tudi funkcija naslednjih seznamov snovi: orodje za usklajevanje javnih dejavnosti, register

⁴⁴ Register namer, ki je na primer namenjen za omejitve iz Priloge XV, je omenjen v členu 69(5) uredbe REACH.

namer in seznam kandidatnih snovi.

Snovi s seznama kandidatnih snovi, ki je bila naknadno vključena v Prilogo XIV (seznam za avtorizacijo) k uredbi REACH, ni mogoče dati v promet ali uporabljati po določenem datumu (po datumu poteka), razen če je **avtorizacija** dodeljena za določeno uporabo ali je uporaba izvzeta iz avtorizacije. Vsak izdelovalec izdelkov v EU, ki takšno snov vgrajuje v proizvedene izdelke kot take ali v zmesi, mora preveriti, ali bo po datumu poteka za takšno uporabo potrebna avtorizacija.

Dobavitelj snovi v EU, ki je vključena na seznam za avtorizacijo, mora ta podatek sporočiti v oddelku 15.1 varnostnega lista⁴⁵ ali, če je ustrezno, prek sporočanja v skladu s členom 32 uredbe REACH. Izdelovalec izdelka kot nadaljnji uporabnik lahko uporablja snov, za katero je treba pridobiti avtorizacijo, če je njegova uporaba skladna s pogoji avtorizacije, ki jo je pridobil udeleženec navzgor v dobavni verigi. V takšnih primerih je treba številko avtorizacije vključiti tudi na etiketo v oddelku 2 varnostnega lista. Izdelovalec izdelka se lahko tudi odloči, da bo zaprosil za avtorizacijo za svojo lastno uporabo.⁴⁶ Takšno odločitev mora sprejeti takoj, ko je snov vključena v Prilogo XIV, s čimer zagotovi, da se lahko pravočasno oblikuje ustrezna vloga za avtorizacijo kakovosti. Če izdelovalec izdelka sam uvaža takšne snovi, mora oddati vlogo za avtorizacijo, da lahko nadaljuje s svojo(imi) uporabo(ami) snovi. Podrobni podatki glede postopka avtorizacije in sporočanja uporabe avtoriziranih snovi so na voljo v poglavju 8 [Smernic za nadaljnje uporabnike](#) in v [Smernicah za pripravo vloge za avtorizacijo](#).⁴⁷

Avtorizacija ni potrebna, če se snov uvaža v EU kot sestavni del uvoženih izdelkov.

Vsebnost snovi v izdelkih je mogoče omejiti ali prepovedati v skladu s postopkom **omejitve**.⁴⁸ Izdelovalci in uvozniki izdelkov imajo obveznost izpolnjevanja skladnosti z omejitvami in pogoji, določenimi v Prilogi XVII k uredbi REACH⁴⁹. Seznam snovi, za katere veljajo omejitve v Prilogi XVII, je na voljo na spletišču agencije ECHA.⁵⁰

Podrobnosti glede skladnosti z omejitvami v skladu z uredbo REACH so vključene v poglavje 8 [Smernic za nadaljnje uporabnike](#). Dobavitelji morajo informacije o tem, ali velja za snov, ki jo dobavljajo kot tako ali v zmesih, omejitve, vključiti v pododdelek 15.1 varnostnega lista ali, kadar je to primerno, predložiti z drugimi informacijami v skladu s členom 32 uredbe REACH. Če se uvede omejitev, mora dobavitelj nemudoma zagotoviti posodobljeni varnostni list ali druge informacije (člen 31(9)(c) uredbe REACH).

Agencija ECHA v skladu s členom 69(2) uredbe REACH za snov s seznama za avtorizacijo po datumu poteka oceni, ali so tveganja za uporabe te snovi v izdelkih ustrezno nadzorovana. Če agencija ECHA ugotovi, da temu ni tako, pripravi dokumentacijo iz

⁴⁵ Preberite podpoglavje 3.15 *Smernic za pripravo varnostnih listov* na naslovu <https://echa.europa.eu/sl/guidance-documents/guidance-on-reach>.

⁴⁶ Za več informacij glejte spletno stran *Pripravite strategijo glede predložitve vloge* na naslovu <https://echa.europa.eu/sl/applying-for-authorisation/develop-an-application-strategy>.

⁴⁷ Glejte tudi spletno stran *Kako predložiti vlogo za avtorizacijo* na naslovu <https://echa.europa.eu/sl/applying-for-authorisation/>.

⁴⁸ Splošni postopek je določen v členih od 69 do 73 uredbe REACH. Več informacij je na voljo na posebnih straneh na spletišču agencije ECHA: <https://echa.europa.eu/sl/addressing-chemicals-of-concern/restriction/>.

⁴⁹ Upoštevajte, da se lahko uredba REACH spremeni z zakonodajno spremembo in da je treba pri obravnavanju zakonskega besedila upoštevati vse sprejete uredbe, ki spreminjajo uredbo REACH. Uredbe, ki spreminjajo uredbo REACH, so na voljo na [spletišču agencije ECHA](#).

⁵⁰ Na voljo na spletnem naslovu: <https://echa.europa.eu/sl/addressing-chemicals-of-concern/restrictions/substances-restricted-under-reach>.

Priloge XV, v kateri predlaga omejitve za te uporabe. Posledica tega predloga je lahko omejitev prisotnosti te snovi v izdelkih, vključno z uvoženimi izdelki.⁵¹

Upoštevajte, da drugi predpisi o omejitvah uporabe nevarnih snovi v izdelkih še vedno veljajo ločeno od uredbe REACH. Primeri vključujejo predpise za posamezne proizvode, kot so Direktiva 2011/65/EU o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi, Direktiva 2009/48/ES o varnosti igrač, Direktiva 2000/53/ES o izrabljenih vozilih ali Uredba 850/2004 o obstojnih organskih onesnaževalih.

⁵¹ Več informacij je na voljo na posebnih straneh na spletišču agencije ECHA:
<https://echa.europa.eu/sl/addressing-chemicals-of-concern/restriction/echas-activities-on-restrictions>.

Dodatek 2. Deli uredbe REACH, ki so za dobavitelje izdelkov še posebno pomembni

Naslednji deli uredbe REACH so za izdelovalce, uvoznike in dobavitelje izdelkov še posebno pomembni:

- **člen 3(3)** vsebuje opredelitev izdelka v skladu z uredbo REACH (vključen v te smernice);
- **člen 7** opredeljuje, pod katerimi pogoji morajo izdelovalci in uvozniki izdelkov registrirati ali prijaviti snovi v izdelkih (delno vključen v te smernice);
- **člena 23 in 28** določata roke za predregistracijo in registracijo snovi v postopnem uvajanju;
- **člena 29 in 30** oblikujeta obveznosti souporabe podatkov za registracijske zavezance in obveznost sodelovanja na forumu za izmenjavo informacij o snoveh (SIEF);
- **člena 57 in 59** vsebujeta merila za snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost, in postopek za vključitev snovi na seznam kandidatnih snovi, ki vzbuja veliko zaskrbljenost, za avtorizacijo;
- **člen 33** opredeljuje obveznost dobaviteljev izdelkov, da prejemnikom in potrošnikom sporočajo informacije o snoveh, ki vzbuja veliko zaskrbljenost, v svojih izdelkih (vključen v te smernice);
- **Priloga XVII** vsebuje seznam pogojev za omejitve, ki so lahko povezane z določenimi snovmi v izdelkih.

Uredba REACH in uredbe, ki spreminjajo to uredbo, so na voljo na spletišču [agencije ECHA](http://echa.europa.eu).

Dodatek 3. Mejni primeri med izdelki in snovmi/zmesmi v vsebnikih ali na nosilnih materialih

Podpoglavje 2.3 smernic vsebuje potek dela in razlago o tem, kako razločevati med

- a) izdelki, ki imajo vgrajeno snov/zmes ter
- b) kombinacijo izdelka (ki deluje kot vsebnik ali nosilni material) in snovi/zmesi.

Primeri v nadaljevanju, s povzetki zaključkov v spodnji preglednici, prikazujejo, kako uporabljati potek dela in okvirna vprašanja v glavnih smernicah ter kako podati ustrezne sklepe. Ne pozabite, da obseg mejnih primerov, ki so vključeni v ta dodatek, ni izčrpen. Primere je treba uporabljati kot pomoč pri sprejemanju odločitev o podobnih mejnih primerih, npr. materiali za pisanje se (analogno s kartušo za tiskalnike) štejejo kot kombinacija izdelka (ki deluje kot vsebnik) in snovi/zmesi.

Preglednica 6: Povzetek mejnih primerov, opisanih v Dodatku 3

Predmet	Zaključek	
	<u>izdelek</u> , ki ima vgrajeno snov/zmes	kombinacija <u>izdelka</u> (ki deluje kot vsebnik ali nosilni material) in <u>snovi/zmesi</u>
kartuša za tiskalnike		x
pločevinka z razpršilom z barvo		x
termometer s tekočino	x	
trak tiskalnika		x
vlažna čistilna krpa		x
voščeni trak za smuči		x
lepilni trak za pritrjevanje preprog	x	
baterija	x	
sušilna vrečka		x
detektorska cev	x	
sveča		x

Preglednica 7: Mejni primeri za snovi/zmesi v vsebnikih (se nadaljuje v preglednici 8)

Predmet	Pločevinka z razpršilom z barvo	Kartuša za tiskalnice	Termometer s tekočino
Funkcija	nanos barve na površino	nanos tonerja/črnila na papir	merjenje in prikaz temperature
Vprašanje 4a: Če bi snov/zmes odstranili ali ločili od predmeta in jo uporabili neodvisno od njega, ali bi snov/zmes načeloma še vedno (čeprav morda brez primernosti ali prefinjenosti) lahko izvajala funkcijo?	DA , sliko bi bilo še vedno mogoče narediti, tudi bi bila barva ločena od pločevinke.	DA , če bi toner/črnilo odstranili in ga namestili v drugo vrsto naprave za tiskanje ali pisanje, bi še vedno opravljal svojo funkcijo.	NE , če bi tekočino odstranili, bi se zaradi spreminjanja temperature še vedno lahko širila in krčila, vendar ne bi merila in prikazovala temperature v okolici.
Vprašanje 4b: Ali deluje predmet predvsem (tj. v skladu s funkcijo) kot vsebnik ali nosilec za sproščanje ali nadzorovano oddajanje snovi/zmesi ali njenih reakcijskih produktov?	DA , pločevinka z razpršilom je namenjena predvsem nadzorovanemu oddajanju zmesi (nadzoruje hitrost in vrsto njenega sproščanja).	DA , kartuša je namenjena predvsem nadzorovanemu oddajanju tonerja/črnila (omogoča prilagoditev v tiskalnik in nadzoruje sproščanje).	NE , oddajanje snovi ali zmesi ni funkcija predmeta.
Vprašanje 4c: Ali se snov/zmes med uporabno fazo predmeta porablja (tj. zmanjšuje npr. zaradi kemične ali fizične spremembe) ali odstranjuje (tj. sprošča iz predmeta), zaradi česar postane predmet neuporaben in pomeni to konec njegove uporabne dobe?	DA , pločevinka z razpršilom se običajno odlaga ločeno od barve.	DA , toner/črnilo se med uporabo običajno porabi in kartuša se odlaga ločeno.	NE , tekočina in vsebnik se odlagata skupaj.
Zaključek	kombinacija izdelka in snovi/zmesi	kombinacija izdelka in snovi/zmesi	glejte preglednico 9

Preglednica 8: Mejni primeri za snovi/zmesi v vsebnikih (nadaljevanje preglednice 7)

Predmet	Baterija	Sušilna vrečka	Detektorska cev ⁵²
Funkcija	zagotavljanje električnega toka	vsrkavanje zračne vlage	merjenje koncentracije snovi v zraku
Vprašanje 4a: Če bi snov/zmes odstranili ali ločili od predmeta in jo uporabili neodvisno od njega, ali bi snov/zmes načeloma še vedno (čeprav morda brez primernosti ali prefinjenosti) lahko izvajala funkcijo?	NE , elektrolit in aktivni materiali elektrode kot taki zunaj baterije ne morejo proizvajati električnega toka. Tudi nameščeni v drugih vsebnikih, ki nimajo posebne zasnove baterije, ne bi zagotavljali energije. Vsebnik kot del baterije brez elektrolita prav tako ne bi mogel opravljati svoje funkcije. Vendar obstajajo različne vrste elektrolitov, ki bi se lahko uporabljali v enem ohišju baterije.	DA , sušilna snov bi še vedno vsrkavala vlago.	NE , natisnjena lestvica na detektorski cevi je potrebna za odčitavanje izmerjene koncentracije.
Vprašanje 4b: Ali deluje predmet predvsem (tj. v skladu s funkcijo) kot vsebnik ali nosilec za sproščanje ali nadzorovano oddajanje snovi/zmesi ali njenih reakcijskih produktov?	NE , elektrolit in aktivni materiali elektrode se ne sproščajo iz baterije, zato vsebnik nima funkcije njenega „oddajanja“ in ne nadzoruje njenega sproščanja.	NE , sušilna snov se ne sprošča iz vrečke.	NE , oddajanje snovi ni namen, ker je namen tega predmeta ta, da pride znotraj njega do kemične reakcije.

⁵² Detektorska cev je steklena cev, ki vsebuje kemične reagente in v kateri se lahko spremeni barva, ko skozi njo spustimo vzorec zraka. Dolžina madeža, ki nastane, pomeni glede na merilno skalo na cevi meritev koncentracije določenega kemijskega dejavnika v vzorcu zraka. Evropski standard, ki ureja določbe za detektorske cevi, je EN 1231.

Predmet	Baterija	Sušilna vrečka	Detektorska cev ⁵²
Vprašanje 4c: Ali se snov/zmes med uporabno fazo predmeta porablja (tj. zmanjšuje npr. zaradi kemične ali fizične spremembe) ali odstranjuje (tj. sprošča iz predmeta), zaradi česar postane predmet neuporaben in pomeni to konec njegove uporabne dobe?	DA , elektrolit se med uporabno fazo predmeta pretežno porablja, ker baterija ob koncu svoje uporabne dobe ne zagotavlja več električnega toka.	DA , aktivnost sušilne snovi se postopno zmanjšuje; ob koncu uporabne dobe predmeta sušilna snov ne vsrkava več vlage.	DA , ob koncu uporabne dobe predmeta, tj. potem ko je snov barvno reagirala, se snov izrabi, tj. njene uporabne lastnosti so izčrpane.
Zaključek	glejte preglednico 9	kombinacija izdelka in snovi/zmesi	glejte preglednico 9

Preglednica 9: Dodatna okvirna vprašanja za mejne primere za snovi/zmesi v vsebnikih

Predmet	Termometer s tekočino	Baterija	Detektorska cev
Vprašanje 5a: Če bi snov/zmes odstranili iz predmeta ali ločili od njega, bi postal predmet nezmožen izpolniti svoj predvideni namen?	DA , predmet brez tekočine ne bi deloval.	DA , zmesi morajo biti v vsebniku (vsaka v ločenem oddelku s potrebnimi elektrodami), da lahko zagotavljajo električni tok.	DA , brez kemičnega reagenta v cevi ni mogoče meriti koncentracije.
Vprašanje 5b: Ali je glavni namen predmeta drug kot oddajanje snovi/zmesi ali njenih reakcijskih produktov?	DA , oddajanje snovi/zmesi ni glavna funkcija predmeta. Termometer vsebuje tekočino in zagotavlja obliko za uravnavanje njenega raztezanja, ki je potrebno za merjenje in prikaz prave temperature. Oddajanje tekočine ni namen termometra.	DA , glavni namen je zagotavljanje električnega toka.	DA , snov/zmes v detektorski cevi reagira znotraj cevi in ni mišljeno, da se bo iz cevi odstranila.
Vprašanje 5c: Ali se predmet običajno zavrže s snovjo/zmesjo ob koncu uporabne dobe, tj. ob odstranjevanju?	DA , tekočina in vsebnik se odstranita skupaj.	DA , baterija ob odstranjevanju še vedno vsebuje zmesi.	DA , detektorska cev ob odstranitvi še vedno vsebuje kemične reagente.
Zaključek	<u>izdelek</u> , ki ima vgrajeno snov/zmes	<u>izdelek</u> , ki ima vgrajeno snov/zmes	<u>izdelek</u> , ki ima vgrajeno snov/zmes

Preglednica 10: Mejni primeri za snovi/zmesi na nosilnih materialih

Predmet	Trak tiskalnika	Vlažna čistilna krpa	Sveča
Funkcija	nanos črnila na papir	odstranjevanje umazanije s površin	ustvarjanje plamena
Vprašanje 4a: Če bi snov/zmes odstranili ali ločili od predmeta in jo uporabili neodvisno od njega, ali bi snov/zmes načeloma še vedno (čeprav morda brez primernosti ali prefinjenosti) lahko izvajala funkcijo?	DA , samo črnilo bi še vedno lahko opravljalo funkcijo nanosa črnila na papir.	DA , učinek čiščenja bi bilo na splošno mogoče doseči z uporabo same zmesi, čeprav manj primerno.	NE , zmes brez stenja ne bi mogla ustvariti plamena.
Vprašanje 4b: Ali deluje predmet predvsem (tj. v skladu s funkcijo) kot vsebnik ali nosilec za sproščanje ali nadzorovano oddajanje snovi/zmesi ali njenih reakcijskih produktov?	DA , glavna funkcija je nanos črnila na papir.	NE , glavna funkcija predmeta je odstranjevanje umazanije s površin.	DA , stenj nadzorovano dovaja zmes plamenu.
Vprašanje 4c: Ali se snov/zmes med uporabno fazo predmeta porablja (tj. zmanjšuje npr. zaradi kemične ali fizične spremembe) ali odstranjuje (tj. sprošča iz predmeta), zaradi česar postane predmet neuporaben in pomeni to konec njegove uporabne dobe?	DA , ob odstranitvi traku je bila porabljena večina črnila.	DA , čistilne snovi se predvsem porabijo ⁵³ in krpa se odlaga ločeno.	DA , zmes zgori med uporabno fazo sveče.
Zaključek	kombinacija izdelka in <u>snovi/zmesi</u>	kombinacija izdelka in <u>snovi/zmesi</u>	kombinacija izdelka in <u>snovi/zmesi</u>

⁵³ To naj bi držalo, čeprav se dejansko velik del čistilnega sredstva mogoče dejansko ne porabi, ker je njegova *funkcija* ta, da se sprošča, kolikor je potrebno.

Preglednica 11: Uporaba okvirnih vprašanj za samolepilne trakove⁵⁴

Predmet	Voščeni trak za smuči <small>(primer lepilnih trakov, ki oddajajo snovi/zmesi na površino, kjer služi nosilni material zgolj kot zaščitna plast in pomoč za lažjo uporabo; lepilna plast lahko po uporabi spremeni obliko)</small>	Lepilni trak za pritrjevanje preprog <small>(primer lepilnih trakov, ki ne oddajajo snovi/zmesi na površino in so sestavljeni iz lepilne(ih) plasti ter podložnega materiala ali notranjega ojačitvenega materiala)</small>
Funkcija	nanos voska na površino smuči	povezovanje dveh substratov
Vprašanje 4a: Če bi snov/zmes odstranili ali ločili od predmeta in jo uporabili neodvisno od njega, ali bi snov/zmes načeloma še vedno (čeprav morda brez primernosti ali prefinjenosti) lahko izvajala funkcijo?	DA , lepilna plast lahko izvaja svoj predvideni namen (ki ni nujno predvsem lepljenje!), čeprav manj primerno.	NE , funkcijo traku določa stik med podložnim ali ojačitvenim materialom in lepilom.
Vprašanje 4b: Ali deluje predmet predvsem (tj. v skladu s funkcijo) kot vsebnik ali nosilec za sproščanje ali nadzorovano oddajanje snovi/zmesi ali njenih reakcijskih produktov?	DA , funkcija traku je nadzorovano oddajanje snovi ali zmesi.	NE , funkcija traku ni le nadzor nad sproščanjem ali oddajanjem lepljive plasti.
Vprašanje 4c: Ali se snov/zmes med uporabno fazo predmeta porablja (tj. zmanjšuje npr. zaradi kemične ali fizične spremembe) ali odstranjuje (tj. sprošča iz predmeta), zaradi česar postane predmet neuporaben in pomeni to konec njegove uporabne dobe?	DA , plast, ki se drži predmeta, in nosilni material se odlagata ločeno ob koncu njenih življenjskih dob.	NE , lepilo se ne porabi ali odstrani med uporabno fazo lepilnega traku.
Zaključek	kombinacija <u>izdelka</u> in <u>snovi/zmesi</u>	glejte preglednico 12

Preglednica 12: Uporaba dodatnih okvirnih vprašanj za samolepilne trakove

⁵⁴ Izrazi, uporabljeni v preglednici, so opredeljeni v skladu s standardom EN 12481:

Podložni material: pregibni material, kot so tkanine, folija ali papir, na katere se lahko nanese samolepilni trak.

Ojačitveni material: material, ki ojača podlago in/ali lepilo.

Zaščitna plast: odstranljivi material, ki varuje lepilni(e) del(e).

Substrat: površina ali material, na katerega se nanese lepilni trak.

Predmet	Lepilni trak za pritrjevanje preprog
Vprašanje 5a: Če bi snov/zmes odstranili iz predmeta ali ločili od njega, bi postal predmet nezmožen izpolniti svoj predvideni namen?	DA , lepilna plast brez podložnega materiala ali ojačitve ne more izvajati predvidenega namena lepilnega traku.
Vprašanje 5b: Ali je glavni namen predmeta drug kot oddajanje snovi/zmesi ali njenih reakcijskih produktov?	DA , funkcija traku je, da se prilepi na substrat in zagotavlja dodatne kvalitete skozi podložni material ali notranjo ojačitev.
Vprašanje 5c: Ali se predmet običajno zavrže s snovjo/zmesjo ob koncu uporabne dobe, tj. ob odstranjevanju?	DA , lepilo ostane na lepilnem traku ob koncu njegove uporabne dobe.
Zaključek	<u>izdelek</u> , ki ima vgrajeno snov/zmes

Dodatek 4. Primeri določanja meje med snovmi/zmesmi in izdelki v zaporedju obdelave naravnih ali sintetičnih materialov

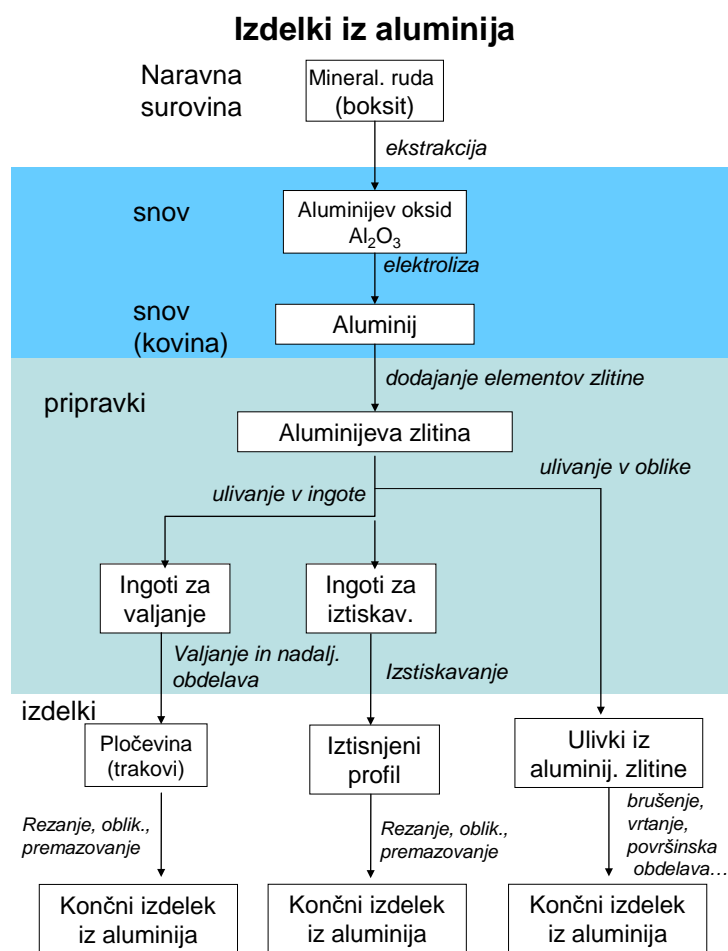
Glavno besedilo v podpoglavju 2.3 vsebuje razlage in okvirna vprašanja v podporo ocenjevanju pomembnosti kemijske sestave predmetov proti njihovi obliki/površini glede na funkcijo. Okvirna vprašanja od 6a do 6d se lahko uporabijo za določanje točke prehoda iz snovi/zmesi v izdelek za surovino med njeno predelavo. Ta dodatek prikazuje uporabo opredelitve izdelka za različne vrste surovin. Ponazarja, kakšni so lahko odgovori na okvirna vprašanja od 6a do 6d in kako lahko ta vprašanja pomagajo pri odločanju o tem, ali naj se predmet šteje za izdelek.

Upoštevati je treba, da je lahko meja med snovjo/zmesjo in izdelkom za zelo podobne vrste materialov različna (npr. morda ne obstaja ena rešitev za vse vrste vlaken). Zato se je treba izogibati sprejemanju zaključkov o stanju surovine iste vrste v različnih sektorjih, ker lahko material izpolnjuje različne funkcije. Zato se je treba o tem, ali je surovina izdelek, odločiti za vsak primer posebej. Vendar pa lahko industrijski sektorji oblikujejo nadaljnje primere na podlagi načel iz podpoglavja 2.3 smernic in tega dodatka.

V nadaljevanju so navodila glede tega, kje in kako določiti mejo med izboljšanjem surovin in proizvodnjo različnih končnih izdelkov za štiri sektorje: kovine, tekstil (v sodelovanju z industrijo netkanih materialov), papir in plastika. Namen primerov je prikazati postopek sprejemanja odločitev, treba pa je poudariti, da je treba v primeru dvoma v skladu z okvirnimi vprašanji opraviti temeljito preiskavo. V skladu s tem je treba naslednje primere previdno uporabljati ob upoštevanju izjem, navedenih v besedilu.

16. primer: Predelava aluminija kot primer predelave kovine

Primer predelave aluminija prikazuje točko prehoda pri predelavi boksita v končne aluminijaste proizvode. Upoštevajte, da se lahko pri predelavi drugih kovin (na primer železo/jeklo) pokažejo različne točke prehoda. Slika v nadaljevanju prikazuje različne stopnje predelave in ustrezen status surovine.

Slika 6: Prehod od boksita do končnih aluminijastih proizvodov

Točka prehoda od zmesi⁵⁵ do izdelka je določena med valjanimi ingoti in pločevino, iztiskanimi ingoti in profili ter aluminijevo zlitino in ulitki iz zlitine. Postopek odločanja, ki ga podpirajo okvirna vprašanja od 6a do 6d v glavnem delu smernic, bi lahko bil, kot sledi.

⁵⁵ Prejšnji izraz je bil „pripravek“, kot na sliki.

Preglednica 13: Uporaba okvirnih vprašanj za različne faze predelave aluminija (del 1)

Predmet	Valjani in iztiskani ingot	Navitje/iztiskani profil	Končni proizvod, npr. prevlečena pločevina/končni proizvod
Vprašanje 6a: Ali ima predmet še kakšno drugo funkcijo razen nadaljnje predelave?	NE , potrebna je nadaljnja predelava, kot je rezanje ali kovanje, da se doseže dokončna funkcija.	DA , aluminijevi iztiskani profili se lahko pogosto neposredno uporabljajo v gradbeništvu. Upoštevajte, da morda druga navitja iz kovinske zlitine potrebujejo obsežno nadaljnjo predelavo in nimajo primerljive končne uporabe.	DA , prevlečena pločevina bi se lahko uporabila za izdelavo vozil. Spremenjeni iztiskani profili bi se lahko uporabili v več uporabah, kot so cevi ali, kadar so anodizirani, kot okvirji za okna in vrata.
Vprašanje 6b: Ali daje prodajalec predmet v promet in/ali je kupec zainteresiran za pridobitev tega predmeta zlasti zaradi njegove oblike/površine (in ne toliko zaradi njegove kemične sestave)?	NE , prodajalec/kupec valjanega ingota ponudi/pridobi določeno kemično sestavo. Oblika ingota določa naravo naslednje faze predelave (valjanje), vendar se ne šteje za pomembnejšo od kemične sestave.	Dvoumno.	DA , oblika in površina materiala sta za kupca običajno pomembnejši kot kemična sestava.
Vprašanje 6c: Ali se predmet nadalje predeluje le s postopkom „lahke predelave“, tj. brez velikih sprememb oblike?	NE , ingoti nimajo pred valjanjem/iztiskanjem nobene posebne oblike. Po valjanju/iztiskanju se znatno povečajo in imajo popolnoma drugačno obliko, ki se namenoma ustvari med postopkom.	DA , predelava navitij v pločevino in iztiskanih profilov v okvirje za vrata in okna je sestavljena iz korakov „lahke predelave“ (npr. rezanje, premazovanje). Materiali imajo pred postopkom in po njem bolj ali manj enako obliko.	Ni nadaljnje predelave.
Vprašanje 6d: Ali ostane kemična sestava predmeta pri nadaljnji predelavi enaka?	NE , kemična sestava se lahko spremeni med nadaljnjo predelavo materiala (npr. uporaba površinskih premazov).	NE , kemična sestava pločevine se lahko spremeni med nadaljnjo predelavo (npr. uporaba površinskih premazov).	Ni nadaljnje predelave.
Zaključek	snov/zmes	izdelek	izdelek

Vrste surovin v obliki polproizvodov iz kovine in zlitine, ki so podobne navitjem in profilom, so: palice, rezila (npr. rezana, strojno obdelana, stisnjena itn.), navitje (prevlečeno in neprevlečeno), iztiskani profili, filmi in vlakna, folije in trakovi, odkovki, plošče, cevi (lite, brezšivne in varjene), pribor za cevi, sintrani polproizvodi in končni

proizvodi, pločevina in trakovi (prevlečeni in neprevlečeni), tiskanine, žične palice in žice (prevlečene in neprevlečene).

V nadaljevanju sta obravnavana dva načina predelave aluminijastih ingotov, prikazanih na sliki 6 zgoraj, glede na mejo med stanjem zmesi in izdelka.

Aluminijeva zlitina – valjani ingoti – navitja

Valjani ingoti običajno nimajo funkcije končne uporabe, kar pomeni, da so običajno zmesi. Nejasno in od primera odvisno je, ali ima navitje končno funkcijo. V vsakem primeru je potreben postopek rezanja ali kovanja, da se doseže končna funkcija. Ker se to na splošno obravnava kot lahka predelava, se to vprašanje nanaša na tuljavo, ki je izdelek.

Zanimanje kupca/prodajalca za kemično sestavo proti obliki/površini se na splošno spremeni med ingoti in navitjem/profilom. Čeprav je sestava pomembna za kakovost materiala, se kupec osredotoča zlasti na obliko predmetov. Pri valjanih ingotih je oblika pomembna (določa naslednjo fazo predelave), vendar običajno ni pomembnejša od kemične sestave. To nakazuje, da je ingot zmes, navitje pa običajno izdelek.

Medtem ko valjani ingoti določajo le vrsto predelave, v katero se v naslednjem koraku uvrsti surovina, pa oblika navitja že določa, da je iz nje mogoče izdelati le pločevino. Proces valjanja na različne načine močno spremeni obliko ingotov. Z rezanjem/kovanjem in nadaljnjo predelavo navitja se spremeni le osnovna oblika, kar se lahko šteje kot lahka predelava. „Lahka predelava“ v sektorju zajema na primer rezanje, vrtanje, perforacijo, obdelavo površine, nanašanje premazov itn., vendar izključuje procese, kot so taljenje, iztiskanje, sintranje itn., pri katerih se nastala oblika uniči ali občutno spremeni. To kaže, da se je stanje surovine spremenilo med procesom valjanja v pločevino/navitje.

Osnovna kemična sestava materiala (aluminijeva zlitina) se med celotnim procesom ni spremenila, čeprav se lahko z nanašanjem premazov ali obdelavo površine (npr. anodiziranje) ali mazanjem (npr. podmazovanje, oljenje) dodajo snovi/zmesi. V tem primeru to vprašanje ni koristen pokazatelj, ker ne daje jasne slike o statusu surovine.

Aluminijeva zlitina – iztiskani ingoti – iztiskani profili

Že iz prvega vprašanja je nedvoumno jasno, da iztiskani profili nimajo funkcije končne uporabe in so zato zmesi, medtem ko je za iztiskane profile, ki se lahko uporabljajo neposredno za izpolnjevanje določene funkcije, jasno, da so izdelki.

Zanimanje kupca/prodajalca za kemično sestavo proti obliki/površini je pri ingotih na splošno drugačno kot pri profilih. Oblika iztiskanih ingotov ni pomembna za iztiskani profil, zato je lahko za kupca ingotov zanimiva le kemična sestava materiala. To jasno kaže, da so ingoti zmesi.

Proces iztiskanja na različne načine močno spremeni obliko ingotov, pri čemer je spremenjena osnovna oblika edini rezultat faz predelave iztiskanih profilov. To kaže, da bi morala biti točka prehoda materiala po procesu iztiskanja. Osnovna kemična sestava materiala (aluminijeva zlitina) se med celotnim procesom ni spremenila, čeprav se lahko z nanašanjem premazov ali obdelavo površine (npr. anodiziranje) ali mazanjem (npr. podmazovanje, oljenje) dodajo snovi/zmesi. Vprašanje tudi v tem primeru ni v pomoč pri določanju točke prehoda.

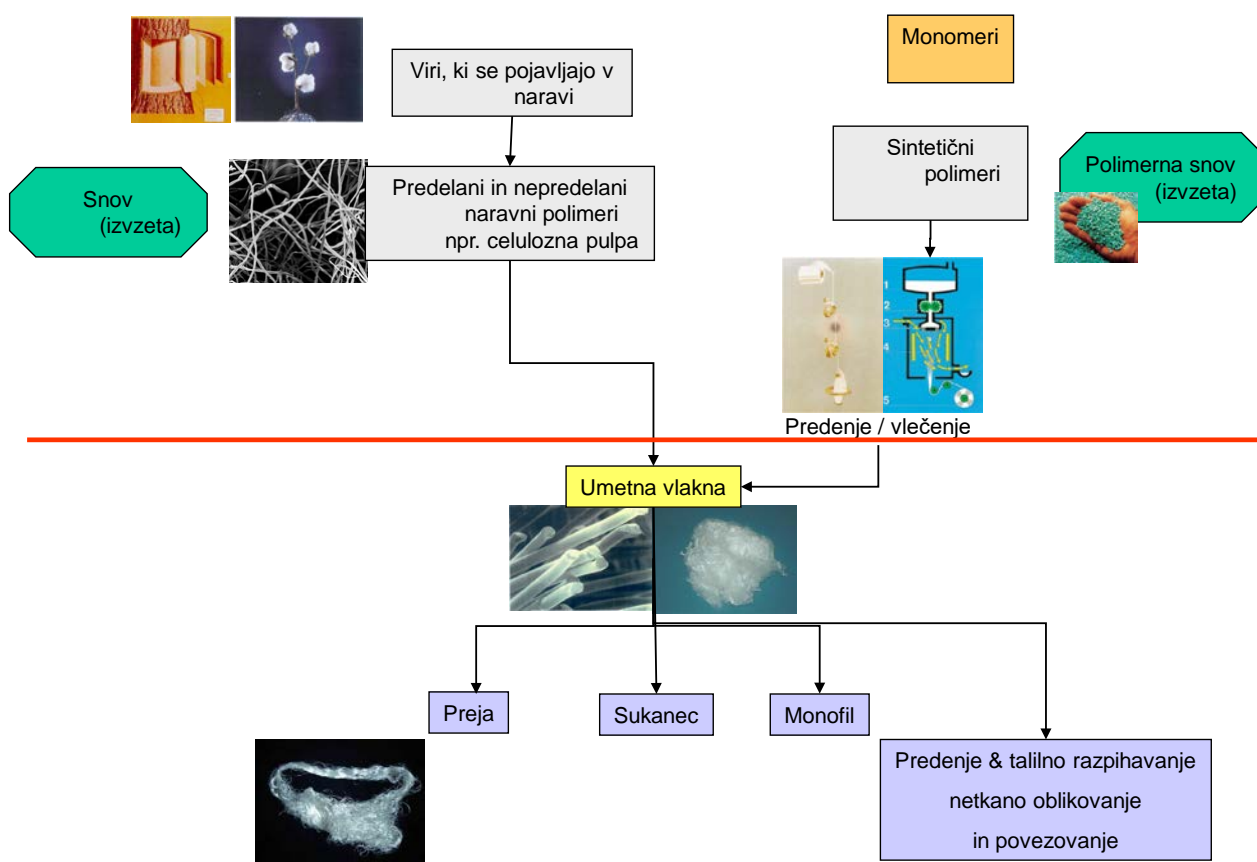
Preglednica 14: Uporaba okvirnih vprašanj za različne faze predelave aluminija (del 2)

Predmet	Ingot iz zlitine za pretaljevanje	Ulitek iz zlitine	končni aluminijasti proizvod
Vprašanje 6a: Ali ima predmet še kakšno drugo funkcijo razen nadaljnje predelave?	NE.	DA.	DA, končni aluminijasti proizvodi se uporabljajo pri izdelavi vozil, gospodinjstskih aparatov in, kadar so anodizirani, v arhitekturi in gradbeništvu.
Vprašanje 6b: Ali daje prodajalec predmet v promet in/ali je kupec zainteresiran za pridobitev tega predmeta zlasti zaradi njegove oblike/površine (in ne toliko zaradi njegove kemične sestave)?	NE, prodajalec/kupec zlitine, ki pretaljuje ingote, raje ponudi/pridobi določeno kemično sestavo kot določeno obliko. Oblika ingota ne določa narave naslednjih faz predelave (taljenje in vlivanje).	DA, kupca zanima ulitek iz zlitine (vlivanje), ki že ima osnovno obliko. Kemična sestava je (običajno) manj pomembna od oblike/površine.	DA, oblika in površina materiala sta za kupca običajno pomembnejši kot kemična sestava.
Vprašanje 6c: Ali se predmet nadalje predeluje le s postopkom „lahke predelave“, tj. brez velikih sprememb oblike?	NE, ko se oblika ingotov iz zlitine, ki pretaljujejo, med procesom taljenja popolnoma izgubi, ingoti nimajo nobene posebne oblike. Po vlivanju nastane popolnoma drugačna oblika, ki se med procesom namenoma ustvari.	DA, predelava ulitkov iz zlitine (vlivanje) v končne proizvode je sestavljena npr. iz mletja, vrtanja, obdelave površine. Materiali imajo pred postopkom in po njem bolj ali manj enako obliko.	Ni nadaljnje predelave.
Vprašanje 6d: Ali ostane kemična sestava predmeta pri nadaljnji predelavi enaka?	NE, kemična sestava ingota iz zlitine se med pretaljevanjem ne spremeni, vendar se pozneje kemična sestava ulitka iz zlitine (vlivanje) lahko spremeni med nadaljnjo predelavo (npr. anodiziranje).	NE, kemična sestava ulitka iz zlitine (vlivanje) se lahko med nadaljnjo predelavo spremeni (npr. anodiziranje).	Ni nadaljnje predelave.
Zaključek	snov/zmes	izdelek	izdelek

Vrste surovin, ki so podobne ulitku iz aluminijeve zlitine, so: ulitki (npr. centrifugalno, tlačno, precizijsko litje, litje v pesek itn.), oblike, ki nastanejo pri zveznem litju (npr. palice, drogovi, grobo valjani bloki, okrogli profili, debele plošče). Končni sklep o statusu materiala se običajno sprejme po obravnavi vsakega primera posebej.

17. primer: Predelava tekstila in netkanih materialov

Upoštevajte, da tega primera ni mogoče neposredno uporabljati za vse vrste (umetnih) vlaken; obstajajo na primer velike razlike med umetnimi mineralnimi vlakni in sintetičnimi polimeri. Na sliki so prikazane različne faze in metode predelave, ki se uporabljajo v tekstilni industriji in industriji netkanih tkanin. Ne glede na vrsto surovine (sintetični ali naravni material) se šteje faza predelave „umetna tekstilna in netkana vlakna“ kot izdelek. Zato se vsa nadaljnja predelava obravnava kot predelava izdelkov.

Slika 7: Prehod od surovin do končnih tekstilnih/netkanih proizvodov

Preglednica 15: Uporaba okvirnih vprašanj za različne faze predelave tekstila/netkanih proizvodov

Predmet	Sintetični polimer	Umetna vlakna	Vlečna vrv
Vprašanje 6a: Ali ima predmet še kakšno drugo funkcijo razen nadaljnje predelave?	NE.	DA, umetna vlakna je na primer mogoče uporabiti kot material za polnjenje blazin ali zobne nitke.	DA, vlečne vrvi imajo različne funkcije.
Vprašanje 6b: Ali daje prodajalec predmet v promet in/ali je kupec zainteresiran za pridobitev tega predmeta zlasti zaradi njegove oblike/površine (in ne toliko zaradi njegove kemične sestave)?	NE, pri polimerih je jasno, da je zanimiva njihova kemična narava in ne oblika.	DA, oblika in površina materiala sta za osebo, ki pridobiva umetna vlakna, običajno pomembnejši.	DA, za kupca je oblika vlečne vrvi pomembnejša kot kemična sestava.
Vprašanje 6c: Ali se predmet nadalje predeluje le s postopkom „lahke predelave“, tj. brez velikih sprememb oblike?	NE, polimer še nima posebne oblike. S predenjem/vlečenjem se izdelujejo vlakna, ki imajo obliko („premer“), ki namenoma nastaja med predelavo.	DA, vlakna imajo pred predelavo že določeno obliko, ki se v naslednjih fazah predelave, kot so rezanje, zvijanje, končna obdelava, nadalje razvija. Samo vlakno obstaja v enakem stanju, samo da je bilo prej „zamotano“.	Ni nadaljnje predelave.
Vprašanje 6d: Ali ostane kemična sestava predmeta pri nadaljnji predelavi enaka?	NE, sestava se spremeni pred iztiskanjem (dodatki, navzkrižno sekcioniranje).	DA, kemična sestava umetnih vlaken se lahko spremeni, da se izboljša primernost za predelavo, ali z barvanjem. Vendar ostane osnovna sestava vlaken enaka.	Ni nadaljnje predelave.
Zaključek	snov/zmes	izdelek	izdelek

Na prvo vprašanje glede umetnih vlaken je lahko odgovor za nekatere uporabe nedvoumen, ker funkcija umetnih vlaken ni nadaljnja predelava, medtem ko je nadaljnja predelava za druge uporabe glavna funkcija. Zato je vlakno načeloma že lahko izdelek. Isto velja za vlečno vrv.

Kupca umetnih vlaken običajno najbolj zanima, da pridobi material z določeno obliko in ne določeno sestavo. Dejstvo, da je mogoče vlakna z različno sestavo med seboj zamenjati, je še en pokazatelj, kako pomembne so fizikalne lastnosti.

Kupca vlečne vrvi nedvomno bolj zanima oblika vlečne vrvi kot njena kemična sestava.

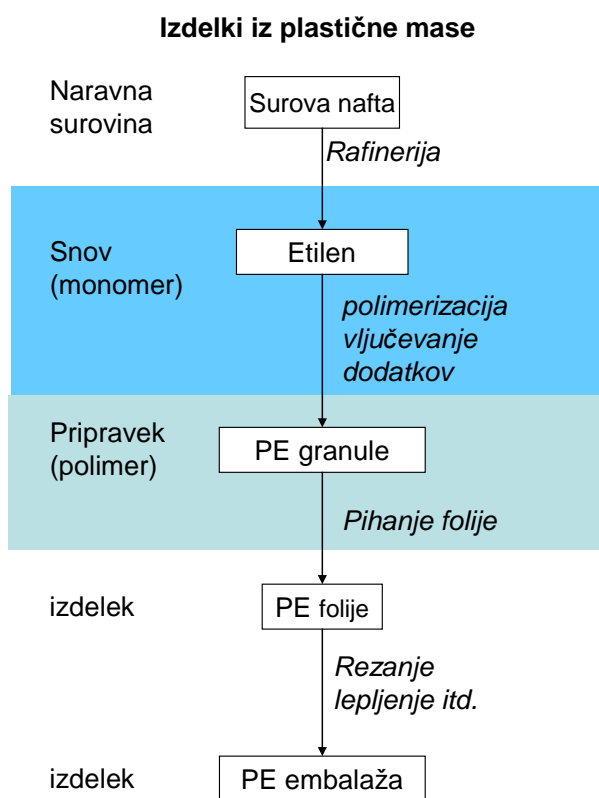
Vrsta iztiskanja/vlečenja določa premer vlakna, zato se oblika vlakna dokončno izdela v fazi predelave. V tej fazi se oblikujejo tudi druge lastnosti, kot so moč, raztezek in krčenje. Umetna vlakna se „združujejo“ v različnih procesih in oblikujejo končne proizvode, kot je vlečna vrv. Ti procesi so večinoma mehanski in ne spremenijo osnovne zgradbe vlakna, ampak vlakna le združujejo v večje enote.

Osnovna kemična sestava polimera se lahko spremeni po iztiskanju/vlečenju pri različnih vrstah predelave (odvisno od vrste nadaljnje predelave).

Primer kaže, da lahko stopnja, na kateri oblika in površina določita funkcijo, nastopi zelo zgodaj med predelavo surovin. Poleg tega je oblika zelo pomembna fizikalna lastnost vlakna, ker se celotna oblika med nadaljnjo predelavo bistveno ne spreminja.

18. primer: Predelava polimerov

V industriji predelave polimerov se prehodna točka od zmesi do izdelka določi po pretvorbi polimernih peletov. Proces konverzije je tisti, ki preoblikuje zmes v izdelek. Slika prikazuje primer proizvoda/procesa, ki se lahko šteje kot značilni primer za industrijo predelave polimerov, zato predstavlja tudi druge procese, kot so kalandiranje, brizgalno vlivanje itn.

Slika 8: Prehod od surove nafte do plastičnih proizvodov

Preglednica 16: Uporaba okvirnih vprašanj za različne faze predelave polimerov

Predmet	Polimerni peleti	PE-folija	PE-embalaža
Vprašanje 6a: Ali ima predmet še kakšno drugo funkcijo razen nadaljnje predelave?	NE.	DA, možna je neposredna uporaba kot embalaža, tudi brez nadaljnje predelave.	DA, embalaža.
Vprašanje 6b: Ali daje prodajalec predmet v promet in/ali je kupec zainteresiran za pridobitev tega predmeta zlasti zaradi njegove oblike/površine (in ne toliko zaradi njegove kemične sestave)?	NE, pretvornik izbira polimerne pelete glede na njihovo kemično sestavo. Oblika ni pomembna.	DA, kupca folije najbolj zanima njena oblika. Folije z različno kemično sestavo je mogoče uporabiti za številne funkcije.	DA.
Vprašanje 6c: Ali se predmet nadalje predeluje le s postopkom „lahke predelave“, tj. brez velikih sprememb oblike?	NE, enota pretvorbe povzroča namerno izdelavo oblike polimernega materiala, ki določa njegovo funkcijo.	DA, z nadaljnjo predelavo se ne spremeni oblika, ampak le prilagodi.	Ni nadaljnje predelave.
Vprašanje 6d: Ali ostane kemična sestava predmeta pri nadaljnji predelavi enaka?	NE, pred iztiskanjem se dodatki zamešajo v surovino, da se pridobijo določene funkcionalnosti.	DA, kemična sestava same folije se med nadaljnji fazami predelave ne spremeni, možno pa je tiskanje na folijo.	Ni nadaljnje predelave.
Zaključek	snov/zmes	izdelek	izdelek

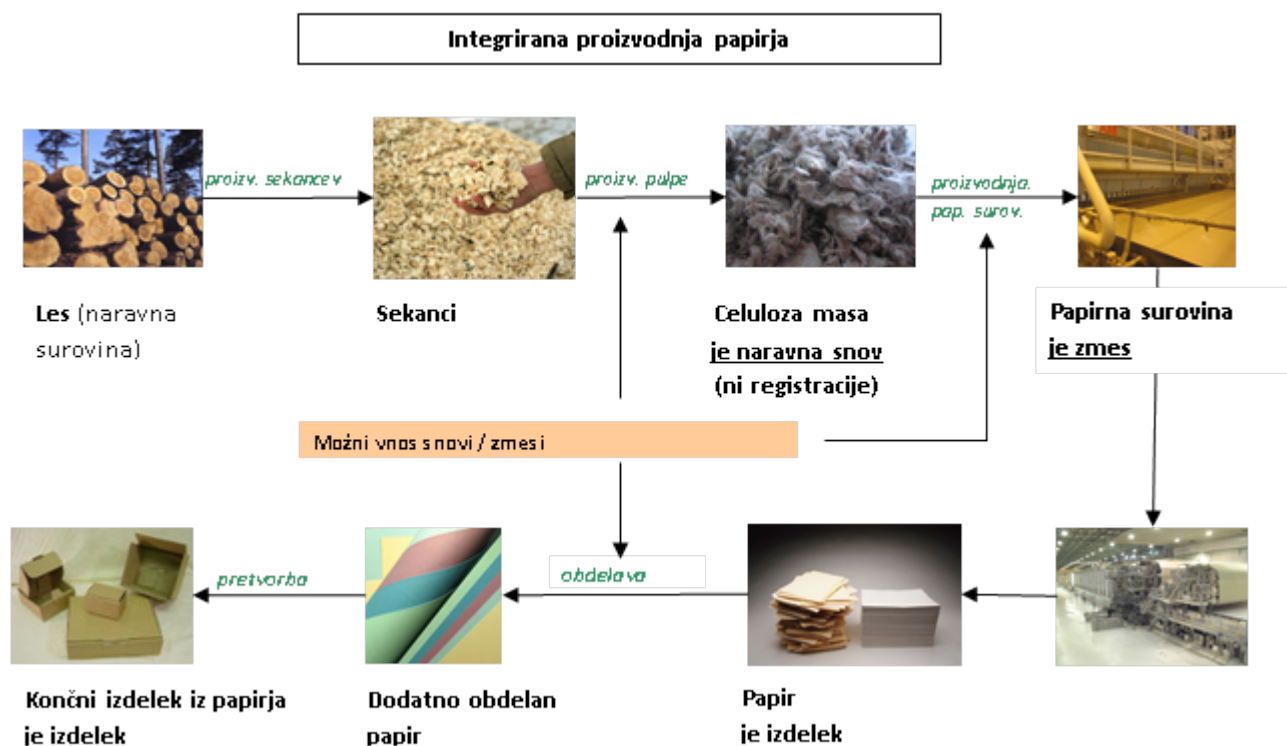
Ker polimerni peleti še nimajo funkcije končne uporabe, jo imajo verjetno pretvorjeni materiali. V navedenem primeru je mogoče PE-folijo uporabiti neposredno za embalažo, lahko pa se tudi uporabi in spremeni pri nadaljnji predelavi.

V enoti pretvorbe se spremenita zgradba in oblika polimernih spojin. V materialu, ki nastane, se oblika in zgradba ohranita med nadaljnjo predelavo.

Za polimerni sektor to pomeni, da procesi, ki na primer vključujejo, vendar ne izključno, iztiskanje cevi, pihanje folije, pihanje plastike, oblikovanje pločevine, rotacijsko litje, penjenje, vlivanje s stiskanjem, predenje vlaken ali razrezovanje traku, kalandiranje, nanos premazov ali vbrižgavanje plastike, označujejo „rdečo linijo“ med zmesjo in izdelkom.

19. primer: Predelava papirja

Točka prehoda od zmesi do izdelka je med zalogo in sušenim papirjem.

Slika 9: Primer splošne točke prehoda od lesa do izdelkov iz papirja

Preglednica 17: Uporaba okvirnih vprašanj za različne faze predelave papirja

Predmet	Papirna kaša	Papir	Razglednica
Vprašanje 6a: Ali ima predmet še kakšno drugo funkcijo razen nadaljnje predelave?	NE.	DA , lahko se uporabi npr. kot embalaža.	DA.
Vprašanje 6b: Ali daje prodajalec predmet v promet in/ali je kupec zainteresiran za pridobitev tega predmeta zlasti zaradi njegove oblike/površine (in ne toliko zaradi njegove kemične sestave)?	NE , papirna kaša je večinoma tekoča in zato še nima oblike in površine.	DA , za kupca je najpomembnejša oblika papirja.	DA.
Vprašanje 6c: Ali se predmet nadalje predeluje le s postopkom „lahke predelave“, tj. brez velikih sprememb oblike?	NE , po odstranjevanju vode/sušenju dobi papirna kaša prvič določeno obliko in površino.	DA , nadaljnja predelava (tukaj: rezanje, tiskanje) ne spremeni osnovne oblike. Kljub temu, da se oblika in površina spremenita, lastnosti „papirja“ že določajo funkcijo.	Ni nadaljnje predelave.
Vprašanje 6d: Ali ostane kemična sestava predmeta pri nadaljnji predelavi enaka?	NE , lahko se dodajo kemikalije.	DA , snovi se lahko dodajo le obdelavo površine, lepljenjem itn.	Ni nadaljnje predelave.
Zaključek	snov/zmes	izdelek	izdelek

Papir, pridobljen iz papirniškega stroja, bi že lahko imel funkcijo končne uporabe, npr. embalaža ali material za polnjenje. Čeprav se papir nadalje predeluje, da bolje izpolni določen namen, ima, poleg tega da je surovina za nadaljnjo predelavo, že funkcijo.

Papir, iz katerega se je odstranila voda, je prva faza surovine, ki ima določeno obliko in površino. Nobena prejšnja proizvodna faza surovine torej ne more predstavljati stanja izdelka.

Nadaljnja predelava papirja lahko občutno spremeni celotno obliko papirja. Kljub temu pa se zasnova ne spremeni.

Dodatek 5. Nasveti za lažje izpolnjevanje zahtev za snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih

Ta dodatek dopolnjuje poglavji 3 in 5 teh smernic. Vsebuje predloge za pristope in primere za premagovanje težav, do katerih lahko pride pri ugotavljanju, katere snovi s seznama kandidatnih snovi bi lahko vsebovali izdelki, ki so vgrajeni v kompleksne predmete.

Glavni cilj teh pristopov in nasvetov so zelo kompleksni predmeti. Vendar se lahko uporabljajo tudi za preprostejše kompleksne predmete in celo za (posamezne) izdelke.

Oceno zahtev za snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih je treba vedno opraviti posamično za vsak izdelek v kompleksnem predmetu, zlasti je odvisna od načina, kako so bili izdelki povezani ali združeni. Načela, navedena v poglavju 3 za preproste scenarije, se lahko uporabljajo za najpreprostejše in najkompleksnejše predmete.

Določanje prisotnosti in koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi v vseh izdelkih, povezanih ali združenih v zelo kompleksnem predmetu, je lahko zahtevno, če je število izdelkov veliko, zlasti za uvoznike. Treba je tudi omeniti, da lahko v teh primerih določanje in razločevanje vseh izdelkov predstavlja izziv. Da bi udeleženci pridobili potrebne informacije za izpolnjevanje svojih obveznosti, bodo morda morali glede na primer in položaj v dobavni verigi uporabiti pristop „od spodaj navzgor“ (tj. od najpreprostejših sestavin – izdelkov ali najpreprostejših kompleksnih predmetov – do zelo kompleksnih predmetov) ali pristop „od zgodaj navzdol“ (tj. od zelo kompleksnih predmetov do najpreprostejših sestavin) ali kombinacijo obeh za vse izdelke, vgrajene v takšen predmet.

Izdelovalci izdelkov in uvozniki ter drugi dobavitelji izdelkov bodo zaradi izpolnjevanja zahtev na podlagi uredbe REACH za snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih, kadar so izdelki povezani ali združeni, sami izbrali najboljši pristop, prilagojen za posamezni primer. Priporoča se, da se uporabljeni pristopi in osnovni razmisleki vedno dokumentirajo, tako da lahko vsak udeleženeec, ki ima določeno nalogo, utemelji svoje zaključke strankam in nacionalnim izvršilnim organom.

Pristop k določanju, kateri izdelki lahko vsebujejo določene snovi s seznama kandidatnih snovi

Namen tega pristopa je povezati morebitno prisotnost določenih snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih prek materialov, ki so bili uporabljeni za izdelavo teh izdelkov. Informacije o tem, katere snovi bi lahko vseboval določen material, so na voljo v nekaterih javnih virih, vključno z informacijami na portalu agencije ECHA za razširjanje informacij ali drugimi nasveti na spletišču agencije ECHA. Ti viri informacij lahko pomagajo udeležencem pri določanju, za katere snovi s seznama kandidatnih snovi je bolj verjetno, da bodo prisotne v izdelku, ki vsebuje te materiale.

Ta pristop bi lahko pomagal dobaviteljem izdelkov (v EU in zunaj EU), zlasti uvoznikom in izdelovalcem izdelkov v EU:

- zmanjšati število snovi s seznama kandidatnih snovi, ki bi lahko bile vključene v materiale, ki se uporabljajo v njihovih izdelkih, in bolje oceniti verjetnost njihove prisotnosti ali odsotnosti;
- pridobiti informacije o možnih razponih koncentracij za snovi s seznama kandidatnih snovi v takšnih materialih, kar bi pomagalo pri ocenjevanju količine, ki je lahko prisotna v izdelku;
- osredotočiti ali usmeriti komunikacijo v dobavni verigi in/ali kemijske analize.

Ta pristop je sestavljen iz naslednjih korakov:

Korak 1: Poiščite snov, ki vzbuja veliko zaskrbljenost in je vključena na seznam kandidatnih snovi ali ki bi jo lahko dodali na ta seznam.

Za ta korak glejte podpoglavje 3.1 teh smernic.

Korak 2: Določite vse izdelke (npr. v zelo kompleksnem predmetu) ter poiščite sestavo izdelkov in materialov, uporabljenih pri izdelavi teh izdelkov.

Te osnovne informacije se zahtevajo od dobavitelja(ev) izdelka(ov). Določanje materialov, iz katerih so narejeni zadevni izdelki, se lahko izvaja na različnih ravneh granularnosti glede na informacije, zbrane od dobaviteljev izdelka ali z drugimi sredstvi. Opredeljeni materiali se lahko razdelijo v skupine (npr. plastika, kovine, tekstil itn.) in podskupine (npr. za plastične materiale: polietilen (PE), polipropilen (PP), polikarbonat (PC) polivinilklorid (PVC), polistiren (PS), akrilonitril-butadien-stiren (ABS), poliestri, poliuretani, najloni, epoksi smole itn.; za tekstil: sintetična vlakna, naravna vlakna itn.).

Korak 3: Preverite, katere snovi s seznama kandidatnih snovi se bodo verjetno uporabile v materialih, iz katerih so narejeni zadevni izdelki.

Po določitvi materialov, ki jih vsebujejo zadevni izdelki v prejšnjem koraku, se v tem koraku ocenjuje, kateri izdelki verjetno vsebujejo snovi s seznama kandidatnih snovi – na podlagi uporabljenih materialov – in katere snovi lahko vsebujejo. V tej oceni dobavitelji izdelkov (v EU in zunaj EU) iščejo navedbe v razpoložljivih informacijah, vključno z informacijami na portalu agencije ECHA za razširjanje informacij, da material ne vsebuje določenih snovi (npr. zaradi agregatnega stanja snovi) ali katere snovi material verjetno vsebuje zaradi nameravane uporabe ali kot nečistote, ki so rezultat proizvodnega procesa.

Informacije, ki so uporabne za izvajanje ocene, lahko vključujejo:

- tehnično(e) funkcijo(e) snovi, ki je (so) potrebna(e) za doseganje posebne kakovosti ali funkcionalnosti materiala⁵⁶;
- določene snovi, o katerih so poročali, da so v materialu prisotne (npr. opredeljene z analitičnimi meritvami) ali odsotne (npr. na podlagi znanja v sektorju ali fizikalno-kemijskih lastnosti materiala in snovi s seznama kandidatnih snovi);
- glavne uporabe snovi in materialov v izdelkih⁵⁷;
- značilne razpone koncentracij snovi v materialu;
- regulatorni status snovi (tj. omejen v Prilogi XVII k uredbi REACH ali na podlagi pooblastila ali urejen v posebni zakonodaji za proizvode, npr. v direktivi o igračah).

Znanje o tem, kateri materiali se uporabljajo v določeni kategoriji izdelkov, je mogoče združiti z znanjem o tem, katere snovi s seznama kandidatnih snovi bi bilo mogoče uporabiti v takšnih materialih. Če na primer vemo, da je nek izdelek proizveden pretežno iz posebne plastike in da se v takšni plastiki uporablja poseben mehčalec, to pomaga odgovoriti na vprašanje, ali je ta mehčalec morda prisoten v izdelku.

Korak 4. Potrdite prisotnost ugotovljene snovi s seznama kandidatnih snovi v zadevnih izdelkih.

⁵⁶ Opredelitev in seznam tehničnih funkcij sta na voljo v [poglavju R.12 Opis uporabe Smernic za zahteve po informacijah in oceno kemijske varnosti](#).

⁵⁷ Na primer z uporabo deskriptorjev kategorije sektorja uporabe, kategorije kemičnega izdelka in/ali kategorije izdelka ali natančnejših informacij, ki so na voljo. Več informacij o deskriptorjih uporabe in o tem, kako se uporabe opišejo, je na voljo v [poglavju R.12 Opis uporabe Smernic za zahteve po informacijah in oceno kemijske varnosti](#).

Prisotnost snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih je mogoče potrditi tako, da se zahtevajo informacije po dobavni verigi navzgor in ocenijo informacije, ki jih zagotovijo dobavitelji, kot je razloženo v podpoglavju 5.1. Kemijsko analizo je mogoče uporabiti kot dopolnilni instrument k toku informacij v dobavni verigi, kot je razloženo v podpoglavju 5.2.

Pri izvajanju tega pristopa lahko pride do določenih težav. Lahko nastopijo na primer težave pri določanju snovi s seznama kandidatnih snovi, ki so prisotne kot nečistote iz procesa izdelave ali proizvodnje ali zaradi onesnaženja. Poleg tega se lahko uvozniki soočajo tudi s težavami pri uporabi nekaterih snovi s seznama kandidatnih snovi v uvoženih izdelkih, ki se v EU ne uporabljajo več pri proizvodnji ali izdelavi materialov ali izdelkov, tj. če ne poznajo preteklih uporab teh snovi.

20. primer: Pristop k določanju, kateri izdelki lahko vsebujejo določene snovi s seznama kandidatnih snovi – jakna

Podjetje s sedežem v Evropski uniji uvaža jakne, ki odbijajo vodo in madeže, dihajo in so lahke. Uvoznik jaken je dobil splošni opis jaken, vključno z informacijami o izdelkih in materialih tipične jakne svojega dobavitelja, ki nima sedeža v EU:

Ime izdelka	Material	Masa izdelka/kg
Zgornji sloj	100 % poliester	0,2
Notranji sloj	100 % poliester	0,05
Polnilo	91 % poliester, 9 % elasthan	0,1
Membrana	politetrafluoroetilen (PTFE)	0,025
3 zadrge (upoštevajo se le izdelki iz umetne mase, ne kovinski izdelki)	poliamid	0,015
4 sprimni trakovi	poliamid	0,005
8 gumbov	kovina	0,02
1 vrvica	poliester	0,005

Uvoznik želi vedeti, ali je možno, da vsebujejo izdelki, ki so vgrajeni v jakno, snovi s seznama kandidatnih snovi, da lahko ugotovijo svoje obveznosti sporočanja iz člena 33 uredbe REACH in morebitno obveznost prijave snovi s seznama kandidatnih snovi iz člena 7(2).

Z upoštevanjem zgoraj opisanih korakov lahko uvoznik izdelkov opredeli snovi s seznama kandidatnih snovi, ki so najverjetneje prisotne v različnih izdelkih, sestavljenih ali združenih v jakni, da lahko od svojega dobavitelja s sedežem zunaj EU zahteva nadaljnje ciljne informacije. Ti koraki sami po sebi ne potrjujejo prisotnosti snovi s seznama kandidatnih snovi.

V koraku 3 se uvoznik pri iskanju informacij osredotoči na snovi s seznama kandidatnih snovi, ki so običajno vsebovane v ali se uporabljajo pri:

- izdelavi oblačil/jaken, zlasti glede uporab jaken (npr. AC5, SU5 in PC34);
- proizvodnji ali predelavi materialov v zgornji tabeli, zlasti tistih z ustreznimi tehničnimi funkcijami, ki bodo verjetno zagotovili zahtevane lastnosti materialov (npr. pri poliesteru

proučuje tehnične funkcije, kot so mehčalec, stabilizator, sredstvo za dodelavo, protistatično sredstvo, sredstvo proti madežem, sredstvo za impregnacijo, pigment/barvilo).

Prav tako želi uvoznik vedeti, ali obstajajo snovi s seznama kandidatnih snovi, za katere je manj verjetno, da so prisotne v opredeljenem materialu. Uvoznik zato išče tudi informacije o snoveh s seznama kandidatnih snovi, za katere je manj verjetno, da so prisotne v teh materialih.

Ko je uvoznik združil vse zbrane informacije, je lahko sestavil sezname z zmanjšanim številom snovi s seznama kandidatnih snovi, ki bi lahko bile prisotne v različnih materialih, uporabljenih v izdelkih, ki jih vsebuje jakna (npr. približno 20 snovi s seznama kandidatnih snovi naj bi bilo prisotnih v izdelkih iz poliestrskih vlaken).

Zdaj lahko uvoznik jaken od svojega dobavitelja zunaj EU zahteva nadaljnje ciljne informacije.

S tem pristopom se število snovi s seznama kandidatnih snovi, za katere je bilo ugotovljeno, da bi jih zadevni izdelki lahko vsebovali, občutno zmanjša. Podjetja bi tako lahko prihranila čas in vire za komunikacijo z dobavitelji in strankami, zvišala raven zaupanja o skladnosti ter znižala stroške morebitnih kemijskih analiz in svetovanja.

Vendar je treba ta pristop uporabljati previdno. Rezultati pristopa le nakazujejo verjetnost, da določen material in zato tudi izdelek vsebujeta določene snovi s seznama kandidatnih snovi. Rezultate je treba povezati z nadaljnjimi informacijami, prejetimi od dobaviteljev, v skrajni sili pa jih je treba potrditi s kemijsko analizo. Dobavitelj izdelkov v EU je še vedno odgovoren za izdelke, ki jih daje na trg, ter za izpolnjevanje zahtev za snovi in izdelke iz uredbe REACH.

Določanje in razločevanje vseh izdelkov, ki so združeni ali sestavljeni v zelo kompleksni predmet

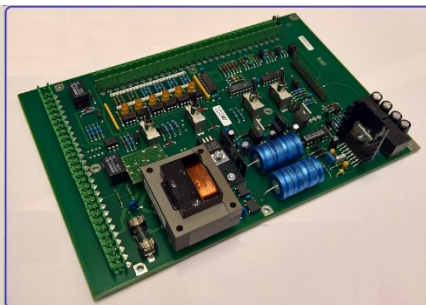
Določanje in razločevanje vseh izdelkov, ki so združeni ali sestavljeni v končne proizvode, kot so zračna plovila, avto ali elektronska oprema, je lahko zahtevna naloga, zlasti za uvoznike. Na primeru v nadaljevanju je prikazano, kako se ta naloga opravi za tiskano vezje.

21. primer: Izdelki, združeni ali sestavljeni v zelo kompleksni predmet – plošča tiskanega vezja

Opomba: Ta primer obravnava le glavna vprašanja, ki jih je treba obravnavati, in ni namenjen temu, da bi bil izčrpen.

Elektronika, kot so plošče tiskanega vezja, je običajno narejena iz velikega števila izdelkov, ki so združeni ali sestavljeni in za katere lahko veljajo zahteve za snovi s seznama kandidatnih snovi iz uredbe REACH. Nekateri izdelki, ki se uporabijo kot sestavni deli, so združeni (npr. zlepljeni, zvarjeni) z uporabo snovi in/ali zmesi.

Plošča tiskanega vezja je med drugim sestavljena iz ravne večplastne plošče s tiskanimi žicami, kondenzatorji, upori, tranzistorji, induktorji, diodami, mikroprocesorji, mikrovezji, ventilatorji in vijaki. Ti predmeti so pogosto pritrjeni skupaj z uporabo snovi/zmesi (npr. spajke, lepila). Plošča tiskanega vezja in dodani izdelki ter snovi/zmesi so sestavljeni iz številnih različnih materialov, npr. toge in mehke plastike, kovin, keramike, stekla itn.

Določanje in razločevanje izdelkov, ki so vgrajeni v ploščo tiskanega vezja

Plošča tiskanega vezja se izdelava z združevanjem ali povezovanjem številnih izdelkov. Veljavnost določb za snovi v izdelkih iz uredbe REACH je treba za vse te izdelke ocenjevati ločeno. Zaradi velikega števila izdelkov in dejstva, da so mnogi med njimi privarjeni in/ali prilepljeni na ploščo tiskanega vezja, lahko nastanejo težave pri določanju, kateri izdelek je obstajal kot izdelek že pred izdelavo plošče tiskanega vezja.

Najbolj uporaben način za določanje izdelkov, vgrajenih v ploščo tiskanega vezja, je sledenje nazaj v dobavni verigi do točke, ko se je ena snov ali zmes oziroma več snovi ali zmesi pretvorilo v izdelek in/ali je bilo vgrajenih v izdelek ali kompleksni predmet (npr. premaz, lepilo).

Če takšno določanje glede na razpoložljive informacije ni mogoče, lahko uvoznik v EU ali izdelovalec v EU uporabi druga praktična pravila, s katerimi poskusi določiti vsak izdelek v plošči tiskanega vezja.

Zadevni udeleženec lahko na primer upošteva vse, kar je navedeno v nadaljevanju:

- (a) izdelke in kompleksne predmete, ki jih je mogoče fizično razstaviti ali ločiti; nato to stori na enak način za vsak kompleksni predmet posebej, dokler niso določeni vsi izdelki;
- (b) predmete, ki so že bili izdelki (ne snovi ali zmesi), preden so bili sestavljeni ali združeni v ploščo tiskanega vezja (vključno s tistimi, ki jih ni več mogoče fizično razstaviti ali ločiti);
- (c) materiale, ki so bili vgrajeni v izdelke ali kompleksne predmete z uporabo snovi ali zmesi (npr. premazi, lepila, spajke).

Ta pristop lahko sproži nadaljnjo komunikacijo z dobavitelji navzgor v dobavni verigi. Da bi pridobili potrebne informacije za zagotovitev skladnosti, je treba slediti ustrezni(m) dobavni(m) verigi(am), kot je navedeno zgoraj.

Načela iz poglavja 3 veljajo za uporabo snovi s seznama kandidatnih snovi ali zmesi, ki vsebujejo snovi s seznama kandidatnih snovi, vgrajene v ploščo tiskanega vezja ali drug izdelek ali kompleksni predmet v tej plošči.

Udeleženci v EU, ki ploščo tiskanega vezja le sestavljajo, načeloma dobijo ustrezne informacije od dobaviteljev glede na njihove obveznosti, ki izhajajo iz uredbe REACH (npr. člen 31 ali 32 za snovi ali zmesi, člen 33(1) za izdelke). Uvozniki plošč tiskanega vezja morajo zagotoviti, da dobijo dovolj informacij za izpolnjevanje svojih obveznosti sporočanja in prijave (npr. v okviru pogodb z dobavitelji, ki nimajo sedeža v EU).

Plošča tiskanega vezja zajema številne izdelke in kompleksne predmete. Kondenzatorji, pritrjeni skozi odprtino, so primeri takšnih kompleksnih predmetov v plošči tiskanega vezja.

Kondenzatorje, pritrjene skozi odprtino, izdelovalec plošč tiskanega vezja zavari ali prilepi na ploščo tiskanega vezja. Kondenzator je na primer sestavljen iz prevodnikov,

dielektrike, priključkov, žic in ohišja.

Zgoraj opisani pristop za ploščo tiskanega vezja se lahko uporablja na primer za kondenzator, zlasti za opredelitev vseh izdelkov, ki so vanj vgrajeni. Izdelovalec plošče tiskanega vezja v EU, ki uporablja ta pristop, mora od svojega dobavitelja pridobiti ustrezne informacije o sestavinah kondenzatorja. Uvoznik kondenzatorja lahko od svojega dobavitelja, ki nima sedeža v EU, pridobi ustrezne informacije o sestavinah kondenzatorja (in po možnosti o tem, kako je bil proizveden).

Da bi uvoznik v EU ali izdelovalec v EU plošče tiskanega vezja izpolnila obveznosti sporočanja in prijave v zvezi s kondenzatorjem, morata pridobiti informacije o prisotnosti snovi s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji nad 0,1 % m/m v izdelkih, vgrajenih v kondenzator v skladu z načeli iz poglavja 3. Poleg tega se lahko, kadar je to izvedljivo v praksi, uporabljajo pristopi, določeni v poglavju 5.

Kar je navedeno zgoraj za kondenzator, velja za vse druge kompleksne predmete (npr. tranzistor, mikroprocesor, ventilator) v plošči tiskanega vezja.

Dodatek 6. Ponazoritveni primeri za preverjanje, ali veljajo zahteve iz členov 7 in 33

Ta dodatek vsebuje primere, s katerimi bi na bolj splošen način zajeli več vprašanj. Prikazujejo, kako naj se uporabljajo različni koraki v shematskem prikazu na sliki 1 v podpoglavju 1.2. (in končno, kako naj se uporabljajo smernice) za preverjanje zahtev za registracijo iz člena 7(1) uredbe REACH (primer 22) ter zahtev za sporočanje in prijavo iz členov 7 in 33 (primer 23). Upoštevajte, da je treba oceno zahtev za snovi v izdelkih vedno izvajati za vsak primer posebej.

22. primer: Odišavljene otroške igrače

Odišavljene otroške igrače v tem primeru so izdelki (ne kompleksni predmeti) in vsebujejo dišavne snovi z namernim sproščanjem. Primer je izbran za prikaz, kako lahko uvoznik izdelkov oceni, ali veljajo obveznosti registracije, in ovrednoti informacije, prejete od dobavitelja, ki nima sedeža v EU, o snoveh, ki jih vsebuje uvoženi izdelek dobavitelja, ki nima sedeža v EU.

Informacije, prejete od dobavitelja, ki nima sedeža v EU:

- informacije o vsebini snovi, ki naj bi se sprostile: (a) odišavljena igrača z vonjem po limoni vsebuje d-limonen (dišava); (b) v dišavni zmesi, ki je namenjena sproščanju, ni snovi s seznama kandidatnih snovi.

Predvideva se naslednje:

- uvoz na leto: 1 milijon odišavljenih igrač;
- masa igrače (izdelek), ki vsebuje dišečo zmes: 20 g;
- ni informacij o registraciji;
- ni informacij o prisotnosti snovi s seznama kandidatnih snovi v igrači poleg tistih o dišeči zmesi.

Identifikacija snovi

Za pridobivanje informacij o snoveh, ki naj bi se sprostile iz odišavljenih igrač z vonjem po limoni (izdelek), opravi uvoznik naslednje analize:

- 1 Analizo dišeče snovi.
- 2 Za analizo sproščanja se igrača z vonjem po limoni pregleda s preskušanjem emisij.
- 3 Presejanje organskih spojin, ki jih je mogoče ekstrahirati, z GC/MS⁵⁸.

Pri analizi dišav je bilo odkritih skupno 11 dišečih snovi; imena snovi ter številki ES in CAS je mogoče določiti. Med preskušanjem emisij se različne spojine odkrijejo in opredelijo z imenom snovi. Med presejanjem glede spojin, ki jih je mogoče ekstrahirati, se poimensko določi le ena snov. Številki ES in CAS se poiščeta na [portalu agencije ECHA za razširjanje informacij](#) na spletišču agencije ECHA in v drugih javnih zbirkah podatkov o toksikoloških podatkih. Razvrstitev se poišče v [popisu razvrstitev in označitev](#)⁵⁹ agencije ECHA. Primer obravnava dišečo snov d-limonen.

Informacije o koncentraciji snovi (d-limonen)

Koncentracija d-limonena je bila opredeljena v igračah. Razvrstitev je bila pridobljena v

⁵⁸ GC/MS – plinska kromatografija/masna spektrometrija

⁵⁹ Ali v preglednici usklajenih vnosov v Prilogi VI k uredbi CLP, ki je na voljo na naslovu: <https://echa.europa.eu/sl/information-on-chemicals/annex-vi-to-clp>.

[popisu razvrstitev in označitev](#) agencije ECHA.

Informacije o d-limonenu v igračah

Identifikatorji snovi	Usklajena razvrstitev	Koncentracija v igrači (mg/kg) ⁶⁰
<p>Ime: d-limonen Št. ES 227-813-5 Št. CAS 5989-27-5 Indeksna št. 601-029-00-7</p>	<p>vnet. tekoč. 3; H226 draženje kože 2; H315 povzročitelj preobčutljivosti kože 1; H317 akutno strup. za vodno okolje 1; H400 kronično strup. za vodno okolje 1; H410</p>	800

Informacije o uporabljeni količini d-limonena

Količino d-limonena v odišavljenih igračah je mogoče izračunati kot količino v vsaki igrači (800 mg/kg × 0,02 kg/igrača = 16 mg/igrača), pomnoženo s številom igrač, ki se uvozijo na leto (1 milijon igrač/leto). Letna količina d-limonena v uvoženih igračah je 16 kg/leto, kar je pod 1 t/leto.

Uvoznik lahko izračuna tudi, koliko igrač lahko uvozi, preden doseže prag 1 t/leto za d-limonen. To številko je mogoče izračunati tako, da se količinski prag za snov deli s količino te snovi v posameznem izdelku v tonah na izdelek. V tem primeru je (1 t/leto)/(16 × 10⁻⁹ t/igrača) = 62,5 × 10⁶ igrač/leto, kar pomeni, da lahko uvoznik uvozi 62,5 milijona igrač na leto, preden doseže prag 1 t/leto za d-limonen, kar povzroči obveznosti registracije.

Polje 8

Največje število izdelkov, ki se lahko uvozi (ali izdela), preden je dosežen količinski prag 1 t/leto ($n_{maks. izdelkov}$) za snov, ki naj bi se sprostila iz izdelkov, kar povzroči obveznost registracije, se lahko izračuna tudi z enačbo v nadaljevanju.

$$n_{max\ articles} = \frac{1/a}{Conc_{subst.\ in\ article} \times m_{article\ unit} [t/article]} \quad (9)$$

$n_{max\ articles}$
 $Conc_{subs.\ in\ article}$
 $m_{article\ unit}$
 $t/article$

$n_{maks.\ izdelkov}$
 $Konc.\ snovi\ v\ izdelku$
 $m_{enote\ izdelka}$
 $t/izdelek$

Pri tem velja:

$Konc.\ snovi\ v\ izdelku$: masni delež snovi, ki naj bi se sprostila, v izdelku;

$m_{enote\ izdelka}$: masa enega izdelka [t/izdelek].

V tem primeru:

⁶⁰ V skladu z Direktivo 2009/48/ES o varnosti igrač je treba, kadar se igrači doda d-limonen ali njegove sestavine v koncentracijah, višjih od 100 mg/kg, ime te snovi navesti na igrači, pritrjeni etiketi, embalaži ali priloženem letaku.

$$n_{\max \text{ toys}} = \frac{1/a}{\text{Conc}_{\text{subst. in toy}} \times m_{\text{toy unit}} [t/\text{toy}]} = \frac{1}{(800 \times 10^{-6}) \times (20 \times 10^{-6})} = 62.5 \times 10^6 \text{ igrače/leto,}$$

$n_{\max \text{ articles}}$
 $\text{Conc}_{\text{subs. in toy}}$
 $m_{\text{toy unit}}$
 t/toy

$n_{\max. \text{ izdelkov}}$
 $\text{Konc. snovi v igrači}$
 $m_{\text{enote igrače}}$
 $t/\text{igračo}$

Rezultat, izračunan z enačbo (9), je enak, kot je razloženo v besedilu.

Ponazoritev postopka odločanja

Primer: Igrača z vonjem po limoni (d-limonen)

1. Vloga v dobavni verigi.

Ali ste izdelovalec ali uvoznik predmeta v EU?

DA.

2. Ali je vaš predmet v skladu z uredbo REACH izdelek?

Ali je vaš predmet izdelek? (glejte poglavji 2 in 4)

DA. Podjetje uvaža igrače, ki so izdelki, ker določa oblika njihovo funkcijo.

3. Obveznost registracije v skladu s členom 7(1) uredbe REACH

Ali prihaja do namernega sproščanja snovi iz izdelka? (glejte poglavje 4)

Dišee snovi se sproščajo med uporabo igrače (izdelka). Sproščanje je dodatna kvaliteta igrače, sicer igrača ne bi dišala. Zato je njihovo sproščanje predvideno (pod običajnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe).

→ **Zaključki o registraciji:** Registracija je lahko potrebna, kadar je skupna količina večja od 1 t/leto. (glejte točko 5 v nadaljevanju).

4. Obveznosti sporočanja v skladu s členom 33 uredbe REACH

Ali vsebuje izdelek snov, ki vzbuja veliko zaskrbljenost in je vključena na seznam kandidatnih snovi?

(glejte poglavja 3, 4 in 5)

Ker ima uvoznik na voljo omejene informacije, prejete od dobavitelja, ki nima sedeža v EU, in rezultate kemijske analize, ki jo je opravil, lahko pridobi več informacij o prisotnosti snovi s seznama kandidatnih snovi v igračah, tako da:

- 1) preveri v dobavni verigi (dobavitelj, ki nima sedeža v EU), ali je kakšna snov na seznamu kandidatnih snovi vključena v izdelek ali snovi/zmesi, ki se uporabljajo za izdelavo izdelka, ali prejme potrditev, da snovi s seznama kandidatnih snovi niso prisotne v izdelku;
- 2) zbere informacije o znanju v sektorju in značilni sestavi snovi v tej vrsti izdelka, standarde, kot je direktiva o igračah, itn. Uvoznik primerja te informacije s seznamom kandidatnih snovi za avtorizacijo in morda podvomi v to, ali lahko izključi prisotnost snovi s seznama kandidatnih snovi (glejte dodatek 5). Na podlagi teh ugotovitev lahko od dobavitelja, ki nima sedeža v EU, zahteva dodatne informacije;
- 3) načrtuje in izvaja presejanje za snovi s seznama kandidatnih snovi z analitičnimi metodami, če od dobavitelja, ki nima sedeža v EU, ne prejme informacij in verjetno vsebuje snov, ki vzbuja veliko zaskrbljenost (glejte rezultate zgoraj);
- 4) preverite, ali so opredeljene snovi uvrščene na seznam kandidatnih snovi (ali na

seznam orodja za usklajevanje javnih dejavnosti ali v register namer);

- 5) preverite, ali so koncentracije snovi, opredeljenih z analizo presejanja, višje od mejne koncentracije 0,1 % m/m; če je koncentracija višja od mejne koncentracije, izračunajte količino teh snovi in ocenite, ali bi lahko bil presežen količinski prag za prijavo.

5. Obveznosti registracije v skladu s členom 7(1) uredbe REACH (nadalj.)

Ali je skupna količina dišeče zmesi večja od 1 t/leto (upoštevati je treba vse takšne izdelke v podjetju)?

DA. Skupna količina dišeče zmesi (ki vsebuje 11 dišečih snovi) je približno 2 t/leto.

Določite vsako snov, ki naj bi se sprostila iz izdelkov.

Ugotovljeno je bilo, da vsebuje igrača skupno 11 dišečih snovi. Med preskusom emisije so bile odkrite in ugotovljene različne spojine in pridobljene so bile informacije o njihovi razvrstitvi.

Rezultat analize so bila samo imena snovi. Za pridobitev številke CAS in razvrstitve je treba upoštevati [portal za razširjanje informacij](#) in [popis razvrstitev in označitev](#) na spletišču agencije ECHA.

Nadaljnji koraki se v tem primeru osredotočajo le na d-limonen, ki je bil ugotovljen s kemijsko analizo.

Ali so snovi izvzete iz registracije?

NE. D-limonen ni izvzet iz obveznosti registracije.

Določite količino posamezne snovi, ki naj bi se sprostila (treba je upoštevati in sešteti vse takšne izdelke v podjetju)

Iz kemijske analize izhaja, da je v igrači vsebnost d-limonena, ki naj bi se sprostil, 800 mg/kg. Vsebnost d-limonena v igrači je 16 mg, masa posamezne igrače je 20 g.

Ali je skupna količina večja od 1 t/leto?

Predpostavlja se, da je ta igrača edini izdelek, ki vsebuje d-limonen in ga podjetje uvaža. Letna količina d-limonena naj bi po izračunih znašala 16 kg/leto, kar je pod 1 t/leto.

→ **Zaključki o registraciji:** Registracija d-limonena v uvoženih igračah ni potrebna, ker je skupna količina manjša od 1 t/leto.

6. Končni zaključek

Zaključek: Registracija d-limonena, ki naj bi se sprostil iz uvoženih igrač, ni potrebna.

Pripombe glede primera

Uvoznik lahko uvaža igrače s številnimi drugimi dišečimi zmesmi, ki jih je prav tako treba pregledati. Opredeliti je treba vsako snov, ki naj bi se sprostila.

V igrači je poleg dišečih snovi prisotnih več snovi. Zato je bilo opravljeno tudi preskušanje emisij. S preskušanjem emisij so bile ugotovljene številne hlapne snovi, ki so se sprostile v okolje. V tem primeru je bila opravljena le analiza sproščanja in ne vsebine. Preskušanje emisij ni vključevalo dišečih snovi (zmesi dišav).

Analiza dišečih snovi in preskušanje emisij, s katerim so iskali določene znane spojine v igračah in snoveh, sproščenih iz teh igrač (emisije so bile zajete in analizirane), sta bila dopolnjena s presejanjem GC-MS za organske spojine, ki jih je mogoče ekstrahirati, pri čemer so bile odkrite spojine in opredeljene glede na njihov spekter. Vendar spojine, ki so

bile ugotovljene s preskušanjem emisij, z analizo GC–MS niso bile odkrite, zato vsebnosti hlapnih snovi s to metodo ni bilo mogoče ugotoviti.

Ta primer prikazuje, kako težko je na podlagi kemijske analize zagotoviti popolno dokumentacijo za snovi, ki naj bi se sprostile iz izdelka. Če je mogoče, bi morala dokumentacija o identiteti in količini snovi, ki naj bi se sprostile iz izdelka, temeljiti na sestavi formulacije, ki je bila uporabljena za izdelek. Pri uvoženih izdelkih bi lahko dokumentacija vključevala podporne dokumente, kot so pisma dobaviteljev ali potrdila, v katerih je navedena npr. vsebnost dišečih zmesi v izdelku.

23. primer: Kolo

Kolo je primer izdelave kompleksnega predmeta z združevanjem številnih izdelkov (ali preprostejših kompleksnih predmetov), ki so mehansko sestavljeni in/ali združeni z uporabo snovi/zmesi.

Kolo je narejeno s sestavljanjem ali združevanjem več izdelkov, ki morda vsebujejo snovi s seznama kandidatnih snovi. Nekateri takšni izdelki se pogosto prodajo kot rezervni deli in jih je mogoče nadomestiti na kolesu.

Podjetje se je odločilo, da bo uvozilo 10 000 koles iste vrste na leto. Uvoznik je prosil dobavitelja, ki nima sedeža v EU, za splošni opis koles in izdelkov, ki jih vsebuje posamezno kolo, ter za specifikacije za kolesa in izdelke, ki jih kolesa vsebujejo. Da bi uvoznik izpolnil svoje obveznosti glede določb iz uredbe REACH, ki urejajo snovi v izdelkih, se je odločil, da bo uporabil pristop in nasvete, opisane v dodatku 5 k tem smernicam.

Uvoznik je sledil korakom, vključenim v pristop, da bi ugotovil, kateri izdelki bi lahko vsebovali določene snovi s seznama kandidatnih snovi iz tega dodatka. V koraku 2 se je uvoznik odločil, da bo sestavil seznam vseh izdelkov, ki so združeni ali sestavljeni v kolesu.

Uvoznik je na podlagi opisa in specifikacij, ki mu jih je posredoval njegov dobavitelj, ki nima sedeža v EU, opredelil vse predmete, vgrajene v kolo:

- okvir: npr. zgornja cev, spodnja cev, cev sedeža, opora sedeža, opora verige, glavna cev; ti kovinski izdelki so v okvir združeni z varjenjem; celoten okvir se nato prebarva;
- območje sedeža: npr. sedež, sedežna opora, nosilec pod sedlom kolesa, sedežna objemka, spojna sedežna objemka, sorniki, matice, O-obročji;
- sprednji del: npr. ročaj krmila, amortizer, sprednje zavore, žice sprednje zavore, vilice, pokrovi zavor, zavorne ročice, prestavne ročice;
- kolesa: npr. napere, pesto, platišče, pnevmatike, zračnice z ventili in čepi;
- drugo: npr. pedala, gonilke, prednje verižne prestave, zadnje verižne prestave, verižno vodilo, veriga, sprednji zobniki, (zadnji) verižnik, žice za prestave, zadnje zavore, kabli za zadnje zavore, odsevniki koles, zadnji odsevnik, luč, ohišje luči, sorniki, matice, O-obročji itn.

Uvoznik že lahko opredeli izdelke v nekaterih kompleksnih predmetih (npr. barvani okvir, sedež, sedežna opora, napere, platišča, odsevniki koles). Za druge kompleksne predmete uvoznik iz razpoložljivih informacij ne more opredeliti vseh (posameznih) izdelkov, združenih ali sestavljenih v predmet (npr. amortizer, luč, verižne prestave, verižnik, pnevmatike, zračnice, zavore). Za te mora uvoznik od svojega dobavitelja, ki nima sedeža v EU, zahtevati dodatne informacije o izdelkih in materialih, ki so bili uporabljeni kot sestavine.

Potem ko uvoznik opredeli različne izdelke in/ali predmete, sestavljene ali združene v kolo, jih glede na informacije, ki so mu že na razpolago, združi v skupine glede na različne materiale, iz katerih so izdelani. Kadar ne more opredeliti vseh materialov v predmetu, zahteva od svojega dobavitelja nadaljnje informacije.

Seznam v nadaljevanju prikazuje materiale, ki bi lahko bili prisotni v sestavi (posameznih) izdelkov ali predmetov v kolesu. Seznam ni namenjen, da bi bil izčrpen ali natančen.

Material	Ime izdelka/predmeta (predmeti, ki vsebujejo različne materiale, so navedeni v več vrsticah)
Mehka plastika	sedež, ročaji krmila, plastične cevi v oplaščenih kabljih, pedala, čepi notranje cevi pnevmatike
Trda plastika	pokrovi zavor, zavorne ročice, prestavne ročice, odsevniki kolesa, zadnji reflektor, ohišje luči
Guma	pnevmatike, zračnice, zavore, O-obroči
Kovinski materiali	barvani kovinski okvir, žice, zavore, amortizerji, napere, pokrov, platišča, ventil zračnice, roke gonilke, verižne prestave, veriga, sprednji zobniki, (zadnji) verižnik, sorniki, matice
Premazi/barve	barvani kovinski okvir, sedežna opora, nosilec pod sedlom kolesa, sedežna objemka, spojna sedežna objemka, vilice, sorniki, matice
Steklo	luč
Neznano	pnevmatike

Na podlagi iskanja informacij in zbranih informacij je uvoznik lahko sestavil sezname z zmanjšanim številom snovi s seznama kandidatnih snovi, ki naj bi bile prisotne v različnih materialih, navedenih v zgornji preglednici, ki se uporabljajo v izdelkih ali kompleksnih predmetih in jih vsebuje kolo.

Uvoznik zato od svojega dobavitelja, ki nima sedeža v EU, zahteva dodatne informacije o:

- (posameznih) izdelkih v predmetih, kadar uvoznik ni mogel opredeliti vseh, in o njihovi sestavi;
- materialih, iz katerih so narejeni izdelki/predmeti (če te informacije še niso na voljo);
- možni prisotnosti in koncentraciji snovi s seznama kandidatnih snovi na „krajših“ seznamih, navedenih zgoraj, v določenih izdelkih/predmetih.

Uvoznik v svojem zahtevku tudi razloži razlog za zahtevek.

Po zahtevku je uvoznik od svojega dobavitelja, ki nima sedeža v EU, prejel podrobne in zanesljive informacije.

Glede na to, da so v kolo vključeni številni izdelki, se bo ta primer od zdaj naprej osredotočil le na naslednje izdelke/predmete:

- plastične ročaje krmila;
- barvani kovinski okvir;
- napihljive zračnice (ki se vstavijo med pnevmatike in platišča);
- pnevmatike.

Uvoznik je od svojega dobavitelja, ki nima sedeža v EU, prejel naslednje podrobne informacije o zgoraj navedenih predmetih:

Ročaji krmila

Ročaji krmila so plastični (PVC) izdelki, ki se proizvajajo z brizgalnim vlivanjem v kalupe. Ročaji krmila tehtajo 50 g in vsebujejo 0,5 % m/m snovi 1 s seznama kandidatnih snovi.

Napihljive zračnice

Napihljiva zračnica je sestavljena iz pregibne gumijaste obročaste cevi s kovinskim ventilom za polnjenje in čepom. Obročasta cev tehta 100 g in vsebuje snov 2 s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 20 % m/m.

Barvani kovinski okvir

Različne jeklene cevi (kot je opredeljeno zgoraj) so združene z varjenjem z uporabo kovinske zlitine. Jeklo in kovinska zlitina za varjenje ne vsebujeta nobene snovi s seznama kandidatnih snovi. Masa barvanega kovinskega okvirja je 7,0 kg s skupno dolžino cevi 2,5 m in premerom 3,0 cm. Debelina premaza barve je 0,2 mm, gostota pa 2,0 g/cm³. Vsebnost nehlapnih snovi (trdne snovi) uporabljene barve je 45 % m/m, vsebuje snov 3 s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 1,8 % m/m.

Pnevmatike kolesa

Pnevmatika kolesa v obliki traku je sestavljena iz plašča, profila in dveh nog.

Plašč je sestavljen iz vložka. Vložek je narejen iz tkanine, kjer so niti sestavljene iz najlonskih vlaken, kombiniranih in impregniranih z gumijasto zmesjo v valjčnem stroju. Vsaka noga vsebuje sveženj jeklenih žic, prekritih s plastjo gume. Profil je iztiskan gumijasti profil, nameščen čez plašč pnevmatike pred postopkom sušenja v modelu pod pritiskom pri visoki temperaturi. Postopek sušenja pospešuje vulkanizacijo med različnimi gumijastimi materiali, pri čemer nastane končna oblika pnevmatike.

Najlonska vlakna v tkanini in jeklene žice v nogah se vgradijo v pnevmatiko med izdelavo. Guma, uporabljena za izdelavo plašča, vsebuje snov 4 s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 10 % m/m. Gumijasta zmes, uporabljena za izdelavo niti (gumijasti profil), vsebuje isto snov s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 4 % m/m. Gumijasta plast v posamezni nogi prav tako vsebuje snov 4 s seznama kandidatnih snovi v koncentraciji 1 % m/m. Masa gume v plašču je 0,15 kg, v profilu 0,20 kg in v nogah 0,030 kg. Posušena pnevmatika, ki vsebuje najlonsko tkanino, sveženj jeklenih žic in guma tehtajo 0,50 kg. Med postopkom vulkanizacije se gumijasti materiali nog, plašč in niti sušijo skupaj, pri čemer nastane končni gumijasti del pnevmatike. Teh gum z različnimi sestavami po vulkanizaciji ni mogoče več ločiti. Vulkanizacija očitno spremeni obliko in površino zunanje gumijaste plasti svežnja jeklenih žic v nogah, ker se po tem procesu vgradi v končno gumijasto telo pnevmatike.

Prikaz postopka odločanja na diagramu v podpoglavju 1.2 smernic

Primer: Kolo – ročaji krmila, napihljive zračnice, barvani kovinski okvir, pnevmatike

1. Vloga v dobavni verigi.

Ali ste izdelovalec ali uvoznik predmeta v EU?

DA. Uvoznik uvaža kolesa, zato ga je treba obravnavati kot uvoznika ročajev krmila, napihljivih zračnic (vključno s pregibno gumijasto obročasto cevjo), barvanih kovinskih okvirjev in pnevmatik.

2. Ali je vaš predmet v skladu z uredbo REACH izdelek?

Ali je vaš predmet izdelek? (glejte poglavje 2)

DA. V kolo vgrajeni ročaji krmila, pregibna gumijasta obročasta cev v napihljivih zračnicah, barvani kovinski okvir in pnevmatike so sami po sebi izdelki ali kompleksni predmeti, ki vsebujejo izdelke.

3. Obveznost registracije v skladu s členom 7(1) uredbe REACH

Ali prihaja do namernega sproščanja snovi iz izdelka? (glejte poglavje 4)

NE.

→ **Zaključki o registraciji:** Registracija ni potrebna.

4. Obveznosti sporočanja v skladu s členom 33 uredbe REACH

Ali vsebuje izdelek snov, ki vzbuja veliko zaskrbljenost in je vključena na seznam kandidatnih snovi?

(glejte poglavji 3 in 5)

DA.

Izdelek	snov s seznama kandidatnih snovi	Koncentracija/ % m/m*	Skupna količina snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih t/leto**
Ročaji krmila	Snov 1 s seznama kandidatnih snovi	0,5	0,005
Pregibna gumijasta obročasta cev	Snov 2 s seznama kandidatnih snovi	20	0,4
Barvani kovinski okvirji	Snov 3 s seznama kandidatnih snovi	0,05	<i>Ni smiselno.</i>
Pnevmatike kolesa	Snov 4 s seznama kandidatnih snovi	4,7	0,5

*Glejte v nadaljevanju pod „Določitev koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi“

** Glejte v nadaljevanju pod „Izračun skupne količine v tonah te snovi s seznama kandidatnih snovi v vseh vrstah izdelkov, uvoženih na leto...“

Določitev koncentracije snovi s seznama kandidatnih snovi

Koncentracije snovi 1 s seznama kandidatnih snovi v ročajih krmila in snovi 2 s seznama kandidatnih snovi v pregibni gumijasti obročasti cevi je sporočil dobavitelj, ki nima sedeža v EU, in so uvrščene v predhodno preglednico.

Barvani kovinski okvir

Podatki o barvanem kovinskem okvirju:

- masa barvanega kovinskega okvirja: 7,0 kg;
- skupna dolžina cevi: 2,5 m;
- premer cevi: 3,0 cm = 0,030 m;
- debelina premaza barve: 0,2 mm = 0,0002 m;
- gostota suhe barve: 2 g/cm³;
- vsebnost nehlapnih snovi (trdnih) v uporabljeni barvi: 45 % m/m;
- koncentracija snovi 3 s seznama kandidatnih snovi v tekoči barvi: 1,8 % m/m.

Masni delež snovi 3 s seznama kandidatnih snovi v barvanem kovinskem okvirju (*Konc. snovi 3 v okvirju*) dobimo tako, da maso snovi 3 s seznama kandidatnih snovi v barvanem kovinskem okvirju ($m_{\text{snovi 3 v okvirju}}$) delimo z njegovo skupno maso ($m_{\text{barvanega okvirja}} = 7,0$ kg). [To je enako uporabi enačbe (1) v Polju 1]

Vendar masa snovi 3 s seznama kandidatnih snovi v barvanem kovinskem okvirju ni znana in jo je treba izračunati. Njena vrednost je enaka količini te snovi v suhi barvi, vgrajeni v okvir, ki se izračuna v treh korakih.

Najprej izračunamo maso suhe barve, vgrajene v okvir. To količino izračunamo tako, da prostornino barve, vgrajene v okvir, ki jo dobimo z zmnožkom barvane površine in debeline plasti barve, pomnožimo z gostoto suhe barve:

Skupna barvana površina (približno): (skupna dolžina cevi) \times (premer cevi $\times \pi$) = 2,5 m \times (0,030 m $\times \pi$) \approx 0,24 m², kjer je π približno 3,14.

Prostornina suhe barve: skupna barvana površina \times debelina nanese barve = 0,24 m² \times 0,0002 m = 4,7 $\times 10^{-5}$ m³

Masa suhe barve: prostornina suhe barve \times gostota suhe barve = (4,7 $\times 10^{-5}$ m³) \times (2 $\times 10^3$ kg/m³) = 0,094 kg

Drugič, izračunamo količino (tekoče barve), uporabljene za barvanje okvirja. Masa suhe barve, vgrajene v okvir, je enaka deležu nehlapnih snovi v barvi. Zato se masa uporabljene barve izračuna tako, da se masa suhe barve (0,094 kg) pomnoži s faktorjem 100/45, da dobimo: 0,094 kg \times (100/45) = 0,21 kg.

Tretjič, maso snovi 3 s seznama kandidatnih snovi v barvi, vgrajeni v okvir, dobimo tako, da masni delež snovi (1,8 % m/m = 0,018) pomnožimo s količino uporabljene barve: 0,018 \times 0,21 kg = 0,0038 kg.

Končno, kot je omenjeno zgoraj, dobimo masni delež snovi 3 s seznama kandidatnih snovi v barvanem kovinskem okvirju tako, da $m_{\text{snovi 3 v okvirju}} = 0,004$ kg delimo z $m_{\text{barvanega okvirja}} = 7,0$ kg:

0,0038 kg/7,0 kg \approx 0,00054 = 0,05 % m/m.

Koncentracija snovi 3 s seznama kandidatnih snovi v okvirju je 0,05 % m/m, kar ne presega zgornje meje koncentracije 0,1 % m/m.

Koncentracija (% m/m) snovi 3 s seznama kandidatnih snovi v okvirju (*Konc. snovi 3 v okvirju*) se lahko izračuna tudi z enačbo (2) v polju 2.

Koncentracijo snovi 3 s seznama kandidatnih snovi v suhi barvi (*Konc. snovi 3 v barvi*) je treba korigirati s faktorjem 100/45 zaradi (pol)hlapnih snovi, ki jih vsebuje barva in izhlapevajo med vgradnjo barve v kovinski okvir. Tako je *Konc. snovi 3 v barvi* = (100/45) \times 1,8 % = 4,0 % m/m.

Koncentracija barve v barvanem kovinskem okvirju se izračuna na naslednji način:
Konc. barve v okvirju = 0,094 kg/7 kg = 1,3 % m/m.

Koncentracijo snovi 3 (% m/m) s seznama kandidatnih snovi v okvirju tako izračunamo na naslednji način:

$$Conc_{subst.3 \text{ in frame}} = Conc_{subst.3 \text{ in paint}} \times Conc_{paint \text{ in frame}} = (0.040) \times (0.013) \approx 0.05\% \text{ w/w}$$

 $Conc_{subst.3 \text{ in frame}}$
 $Conc_{subst.3 \text{ in paint}}$
 $Conc_{paint \text{ in frame}}$
 $Konc_{snovi \ 3 \ \text{v okvirju}}$
 $Konc_{snovi \ 3 \ \text{v barvi}}$
 $Konc_{barve \ \text{v okvirju}}$

Pnevmatika

Podatki o pnevmatiki:

- skupna masa posušene pnevmatike: 0,50 kg;
- masa gume v plašču pnevmatike: 0,15 kg;
- koncentracija snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v plašču iz gume: 10 % m/m;
- masa gumijastega profila v pnevmatiki: 0,20 kg;
- koncentracija snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v gumijastem profilu: 4% m/m;
- masa plasti gume dveh profilov: 0,030 kg;
- koncentracija snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v gumijastem profilu: 0,030% m/m.

Med vulkanizacijo postanejo vsi gumijasti deli sestavni deli gumijastega dela pnevmatike. Zato se skupna količina snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v pnevmatiki izračuna tako, da se doda skupna količina teh snovi v vsakem gumijastem delu, kot sledi: masa snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v gumi plašča [koncentracija snovi 4 s seznama kandidatnih snovi × masa gume plašča v pnevmatiki = 0,10 × 0,15 kg] + masa snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v profilu [koncentracija snovi 4 s seznama kandidatnih snovi × masa gume v profilu v pnevmatiki = 0,04 × 0,20 kg] + masa snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v gumijasti plasti nog [koncentracija snovi 4 s seznama kandidatnih snovi × masa gumijaste plasti dveh nog = 0,01 × 0,030 kg] = 0,015 kg + 0,008 kg + 0,0003 kg = 0,023 kg.

Koncentracija snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v gumi pnevmatike se izračuna tako, da se skupna masa snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v pnevmatiki deli s skupno maso posušene pnevmatike = 0,023 kg/0,50 kg = 0,047 = 4,7 % m/m.

[To je enako uporabi enačbe (1) v polju 1]

Koncentracija snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v pnevmatikah je 4,7 % m/m, kar presega mejno koncentracijo 0,1 % m/m.

Ali je koncentracija nad 0,1 % (m/m)?

DA za ročaje krmila, pregibne gumijaste obročaste cevi in pnevmatike za kolo (glejte preglednico zgoraj). Koncentracija snovi s seznama kandidatnih snovi v vsakem od teh izdelkov presega mejno koncentracijo 0,1 % m/m.

→ **Zaključek glede obveščanja po dobavni verigi navzdol:** informacije sporočajte v skladu s členom 33, kot je razloženo v podpoglavjih 3.2.1 in 3.4.1 smernic, za ročaje krmila, pregibne gumijaste obročaste cevi (v napihljivih zračnicah) in pnevmatikah za kolo, vključenih v kolesa.

5. Prijava snovi s seznama kandidatnih snovi v izdelkih iz člena 7(2) uredbe REACH

Izračunajte skupno količino posamezne snovi s seznama kandidatnih snovi v tonah v vseh vrstah izdelka, ki se uvozijo na leto, v katerih je prisotna v koncentraciji, višji od zgornje meje koncentracije snovi 0,1 % m/m.

Število uvoženih koles v enem letu znaša 10 000. Zato je število ročajev krmila,

pregibnih gumijastih obročastih cevi in pnevmatik za kolo v uvoženih kolesih 20 000 vsakega od teh predmetov ($n_{\text{ročajev krmila}}$; n_{cevi} ; $n_{\text{pnevmatik}}$).

- Izračun skupne količine snovi 1 s seznama kandidatnih snovi v uvoženih ročajih krmila:

Ker je masa ročaja krmila ($m_{\text{ročajev krmila}}$) 0,050 kg, se skupna masa uvoženih ročajev krmila izračuna tako, da se število uvoženih enot pomnoži z maso posamezne enote v tonah (0,050 kg/1 000 = 0,000050 t): 20 000 (enot/leto) × 0,000050 (t/enoto) = 1,0 t/leto. Količino snovi 1 s seznama kandidatnih snovi v uvoženih ročajih krmila v tonah na leto dobimo tako, da njihovo skupno maso (1,0 t/leto) pomnožimo z vrednostjo koncentracije te snovi s seznama kandidatnih snovi v masnem deležu (0,5 % m/m = 0,005): 1,0 t/leto × 0,005 = 0,005 t/leto.

Skupna količina snovi 1 s seznama kandidatnih snovi v vseh ročajih krmila v tonah na leto, ki vsebujejo več kot 0,1 % m/m te snovi, je 0,005 t/leto, kar ne presega mejne vrednosti 1 t/leto.

Enak rezultat dobimo, če uporabimo enačbo (3) v polju 3.

Koncentracija snovi 1 s seznama kandidatnih snovi v posameznem ročaju krmila ($Konc. \text{ročaji krmila}$) je navedena v preglednici zgoraj.

$$m_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}} [t/a] = (Conc_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}}) \times \left(\frac{m_{\text{handlebar}} [kg / \text{handlebar}]}{1000} \right) \times (n_{\text{handlebars}} [\text{handlebars} / a])$$

$m_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}}$

$Conc_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}}$

$m_{\text{handlebar}}$

kg/handlebar

$n_{\text{handlebars}}$

handlebars/ a

$m_{\text{snovi CL 1 v ročajih krmila}}$

$Konc. \text{snovi CL 1 v ročajih krmila}$

$m_{\text{ročaja krmila}}$

kg/ročaj krmila

$n_{\text{ročajev krmila}}$

krmil/leto

$$m_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}} [t/a] = (0.005) \times \left(\frac{0.05}{1000} \right) \times (20,000) = 0.005$$

$m_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}}$

$m_{\text{snovi CL 1 v ročajih krmila}}$

- Izračun skupne količine snovi 2 s seznama kandidatnih snovi v uvoženih pregibnih gumijastih obročastih ceveh:

Izračun je enak, kot je opisano zgoraj za uvožene ročaje krmila. Skupna masa uvoženih pregibnih gumijastih obročastih cevi je 2,0 t/leto [= 20 000 (enot/leto) × 0,00010 (t/enoto)] in količina snovi 2 s seznama kandidatnih snovi pregibnih gumijastih obročastih cevi v tonah na leto je 0,4 t/leto [= 2,0 t/leto × 0,2].

Skupna količina snovi 2 s seznama kandidatnih snovi v vseh pregibnih gumijastih obročastih ceveh v tonah na leto, ki vsebujejo več kot 0,1 % m/m te snovi, je 0,4 t/leto, kar ne preseže mejne vrednosti 1 t/leto.

Enak rezultat dobimo, če uporabimo enačbo (3) v polju 3.

Koncentracija snovi 2 s seznama kandidatnih snovi v posamezni pregibni gumijasti obročasti cevi ($Konc. \text{cevi}$) je navedena v preglednici zgoraj.

$$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}} [t/a] = (Conc_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}) \times \left(\frac{m_{\text{tube}} [kg / \text{tube}]}{1000} \right) \times (n_{\text{tubes}} [\text{tubes} / a])$$

$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}$

$Conc_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}$

m_{tube}

n_{tubes}

tubes/ a

$m_{\text{snovi CL 2 v ceveh}}$

$Konc. \text{snovi CL 2 v ceveh}$

m_{cevi}

n_{cevi}

cevi/leto

$$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}} [t/a] = (0.2) \times \left(\frac{0.1}{1000} \right) \times (20,000) = 0.4$$

$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}$

$m_{\text{snovi CL 2 v ceveh}}$

- Izračun skupne količine snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v uvoženih pnevmatikah za kolo:

Izračun je enak, kot je opisano zgoraj za uvožene ročaje krmila. Skupna masa uvoženih pnevmatik je 10 t/leto [= 20 000 (enot/leto) × 0,00050 (t/enoto)] in količina snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v pnevmatikah za kolo v tonah na leto je 0,5 t/leto [= 10 t/leto × 0,047].

Skupna količina snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v pnevmatikah za kolo v tonah na leto, ki vsebujejo več kot 0,1 % m/m te snovi, je približno 0,5 t/leto, kar ne preseže mejne vrednosti 1 t/leto.

Enak rezultat dobimo, če uporabimo enačbo (3) v polju 3.

Koncentracija snovi 4 s seznama kandidatnih snovi v vsaki pnevmatiki za kolo (*Konc. pnevmatike*) je navedena v preglednici zgoraj.

$$m_{CL \text{ subst. 4 in tyres}} [t/a] = (\text{Conc}_{CL \text{ subst. 4 in tyres}}) \times \left(\frac{m_{\text{tyre}} [kg/tyre]}{1000} \right) \times (n_{\text{tyres}} [tyres/a])$$

$m_{CL \text{ subst. 4 in tyres}}$

$\text{Conc}_{CL \text{ subst. 4 in tyres}}$

m_{tyre}

kg/tyre

n_{tyres}

tyres/a

$m_{\text{snovi CL 4 v pnevmatikah}}$

$\text{Konc. snovi CL 4 v pnevmatikah}$

$m_{\text{pnevmatike}}$

kg/pnevmatiko

$n_{\text{pnevmatik}}$

pnevmatik/leto

$$m_{CL \text{ subst. 4 in tyres}} [t/a] = (0.047) \times \left(\frac{0.5}{1000} \right) \times (20,000) = 0.47 \approx 0.5$$

$m_{CL \text{ subst. 4 in tyres}}$

$m_{\text{snovi CL 4 v pnevmatikah}}$

Ali je skupna količina snovi s seznama kandidatnih snovi večja od 1 t/leto?

Ne. Skupna količina snovi 1, 2 in 4 s seznama kandidatnih snovi v vseh ročajih za krmilo, pregibnih gumijastih obročastih ceveh in pnevmatikah za kolo v uvoženih kolesih (glejte preglednico zgoraj) ne presega mejne vrednosti 1 t/leto.

→ **Zaključek glede prijave snovi v izdelkih iz člena 7(2) uredbe REACH** prijave za snovi s seznama kandidatnih snovi v ročajih za krmilo, pregibnih gumijastih obročastih ceveh in pnevmatikah za kolo v uvoženih kolesih se ne zahtevajo od uvoznika, ker so skupne količine pod mejno vrednostjo 1 t/leto.

6. Končni zaključek

Zaključek: V skladu s členom 33 se zahteva sporočanje informacij po dobavni verigi navzdol in potrošnikom na zahtevo za snovi s seznama kandidatnih snovi, ki so prisotne v ročajih za krmilo, pregibnih gumijastih obročastih ceveh (v napihljivih plaščih za pnevmatike) in v pnevmatikah za kolo, vključenih v uvožena kolesa. Za uvoznika ne velja obveznost prijave za te snovi s seznama kandidatnih snovi.

Evropska agencija za kemikalije
P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki, Finska
<http://echa.europa.eu>